

Sadržaj:

Riječ urednice	3
Poruke i događaji u Crkvi	4
Tema broja	16
Misije	20
Imaj srce - apostolat PMI - a	24
Stvaralaštvo - PMI - a	55
Vijesti - PMI - a	61
Svjedočanstva vjere	124
Pokojni članovi	131
Najave	133
Odjeci vremena	134

Impresum:**ISSN 1331 - 8942****PRIJATELJ MALENIH**

Informativni bilten

Prijatelja Maloga Isusa

1/2019. (51)

Zagreb, lipanj 2019.

God XXV.

Izdavač:

Vrhovna uprava Družbe Sestara

Služavki Malog Isusa

10000 Zagreb, Naumovac 12

Tel.: 00385 01/4673 411

Faks: 00385 01/4673 412

E-mail: d.s.s.malog-isusa@zg.t-com.hr

Web stranica: www.ssni.hr**Facebook:** Prijatelji Maloga Isusa**Odgovara:** s. Marija Banić,
vrhovna glavarica**Uredila:** s. Ana Marija Kesten**Uredničko vijeće:** s. Dolores Brkić,
s. Emanuela Pečnik, s. Danica Bilić**Grafička priprema i tisk:**

D.R.I.M. d.o.o., Zagreb

Naklada: 700 komada**Fotografije:**

SSNI i PMI 2019

Živio Mali Isus!**Poštovani Prijatelji Maloga Isusa!**

Crkva nas po svojim pastirima svakodnevno poziva na autentično življenje evanđelja. Kristovo evanđelje nas istovremeno privlači i plaši. Privlači nas Kristova ljubav, dobrota i darivanje do smrti na križu za dobro čovjeka koji je slika Božja. Plašimo se zahtjevnosti Kristova evanđelja jer smo svjesni svojih slabih snaga i krhkosti koju nosimo u glinenim posudama svoga života.

Isusova ljubav nas obuzima, ispunja, daje snagu, pomaže nam "provoditi u djelo evanđelje", a evanđelje nas poziva da se „iskreno zagledamo u svoje srce i vidimo gdje nalazimo svoju sigurnost u životu.“ Biti Isusov prijatelj znači imati sigurnost života u Isusu i za njega živjeti.

Zahvalni smo Gospodinu za brojna svjedočanstva Prijatelja Maloga Isusa koji svoju sigurnost polažu u njegove ruke, koji za njega žive, njega ljube, služe mu svim srcem i bližnjima svjedoče o Očevoj ljubavi.

Čitajući stranice još jednog broja biltena "Prijatelj malenih" moći ćete osjetiti tko su to zapravo PMI, a njihova svjedočanstva su neznatne kapljice ljubavi u moru potreba današnjeg svijeta. Ipak, bez tih kapljica ljubavi prema onima koji su na periferijama, svijet bi ostao siromašniji u spoznaji Božje ljubavi. Nemojmo se umoriti činiti dobro jer Isus je sama dobrota.

Neka vam u nadolazećim ljetnim daniма naš bilten bude ugodno duhovno štivo i poticaj da nam oslonac i sigurnost života bude Krist i njegovo živo evanđelje.

Urednica

Poruka pape Franje za 56. Svjetski dan molitve za zvanja

(Nedjelja Dobrog Pastira, 12. svibnja 2019.)

Hrabrost preuzet rizik za Božje obećanje

Draga braćo i sestre,

nakon živog i plodnog iskustva s inostrane posvećene mladima u listopadu prošle godine, nedavno smo proslavili 34. Svjetski dan mladih u Panami. Ova dva velika događaja omogućila su Crkvi da prigne svoje uho glasu Duha te životu mladih, njihovim pitanjima i brigama, njihovim problemima i nadama.

Vraćajući se na ono što sam imao priliku podijeliti s mladima u Panami, na ovaj Svjetski dan molitve za zvanja htio bih razmišljati o tome kako nas Gospodinov poziv čininositeljima jed-

nog obećanjai, istodobno, od nas traži hrabrost preuzeti na sebe rizik s Njim i za Njega. Htio bih se kratko zadržati na ta dva aspekta – obećanju i riziku – razmišljajući zajedno s vama nad evanđeoskim izvješćem o pozivu prvih učenikâ na Galilejskome jezeru (Mk1, 16-20).

Braća Šimun i Andrija te Jakov i Ivan obavljaju svoj svakodnevni ribarski posao. U ovom zahtjevnom zanimanju naučili su zakone prirode i katkad su, kad su vjetrovi bili protivni i valovi se pogravali lađom, morali im prkositi. U nekim bi danima uloženi trud i napor bio

nagrađen obilnim ulovom, ali ponekad bi cijelu noć ribarili a da ne bi napunili ni jednu mrežu te bi se vraćali na obalu umorni i razočarani.

To su uobičajene životne situacije. Svatko od nas ima želje koje nosi u svoje srcu, upušta se u aktivnosti za koje se nada da će uroditи plodom, izlazi na "more" mnogih mogućnosti tražeći pravi smjer koji će zadovoljiti našu žđ za srećom.

Katkad uživamo u dobrom ulovu, a katkad se opet moramo hrabro boriti da spriječimo da nam brod potope valovi ili se, pak, nositi s frustracijom kad vidimo kako su nam mreže ostale prazne.

Kao u povijesti svakog poziva, tako se i u ovome događa susret. Isus prolazi, vidi te ribare i prilazi im... To se isto nama dogodilo kad smo upoznali osobu s kojom smo na kraju odlučili dijeliti život u braku ili kad smo prvi put osjetili da nas privlači Bogu posvećeni život: bili smo iznenađeni susretom i u tome smo trenutku nazreli obećanje o radosti koja može ispuniti naš život. Tako se toga dana, kod Galilejskog jezera, Isus pribljio tim ribarima, prekinuvši »stanje zakočenosti u kojem se čovjek nađe kad postane rob navike« (Homilija za XXII. Svjetski dan posvećenog života, 2. veljače 2018.). I odmah im je obećao: »Učinit ću vas ribarima ljudi« (Mk1, 17).

Gospodinov poziv nije uplitanje Boga u našu slobodu; to nije "kavez" ili teret koji nam se svaljuje na pleča. Naprotiv, to je inicijativa puna ljubavi kojom nam Bog ide ususret i poziva nas da budemo dio velikog pothvata, otvarajući pred

našim očima horizont većeg mora i obilnog ulova.

Bog ne želi da naš život bude banalan i predvidljiv, ne želi da budemo robovi svakodnevnih navika i inertni prema izborima koji bi mogli dati smisao našemu životu. Gospodin ne želi da se mirimo s tim da živimo od danas do sutra i mislimo da zapravo ne postoji ništa za što se isplati gorljivo zauzimati, gaseći unutar njii nemir traženja novih putova na svojem putovanju.

Ako ponekad doživimo "čudesan ribolov", to je zato što želi da otkrijemo da je svatko od nas pozvan, na različit način, na nešto veliko i da nam životi ne bi smjeli biti zarobljeni u mrežama učmalosti i besmisla koji otupljuju i umrtviju srce. Ukratko, poziv je poticaj da se ne zaustavimo na obali s mrežama u rukama, nego da slijedimo Isusa na putu koji nam je pripremio radi naše sreće i da dobro onih koji su nam blizu.

Prihvatanje tog obećanja svakako zahtjeva hrabrost donošenja odluke. Prvi učenici, koje je Isus pozvao da budu dio nečeg većeg, »odmah ostaviše mreže i podoše za njim« (Mk1, 18). To znači da prihvatanje Gospodinova poziva podrazumijeva usuditi se staviti sve na kocku i uhvatiti se u koštač s velikim izazovom, ostavljavajući sve što nas drži vezane za našu malu lađu i sprječava nas da donešemo konačnu odluku. Od nas se traži ona odvažnost koja nas snažno potiče na otkrivanje Božjega nauma o našem životu. Ukratko, kad se nađemo pred širokim morem poziva ne možemo nastaviti popravljati svoje mreže na lađi koja

nam daje sigurnost, nego se moramo pouzdati u Gospodinovo obećanje.

Tu mislim prvenstveno na poziv na kršćanski život koji svi primamo krštenjem i koji nas uči da naš život nije plod slučajnosti, već dar: mi smo ljubljena Gospodinova djeca, okupljena u velikoj obitelji Crkve.

Upravo se u crkvenoj zajednici kršćanski život rađa i razvija, osobito kroz liturgiju koja nas uvodi u Božju riječ i milost sakramenata; tu se, od najranije dobi, učimo umijeću molitve i bratskog dijeljenja. Upravo zato što nas rađa na novi život i vodi nas Kristu, Crkva je naša majka. Stoga je moramo ljubiti i kad na njenom licu vidimo bore krvnosti i grijeha te i mi sami moramo pridonositi tome da bude još ljepša i blistavija, kako bi mogla svjedočiti Božju ljubav u svijetu.

Kršćanski život, nadalje, nalazi svoj izraz u onim odlukama koje, dok daju precizan smjer našoj »plovidbi« kroz život, također pridonose rastu Božjega kraljevstva u društvu. Tu mislim na one koji odluče sklopiti kršćansku ženidbu i zasnovati obitelj kao i na mnoga zvanja vezana uz svijet rada i zanimanja, rad na karitativnom i polju solidarnosti, odgovorne društvene i političke zadaće i tako dalje.

Ta nas zvanja čine nositeljima obećanja dobre, ljubavi i pravde ne samo za nas same, nego i za društva i kulture u kojima živimo, kojima su potrebni hrabri kršćani i vjerodostojni svjedoci kraljevstva Božjega.

U susretu s Gospodinom neki mogu osjetiti oduševljenost za poziv na svećeni život ili svećeništvo. To otkriće može izazvati uzbuđenje i u isti mah plasti, jer se osjećamo pozvanima postati "ribarima ljudi" u lađi Crkve kroz potpuno sebedarje i vjerno služenje evanđelju i braći. Ta odluka za sobom povlači upuštanje u rizik da se ostavi sve kako bi se slijedilo Gospodina i potpuno se posvetilo Njemu, te postalo suradnicima u Njegovom djelu. Na putu donošenja ove odluke mogu stajati mnoge vrste unutarnjeg otpora, jednako kao što se u sredinama u kojima je sekularizacija uzela velikoga maha, u kojima se čini da nema mjesta za Boga i evanđelje, može lako podleći obeshrabrenju i biti ophran van »umorom nade« (Homilia na misi sa svećenicima, Bogu posvećenim osobama i laičkim pokretima, Panamá, 26. siječnja 2019.).

A ipak nema veće radosti od te da se riskira život za Gospodina! Želio bih posebno vama mladima reći: ne budite gluhi na Gospodinov poziv! Ako vas On zove na taj put, ne uvlačite vesla u barku nego se pouzdajte u Njega. Ne dopustite da vas pred visokim vrhuncima na koje nas Gospodin zove obuzme strah koji nas paralizira. Uvijek imajte na umu da onima koji ostave svoje mreže i lađu i pođu za njim Gospodin obećava radost novog života koji ispunjava srce i daje životnost našem putovanju.

Predragi, nije uvijek lako razaznati vlastiti poziv i pravilno usmjeriti svoj život. Zbog toga mora postojati obnovlje-

na predanost čitave Crkve – svećenikâ, redovnikâ, pastoralnih djelatnika i odgojiteljâ – da se, napose mladima, pruže prilike za slušanje i razlučivanje. Postoji potreba za pastoralom mlađim i pastoralom zvanja koji pomaže u otkrivanju Božjeg nauma, prije svega kroz molitvu, razmatranje Božje riječi, euharistijsko klanjanje i duhovno praćenje.

Kao što je tijekom Svjetskog dana mlađih u Panami u nekoliko navrata jasno izašlo na vidjelo, naše bi oči uvjek trebale biti uprte u Mariju. I u životu te mlade žene, poziv je bio ujedno i obećanje i rizik. Njezino poslanje nije bilo lako, ali ona nije dopustila da strah prevagne. Njezin » „da“, bio je „da“ onih koji se žele uključiti i riskirati, staviti sve na kocku, bez ikakvog drugog jamstva osim sigurnosti i svijesti da su nositelji jednoga obećanja. I zato pitam svakog od vas: osjećate li se nositeljima jednoga obe-

ćanja? Kakvo obećanje nosim u svome srcu da bih ga prinosio dalje? Marija je nesumnjivo imala teško poslanje, ali teškoće i izazovi koji su bili pred njom nisu bili razlog da kaže „ne“. Naravno da će naići na komplikacije, ali to ne bile iste one komplikacije koje se javljuju kad nas kukavičluk paralizira zato što nam sve nije unaprijed jasno ili sigurno« (Bdjenje s mlađima, Panamá, 26. siječnja 2019.).

Na ovaj se Dan ujedinimo molitvi i molimo Gospodina da nam pomogne otkriti njegov plan ljubavi za naše živote i udijeli nam hrabrost da odvažno i bez straha koračamo putem koji je od početka On izabrao za svakoga od nas.

*Iz Vatikana, 31. siječnja 2019.
Spomen svetog Ivana Bosca.*

FRANJO

PROSLAVLJENA 100. OBLJETNICA SMRTI SLUGE BOŽJEGA JOSIPA STADLERA SVEČANA AKADEMIJA NA KRAJU JUBILARNE GODINE SL. BOŽJEGA JOSIPA STADLERA

U Narodnom pozorištu u Sarajevu, u večernjim satima 7. prosinca 2018., uoči svetkovine Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije, organizirano je svečano zatvaranje Jubilarne godine služe Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera i proslava dana Sarajevske provincije Bezgrešnog Začeća Blažene Djevice Marije sestara Služavki Malog Isusa. Obilježavanjem Stadlerovih jubileja sestre Slu-

žavke Maloga Isusa željele su sa širom javnošću Bosne i Hercegovine proslaviti 100. obljetnicu smrti sluge Božjeg nadbiskupa Stadlera, utedjitelja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, 150. obljetnicu njegova svećeničkog ređenja i 175. obljetnicu rođenja.

Provincijska glavarica s. Maria-Ana Kustura i vrhovna glavarica Družbe s. Marija Banić već na ulazu poželjele

su dobrodošlicu brojnim uzvanicima, među kojima su bili: nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić, apostolski nuncij u Bosni i Hercegovini mons. Luigi Pezzuto, visoki predstavnik u BiH Valentin Inzko i mnogi drugi.

Na početku programa sestre Sarajevske Provincije Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije i djeca Stadlerovog Dječjeg Doma Egipat, predvođeni autorima teksta i glazbe Jelenom Đuraš Gleđ i Stjepom Gleđ Markos, izveli su skladbu „Josip Stadler“.

Pozdrav svim nazočnima uputila je provincijska glavarica s. Maria-Ana Kustura ističući da „u ovom hramu kulture“ žele „odati počast onome koji je ostavio svoj pečat kulture u našem dragom gra-

du na Miljacki - Sarajevu, dr. Josipu Stadleru, vrhbosanskom nadbiskupu“. „Sluga Božji, naš utemeljitelj Stadler, punih 37 godina svoje pastirske službe ugradio je u njemu dragu zemlju Bosnu i Hercegovinu, od kad je 11. siječnja 1882., netom zaređen za nadbiskupa vrhbosanskog, poljubio tlo ove zemlje rekavši: Bosno moja, od sada sam ja tvoj i Ti si moja. Tijekom svoje pastirske službe, potvrdio je te riječi, ulažući sve svoje darove, a bilo ih je mnogo, u izgradnju ove, uvijek napaćene zemlje. Večeras je pred nama lik dr. Josipa Stadlera: graditelja, pisca, teologa i filozofa, utemeljitelja naše Družbe Sestara Služavki Maloga Isusa, kulturnog preporoditelja Bosne i Hercegovine i iznad svega, oca siromaha kojima

je posvetio cijeli svoj život“, kazala je s. Maria-Ana te zahvalila predstavnicima Narodnog pozorišta, svim izvođačima i svim prisutnima, a posebno redatelju gosp. Jakovu Sedlaru.

Potom je u ime Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanske biskupije „Komorni zbor svetog Franje Asiškog“, pod vodstvom autora teksta i glazbe don Dragana Filipovića, otpjevao pjesmu: „Ljubim te, mali Isuse“.

Postulator kauze sluge Božjeg nadbiskupa Stadlera mons. Pavo Jurišić u prigodnoj riječi istaknuo je da je nadbiskup Stadler „duhovni velikan koji je ostavio neizbrisiv trag u crkvenoj i političkoj povijesti Bosne i Hercegovine, ali i povijesti hrvatskog naroda“. „Sestre su ovu godinu proglasile godinom Stadlerovih jubileja, jer uz 100. obljetnicu smrti, ove se je godine poklopila i 150. obljetnica njegova svećeništva, jer je zaređen 6. lipnja 1868. u Rimu, kao i 175. obljetnica njegova rođenja u Slavonskom Brodu 24. siječnja 1843. Ovi su nas datumi okupljali tijekom ove godine na svim onim mjestima koja su obilježena zemaljskim hodom sluge Božjega Josipa Stadlera. Danas i sutra ovdje smo u Sarajevu uz njegov grob u sarajevskoj prvostolnici. Sarajevo je mjesto u kojem je sluga Božji proveo plodnih 36 godina svoga života kao vrhbosanski nadbiskup. Ovdje je on uz pomoć Božju pozvao u život svoju družbu siromaha, sestre Služavke Maloga Isusa. One su njegova živa duhovna baština koja i dalje promiče djelo svoga Utemeljitelja. One su njegov spomenik. Kao postulator kauze sluge Božjega Josi-

pa Stadlera radujem se da smo kroz ova zadnja skoro dva desetljeća mogli sudjelovati u mnogim projektima kojima smo u katoličkoj i društvenoj javnosti probudili uspavani interes za ovoga velikana koji nas je svojim radom toliko zadužio i obogatio“, kazao je mons. Jurišić.

Nakon što je poznati kantautor crkvene glazbe Luka Balvan sa svoje dvije male kćerkice u ime Banjalučke biskupije otpjevao poznati psalam „Gospodine, Ti si pastir moj“ (Ps 23), svoj pozdrav svim nazočnim uputila je vrhovna glavarica Družbe Služavki Malog Isusa s. Marija Banić koja je izrazila uvjerenje da je „danас i naš otac utemeljitelj sluga Božji Josip Stadler s nama i da se s nama raduje, jer ljubav sve spaja, sve povezuje, sve ujedinjuje. „Ova svečana akademija imala je za cilj da odamo počast čovjeku koji je omilio Bogu i ljudima, usprkos činjenici da je bio znak osporavan; čovjeku koji je svojim životom slavio Boga i neumorno radio za spas duša, ne živeći za sebe, nego za Boga i bližnjega; čovjeku koji nas je toliko zadužio, nas Služavke Maloga Isusa, ali ne samo nas, nego i Vrhbosansku nadbiskupiju, Crkvu u Bosni i Hercegovini i Hrvatskoj, rekla bih i šire, zapravo svakog čovjeka s kojim se susreo, jer u njegovu srcu nije bilo ničeg doli ljubavi... Ovo naše slavlje bit će potpuno ako nam svjetlo života sluge Božjeg Josipa Stadlera bude svjetlio na našem životnom putu, ako i mi poput njega budemo svijetlili svjetлом vjere, ufanja i ljubavi, ostvarujući Božji plan koji Bog ima sa svakim od nas. To ce pridonijeti i proslavi sluge Božjega Jo-

sipa Stadlera, njegovu proglašenju blaženim”, kazala je s. Marija.

Pošto je Katedralni mješoviti zbor „Josip Stadler“ pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića, otpjevao skladu Michaela Hallera „Tu Es Petrus“, prvak hrvatskoga glumišta prof. Joško Ševo izveo je monolog Orsata iz Dubrovačke trilogije Iva Vojnovića i pjesmu Nadbiskupu Stadleru Izidora Poljaka. Zatim je Zbor sestara Splitske provincije sv. Josipa je, prema tekstu don Ante Mateljana i na glazbu don Šime Marovića, izveo skladbu „Bogu i sirotinji“.

Nazočni su potom imali prigodu pogledati kratki film režisera Jakova Sedlara pod naslovom: „Nadbiskup Stadler i Družba Sestara Služavki Maloga Isusa“. Nakon filma režiser Sedlar obratio se prisutnima ističući da jako cijeni rad sestara Služavki Malog Isusa, a posebno njihovu brigu za nezbrinutu djecu.

Na kraju akademije nazočnima se obratio kardinal Puljić koji je zahvalio sestrama Služavkama Malog Isuse za organizaciju svečane akademije kao i svim izvođačima te Sarajevskoj provinciji sestara Služavki Malog Isusa uputio čestitke za njihov dan. Čestitao je jubilej i sestrama Zagrebačke i Splitske provincije te poželio da život i djelovanje svima bude poticaj za nasljedovanje Isusa Krista i služenje Bogu i bližnjima po primjeru Blažene Djevice Marije. Osvrćući se na 175. obljetnicu Stadlerova rođenja, rekao je da tada nitko nije mogao ni slutiti „što će biti od ovog djeteta“ (Lk 1, 66). Spomenuo je i da je video jednu sliku anđela čuvara nad praznom kolijev-

kom koji je bio tužan jer je u toj kolijevci trebalo biti dijete kojemu roditelji nisu dopustili da dođe na ovaj svijet. „Bog je dao Josipu Stadleru da kroz iskustvo siromaštva postane otac siromaha“, kazao je kardinal Puljić podsjećajući na teško djetinjstvo prvog vrhbosanskog nadbiskupa kojemu su još u dječačkoj dobi preminuli roditelji pa je bio siroče. Osvrćući se na 150. obljetnicu svećeničkog redjenja nadbiskupa Stadlera, istaknuo je da je uvijek bio vjeran Isusu i Crkvi dodajući da Bog, unatoč križevima, nikada ne ostavlja one koje pozove da ga slijede. Podsjetivši na stotu obljetnicu smrti nadbiskupa Stadlera, kazao je da on nije umro nego da živi te da je ostavio svoj trag na osobit način u Služavkama Malog Isusa koje su „živa knjiga njegove ljubavi prema siromasima“. Potaknuo je sve da obilježavanjem ovih obljetnica ne zaborave svoju baštinu imajući na umu da vođenjem procesa za proglašenje blaženim ništa ne dodaju svetosti nadbiskupa Stadlera nego sami postaju svjesni njegove veličine. „Prati nas, dragi naš Nadbiskupe, u ovim vremenima i na ovim prostorima gdje si ostavio trag za ovo, ali i za buduća vremena“, kazao je kraju kardinal Puljić.

Na kraju programa Zbor sestara Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina otpjevao je pjesmu pod nazivom: „Stoljeće ljubavi“ za koji je tekst napisao Željko Pavičić, a glazbu Matija Antolić.

Svečana akademija završena je zajedničkim druženjem.

Preuzeto: (kta)

SVEČANIM MISNIM SLAVLJEM U SARAJEVSKOJ KATEDRALI PRO- SLAVLJENI STADLEROVI JUBILEJI

Svečanim Euharistijskim slavlјem u katedrali Srca Isusova u Sarajevu, 8. prosinca 2018. svečano je proslavljena svetkovina Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije koju Sarajevska provincija Služavki Malog Isusa slavi kao svoju zaštitnicu, a Vrhbosanska nadbiskupiju kao svoju suzaštitnicu.

Misno slavlje predvodio je nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić u zajedništvu s apostolskim nuncijem mons. Luigijem Pezzutom i pomoćnim biskupom vrhbosanskim mons. Perom Sudarom te uz koncelebraciju 22 svećenika i asistenciju dvojice đakona. Osim velikoga brojna sestara Služavki Malog Isusa, Zagrebačke i Splitske provincije na čelu s njihovim glavaricama i vrhovnom glavaricom s. Marijom Banić, na Svetoj misi sudjelovale su i sestre drugih kongregacija, bogoslovi i drugi vjernici.

U uvodnoj riječi kardinal Puljić pozdravio je sve prisutne u katedrali kao i one koji su Svetu misu pratili putem va-

lova Radio Marije Bosne i Hercegovine. Čestitao je patron Provinciji Bezgrešnog začeća Blažene Djevice Marije i cijeloj Družbi Služavki Malog Isusa jubilej 100. obljetnicu smrti njihova utemeljitelja sluge Božjeg nadbiskupa Stadlera, 150. obljetnice njegova svećeničkog ređenja i 175. obljetnice rođenja. Posebno je pozdravio hodočasnike iz Prozora. Također je cijeloj Vrhbosanskoj nadbiskupiji čestitao njezinu Suzaštitnicu.

U prigodnoj propovijedi kardinal Puljić najprije se osvrnuo na misni odlomak iz Knjige Postanka u kojem je opisano kako je grijeh ušao u čovječanstvo. „Međutim, koliko god je taj grijeh učinio da smo izgubili baštinu raja, Bog ne otpisuje svoje stvorenje nego proklinje zmiju ‘među svim životnjama’ i obećava: ‘Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu.’ (Post 3,15). Ovdje je zmija simbol Zloga koji vreba, a žena će mu satrти glavu. Slika je to obećanog spasenja”, kazao je kardinal Puljić ističući da je ispunjenje Božjeg obećanja opisano u misnom odlomku iz Evanđelja po Luki kada Bog šalje anđela Gabrijela „u galilejski grad imenom Nazaret k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija” i kada joj je navijestio da je „našla si milost u Boga” i da će „začeti i roditi sina i nadjenuti mu ime Isus”.

„Anđeo Mariju pozdravlja: ‘Zdravo, milosti puna!’. Ne bi bila ‘milost puna’ da je đavao imao utjecaja na nju. Bog ju je izuzeo od te baštine grijeha koji

svi mi baštimo od naših praroditelja. To mi jednostavnim rječnikom kažemo 'istočni grijeh' - koji istječe od praroditelja na sve ljudе. Nju je Bog očuvao od toga grijeha kad je začeta pod srcem svoje majke; sačuvaо ju je predstavljajući smrt Kristovу koја će doći. Zašto je to Bog tako učinio? Zato što je htio pripraviti tijelo čisto svome Sinu i kolijevku dostoјanstvenu. Zato ju je očuvao od istočnoga grijeha. Mi je danas slavimo kao bezgrješno začetu odnosno da je začeta bez te baštine grijeha. Vrlo rado duhovni pisci kažu, ne samo da je sačuvana od istočnog grijeha u začeću nego je ostala bez grijeha cijeli život", rekao je kardinal Puljić te dodao: „Učiti od Bezgrješne znači najprije u sebi stvoriti tu otvorenost prema milosti koja nas ospozobljava da budemo iskreno neprijatelji Zloga i ploda njegova, a to je grijeh. Drugo što od nje možemo naučiti jest biti raspoloživi za Božje djelo: Evo službenice Gospodnje; biti raspoloživi da Bog po nama izvodi svoje djelo".

„U tom duhu na poseban način želim svratiti pažnju na prvog nadbiskupa vrhbosanskog čiju stotu obljetnicu smrti obilježavamo jer ga je Gospa na današnji dan prije sto godina pozvala u nebo. Čovjek koji je istinski shvatio što znači prihvati i činiti Božje djelo, ono što Bog hoće. Kako često mi u sebi nosimo tu podvojenost. Kažemo: budi volja tvoja, a oholost se buni ako nije po našem. U tome se divim sluzi Božjem Stadleru koji je tako formirao svoje srce, prvo kao čovjek, drugo kao svećenik, a onda kao nadbiskup i pastir, uvijek je tražio što je

Božje... Na poseban način želim spomenuti da smo obilježavali 175. godišnjicu njegova rođenja. Sinoć sam na svečanoj akademiji spomenuo misao koju stalno nosim u glavi: kad se on rodio, tko je znao „što će biti od ovog djeteta“ (Lk 1, 66), kao što su se pitali kad se rodio sv. Ivan Krstitelj. Tu rečenicu možemo izgovoriti nad svakom kolijevkom jer nikad ne možemo znati Božje planove. Kad Bog nekoga dadne na ovaj svijet, daje ga sa svojim planom. Zato je prevažno shvatiti odgovornost prema životu: vrijednovati život, prihvati život, odgajati život i osposobiti da ljudi istinski Boga traže“, kazao je kardinal Puljić.

„Želim se osvrnuti i na svetkovinu Bezgrješne koja je patron Sarajevske provincije Služavki Malog Isusa. Zapravo, cijela Družba obilježava ove jubileje odnosno godišnjice kako bi prepoznala svoj identitet. Nije slučajno Papa rekao da se vratimo na korijene. Obilježavajući ove godišnjice, vi drage sestre, vraćate se na korijene iz kojih ste nikle i kakvo ste poslanje do biste. Vjerujem da će, upravo prepoznajući svoj identitet, oživjeti u vama polet, entuzijazam, radost življenja i predanja poput Marije, poput sluge Božjega Josipa Stadlera. Želim da nam istinski svi ti događaju, kao i današnje slavlje Bezgrješne, posluže da prepoznamo svoj identitet i korijene svoje vjere; da prepoznamo svoje poslanje i da otkrijemo kako dozvoliti Bogu da kroz nas djeluje jer Bog želi s čovjekom surađivati. Želim u nama probuditi tu raspoloživost“, rekao je kardinal Puljić u prigodnoj propovijedi.

Na kraju Svetе mise riječi pozdrava i zahvale uputila je provincijska glavarića s. Maria-Ana Kustura. „Vjerujem da je svatko od nas u određenom trenutku svoga života doživio iskustvo kada se nebo spusti na zemlju, što na nama ostavlja duboki trag i poseban doživljaj kojeg pamtimo kroz cijeli život. Sa sigurnošću mogu u ime svih nas ovdje prisutnih sestara Služavki Maloga Isusa reći da upravo proživljavamo tu stvarnost tijekom ove cijele godine obilježavanja Stadlerovih Jubileja, a posebno danas kada smo Euharistijskim slavlјjem ovde u njegovoj katedrali, na svetkovinu Bezgrješne koja ga je upravo prije 100 godina u nebu dočekala, zajedno zahvalili Bogu za dar života našeg utemeljitelja sluge Božjeg, nadbiskupa Stadlera Družbi, Crkvi u Bosni i Hercegovini i hrvatskom narodu. Stadlerova teška vremena u Bosni i Hercegovini kao da još uvijek traju u ovoj zemlji, pa stoga i mi drage sestre, po primjeru našeg svetog

utemeljitelja nastavimo svim žarom i odlučnošću služiti Bogu, svetoj Crkvi i svakom čovjeku posebno malenom i siromašnom“, kazala je s. Maria-Ana zahvaljujući svima i čestitajući sestrama zaštitnicu Provincije.

Nakon toga sve sestre Služavke Malog Isusa zajedno su izmolile „Posvetu Blaženoj Djevici Mariji“.

Potom su svi pošli u dno katedrale i okupili su oko groba nadbiskupa Stadlera te, između ostalog, zajedno izmolili molitvu za njegovo proglašenje blažeњim.

Tijekom Svetе mise liturgijsko pjevanje animirao je Katedralni mješoviti zbor „Josip Stadler“ pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića.

Nakon Svetе mise nastavljeno je druženje u Svećeničkom domu Vrhbosanske nadbiskupije.

Preuzeto: (kta)

“KRŠTENI I POSLANI - CRKVA KRISTOVA U MISIJI SVIJETA”

Kako smo mogli čitati u našim medijima, osobito katoličkim, ali i slušati u našim crkvama, papa Franjo odredio je ovogodišnji listopad (2019.) za Izvanredni misijski mjesec s ciljem, da se u cijeloj Crkvi što više probudi svijest o važnosti misija, te da se novim poletom započne misionarska preobrazba života i pastoralna Crkve, u kojem ćemo svi više moliti i više raditi za misije. Geslo Izvanrednog mjeseca listopada je Kršteni i poslani - Crkva Kristova u misiji svijeta.

Ovu odluku donio je papa Franjo ponajprije iz razloga na sjećanje na 100-tu obljetnicu objavljivanja apostolskoga pisma pape Benedikta XV. "Maximum Illud" (Maksimalno neviđeno), koje je objavljeno po završetku Prvog svjetskog rata, 30. studenoga 1919. godine. Posvetio ga je djelovanju misionara u svijetu. Slijedećih godina i desetljeća ovo je pismo prepoznato kao magna charta suvremenoga misionarskog djelovanja i početak jednoga novog razdoblja evangelizacije.

NEPOSREDNI ODJECI PISMA PAPE FRANJE U CRKVI U HRVATA

Kao što i dolikuje, i biskupi u Hrvatskoj, te Bosni i Hercegovini, prihvatali su Papin poziv te su na svojim biskupskim konferencijama, ali i drugim sastancima donijeli za vjernike odgovarajuće poticajne odluke. Tako su biskupi u Bosni i Hercegovini održali u Sarajevu 21. rujna 2018. Biskupsku konferenciju te su za svoje vjernike objavili zajedničku poslanicu kojom su proglašili Misijsku godinu. Ona počinje s listopadom 2018., i završava koncem Izvanrednoga misionarskog mjeseca listopada slijedeće godine 2019. Uz praćenje katoličkih medija, i veće zanimanje za misije, predložili su vjernicima da svaki mjesec zadnje subote u mjesecu, mole misijsku krunicu i na taj se način uključe u Apostolat molitve, i time postanu dio molitvene zajednice za misije.

Pozivu biskupa u BiH radosno su se odazvale i sestre Služavke Maloga Isusa osobito molitvom krunice. I to tim više, što je njihov utemeljitelj sluga Božji Josip Stadler, prema riječima velikoga pape Lava XIII. poslan u Bosnu i Hercegovinu, u zemlju koja je bila još "neobrađeno polje". Osim toga, i same sestre Služavke Malog Isusa još za života svoga Utetmeljitelja dјeluju i u misijama, također i danas. A njihovim molitvama i radu za misije danas se rado pridružuju i Prijatelji Malog Isusa.

Razumije se i u Hrvatskoj se priprema proslaviti Izvanredni misijski mjesec listopad 2019. godine. Ovdje ističem Godišnju skupštinu Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj, koja je održana u Zagrebu 12. ožujka 2019., i na kojoj je nazočio i mons. Luka Tunjić, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u Bosni i Hercegovini. Mons. Tunjić obavijestio je Godišnju skupštinu u Zagrebu o odluci Biskupske konferencije BiH o slavljenju Misijske godine.

Na spomenutoj Godišnjoj skupštini u Zagrebu, govorilo se i o odluci koju je donio papa Franjo za proslavu Izvanrednog mjeseca listopada 2019. godine. Među ostalim rečeno je, da je cilj Izvanrednog misijskog mjeseca listopada moliti i raditi za ostvarenje Isusove posljednje poruke koju nam je dao prije nego je otišao na nebo: "Idite i propovijedajte". Stoga misijski mjesec želi u nama potaknuti svijest da radimo i molimo za misije. Za sve kršćane, pa tako i za svakoga od nas, uvijek vrijedi i poznati poticaj "Semper magis – uvijek više", pogotovo kada je riječ o svima nam dragim našim katoličkim misijama.

JOSIP STADLER NAŠAO JE U BOSNI I HERCEGOVINI MISIJSKO POLJE "NEOBRAĐENO POLJE"

Kako su zabilježila povijesna vrela, dosadašnji sveučilišni profesor i dekan Bogoslovnog fakulteta u Zagrebu, Josip Stadler, dva dana prije biskupskoga ređenja u Rimu, primio je svečano imenovanje i dodjeljivanje dostojanstva, 18. studenoga 1881. Stadler je kao nadbiskup i metropolita dobio palij kao znak buduće pastirske službe. Dok su prema postojećem običaju, novoimenovani biskupi i nadbiskupi njih devet, pristupili papi, tada Lavu XIII. treći po dostojanstvu, iako najmlađi među njima, bio je Josip Stadler. Sv. Ocu Lavu XIII. koji je na njih polagao roketu i dodjeljivao palij, Sv. Otac je na talijanskome jeziku, izgovorio i znamenite riječi, upravljene Stadleru, i u kojima se zrcala programska obilježja njegova budućega služenja. One glase: "Gle, vidimo među vami novoga sarajevskoga nadbiskupa za Bosnu i Hercegovinu Te pokrajine bile si jedva jedno vrieme svjetlom vjere razsvjetljene; nu poslie stenjahu više stoljeća pod gospodstvom naroda imenu kršćanskomu neprijateljskoga, te mogahu tek okusiti plodove i dobročinstva otkupljenja Isusa Krista. Prvi puta vide one sada, da je medju njima čudnovatom providnošću nebeskom ustanovljena hijerarhia katolička. Ti, novi nadbiskupe, doista si sretan, što te je Bog odabralo, da obnoviš lice onih krajeva. Ti ćeš ondje naći naobrađeno polje otvoreno Tvojoj vjernosti, Vi pako drugi naći ćete u svojih biskupijah polje već obradjeno; nu prem je obrađeno imati ćete ipak puno kukolja triebiti. I tako će i Stadler i vi drugi, ulažući apostolski rad oplodjen milošću, imati jednoć razloga da za ubrani plod hvalite i slavite providnost Božju. Oduševljeni dakle čim svetijom nadom, idite časna braćo, u ime Gospodnje i pasite stado, koje smo Vam povjerili. I neka Vas prati apostolski blagoslov, koji vam i vašim biskupijama iz dna srca podjeljujemo."

Biskupsko posvećenje Stadler je primio u Rimu 20. studenoga 1881. u bazilici sv. Klementa. Zatim je posjetio Sv. Oca Lava XIII. Nakon posvete nadbiskup Stadler ostao je još nekoliko tjedana u Rimu, i to je vrijeme iskoristio i za poslovne razgovore, i za dolazak isusovaca u Travnik, koji je već bio u pripremi. U Zagreb se vratio 22. prosinca 1881., i obavio još nekoje potrebne poslove. Stadler je iz Zagreba krenuo na put u Sarajevo 10. siječnja 1882. preko Slavonskog Broda. U Sarajevo je stigao 15. siječnja 1882. Svečano je dočekan, također i od brojnih siromaha koji postaju njegova sveta baština. Bila su to napuštena djeca i nemoćne osobe treće dobi, ali i ostali građani potrebni evanđeoske pouke, i još više primjera života. Da im pomognе, Stadler je u blizini siromašne kućice u kojoj je stanovao, dao načiniti baraku, u kojoj se siromasima, gladnima i žednima, dijelio kruh i juha. Kako je bila i zima, ondje je uskoro gorjela i peć, da se i siromasi mogu barem malo ogrijati.

Stadler je odmah po dolasku u Sarajevo posvetio vrhbosansku biskupiju Presv. Srcu Isusovu, Bl. Dj. Mariji i Sv. Josipu, te uz pomoć dobrotvora koje mu je "slalo Srce Isusovo", sagradio katedralu Njemu u čast. Također i bogoslovno sjemenište u

Sarajevu s crkvom, koju je posvetio slavenskim misionarima sv. Ćirilu i Metodu, koje je osobito štovao. U međuvremenu, Stadler je 24. listopada 1890. utemeljio Družbu Sestara Služavki Maloga Isusa, koje se uz brigu i odgoj siromašne djece i osoba treće dobi, uskoro posvećuju i misijskome radu.

SESTRE SLUŽAVKE MALOG ISUSA U MISIJAMA - JUČER I DANAS

Ne možemo ovdje prikazati sve oblike misijskog djelovanja Sestara Služavki Malog Isusa. Ali recimo da su još za života svoga Utjemeljitelja, sluge Božjega Josipa Stadlera, sestre otišle godine 1917. u zemlju Crnu Goru u Stari grad Bar (Ulcinj). Na poziv Stadlerova prijatelja generala Webera, tada upravitelja grada Bara, otišlo je onamo jedanaest sestara, među kojima se bile i četiri sestre učiteljice. Sestre su još iste godine 1917. otvorile u Baru osnovnu školu sa četiri razreda, na hrvatskom i albanskom jeziku, i na sveopće zadovoljstvo tamošnjih građana.

Kako bi Sestre što bolje ostvarile svoje misijsko poslanje, kanonik Stjepan Hadrović, napisao je prema želji i molbi nadbiskupa Stadlera, mali povijesni priručnik "Povijest Crne Gore". U predgovoru te knjižice Hadrović je napisao: "Na osnovu raznih autora pokupio sve što mi se prikladnim činilo i pregledno sastavio, tu ionako zamršenu povijest. Zato, da bi sestre lakše razumjele svoje poslanje među narodom kojemu su bile poslane".

I unatoč blagotvornog rada, Sestre su uskoro zbog političkih nemira, kao i promjene vlasti, nakon 27. listopada 1918. morale napustiti Crnu Goru. Čim je bio moguć povratak Sestre su se vratile i ondje djelovale sve do 2001. godine.

Služavke Malog Isusa godine 1956. počinju preuzimati služenja i u drugim evropskim i preko-oceanskim zemljama. Spomenute godine (1956.) Družba šalje prve sestre u Audrignies (Belgija), poslije sestre dolaze i u Florennes (1966.) i u oba mjesta preuzimaju služenja u domovima za umirovljenike. Sestre odlaze i u Njemačku (Essen, Bottrop, Lüdenschied, Geretsried), gdje također služe u domovima za umirovljenike, ali i u bolnicama. Uskoro sudjeluju u apostolatu koji postaje poznat pod nazivom "hrvatske misije" u inozemstvu. Sestre su radile u najizloženijim hrvatskim katoličkim misijama (Pariz i Essen) među hrvatskim iseljenicima. Uz to su Sestre u Austriji, u Engelhartszellu, vodile domaćinstvo kod trapista, jer oni nisu imali zvanja. Zatim u Italiji, primjerice u domu za starije osobe u Meratama, ili u Grottaferrati (Rim), gdje su vodile domaćinstvo hrvatskih svećenika.

Sestre Služavke Malog Isusa su godine 1970. po prvi put zakoračile preko oceana. U Kanadi su djelovale u našim hrvatskim misijama. U Torontu i Missisaugiu, predavale su vjerouauk i vodile subotnju školu za hrvatsku djecu, i pomagale u župnim uredima. Neko su vrijeme radile i u hrvatskoj misiji u Hamiltonu. Godine 1988. Družba otvara misijsku postaju u Africi, u Ruandi, gdje su sestre otvorile svo-

ju misijsku postaju u župi Shyorongi u filijali Rutonde u dolini Nila, koju su nazvale "Stadlerova dolina". U Ruandi su sestre djelovale sve dok nije buknuo rat u cijeloj zemlji, i tada su je primorane napustile.

Ističem da je u Ruandi pet djevojaka promatrajući karitativni rad sestara misionarki stupilo u Družbu Sestara Služavki Maloga Isusa. Među njima bila je svima nam draga sestra Jacqueline (Žaklina) Uwanyligira. Ona je tijekom sukoba plemena Tutsi i Hutu ostala u Rutondu i pomagala svima u dispanzeru kojega su vodile sestre bez obzira na plemensku pripadnost i spašavala je i jedne i druge. Nakon rata pridružila se je jednoj talijanskoj Kongregaciji, ali ljubav prema Služavkama Maloga Isusa i želja da im se pridruži, bila je jača od svega i ona dolazi u kandidaturu u Split, zatim u novicijat u Zagreb, Provincijalna uprava splitske provincije je šalje na studij u Rim na Gregorijanu. Po završetku studija vraća se u Hrvatsku i pomaže u skrbi oko starijih osoba u Metkoviću. Plan je bio da se nakon vječnih zavjeta s još nekim sestrama vrati u Ruandu. Nažalost, početkom godine 2006. smrtno je stradala u autobusu u prometnoj nesreći kod Makarske.

U novije vrijeme dvije sestre Sarajevske provincije djeluju u misijama u Haiti, koji su vrlo siromašna zemlja. Onde su Sestre uz druge misionarske poslove vodile tri godine i Dječji dom kardinala Alojzija Stepinca. Istočem da je Sestre u Haitiju sredinom svibnja ove godine (2019.) po službenoj dužnosti posjetila časna majka Marija Banić, u pratnji provincijalne savjetnice s. Edite Perić. Kako je izvjestila s. Ana Uložnik, "radost susreta bila je obostrana". Zajedno su posjetile "različita mjesta u kojima su imale priliku prepoznati trpećeg Krista u siromašnom haićanskom narodu". Svoje izvješće s. Ana zaključila je riječima: "Preporučamo se u vaše molitve kako bismo mogli prepoznati i ispuniti volju Božju i na ovom kraju svijeta. I vi ste svaki dan u našim molitvama."

U misijskom radu Sestara sudjeluju i Prijatelji Malog Isusa, kako svojim molitvama, tako i u radu oko pripremanja misijskih izložbi, koje se svake godine održavaju u povodu Misijske nedjelje, u sestarskim samostanima u Zagrebu, Sarajevu i Splitu, pa i manjim mjestima.

dr. sc. Agneza Szabo

PISMO NAŠIH SESTARA MISIONARKI SA HAITIJA

Haiti, Božić 2018.

DRAGE NAŠE SESTRE I DRAGI PRIJATELJI MALOGA ISUSA!

U Adventu smo pjevali Već se bliži vrijeme blago... i evo ga... stigao je naš najljepši i najdraži i dan BOŽIĆ. Od srca vam želimo čestit Božić i sveto porođenje Isusovo.

Božić je dan kad je naš Bog sišao na zemlju, postao malen radi nas... Kako je lijepo vidjeti i doživjeti da je Božić - rođendan maloga Boga - slavljen svagdje u svijetu pa tako i na Haitiju. Svi se raduju Božiću, i mali i veliki, i bogati i siromašni... svima donosi radost. Neki ga slave u izobilju, a neki jedva da imaju jedan obrok i to na sam Božić.

Od srca želimo zahvaliti na vašoj nesebičnoj ljubavi prema siromasima. Već je prošlo duže vremena da se nismo javili, ali nismo zaboravili na vas. Svakodnevno se molimo sa našim prijateljima haićanima za vas i vaše potrebe. Bogu su poznate vaše želje, brige i potrebe. Vjerujemo da će vam On dati ono što vam je potrebno kako biste i dalje mogli Njega slaviti svojim životom. Sa vama želimo i ovaj put podijeliti naše radosti misijskog djelovanja na Haitiju.

Ove godine Božić na Haitiju slavimo na našoj novoj misiji u gradiću Petit Goave gdje smo nedavno započele naše novo misijsko djelovanje. To je velika i prostrana župa sa više, raštrkanih siromašnih sela. Po želji mjesnog nadbiskupa Mgr. Mesi-dora i uz dogovor naših redovničkih poglavara u ovoj župi smo preuzele vodstvo i brigu o župnom azilu gdje se nalaze osobe sa raznim poteškoćama: staračka izne-moglost, siromaštvo, bolest, napuštenost, diskriminiranost itd... Razne su poteško-će s kojima se ti ljudi susreću: neki od njih su slijepi, neki gluhi, neki su mentalno ili fizički hendikepirani. Među njima ima dvoje djece gluhonijeme i jedna mlada djevojka hendikepirana. Za ove Isusove miljenike na razini države nema nikakve so-cijalne skrbi, ali Bogu hvala župa im je prema svojim skromnim mogućnostima dala boravak i dva obroka dnevno. Njihovi obroci su jednolični riža, grah, pura. ponekad za doručak znaju dobiti kavu i kruh. Vidjevši svu patnju, bol i čežnju za ljubavlju osjetile smo se pozvane da im svojom ljubavlju i brigom, vratimo dostojanstvo koje im je, nebrigom za njih oduzeto, pogaženo... U njima gledamo Maloga Isusa koji se skrio u njihovoj patnji, boli, ostavljenosti i Njemu služimo svim srcem, a ljudima nastojimo donijeti Maloga Isusa. Stariji ljudi nas svaki dan željno iščekuju riječima „Majko, dobro nam došli“. Čuti od tih starih ljudi „Vi ste naša majka, druge nema-

mo. Naša majka je umrla... ali imamo vas i majku Mariji na Nebu“ nam je znak da vršimo djelo Božje ljubavi u ovome mjestu.

Papa Franjo nas stalno poziva i potiče da idemo rubnima i da im u njihovoj surrovoj svakodnevici budemo melem dobrote. Mi smo se evo približile baš onima koje je društvo odbacilo kao beskorisne. Vođene evanđeoskim načelima „Bio sam gladan i dali ste mi jesti, bio sam žedan i napojili ste me, bio sam...“ i načelima Stadlerove karizme odlučile smo svoje djelovanje staviti u službu ovih siromaha. Kao Stadlerove duhovne kćeri, htjeli smo poput njega učiniti nešto lijepo za Boga i bližnje koji trpe, koje je društvo odbacilo, jer nisu u njima prepoznali trpećeg Isusa.

Ovdje su velike potrebe ljudi, djece, mlađih... u njima vidimo našeg Maloga Isusa koji nas čeka da Mu odgovorimo kojim dobrim djelom i ljubavi. Za sada smo preuzeли vodstvo azila i polako se uključujemo u pastoral župe, sa mlađima, te pružanje pomoći djeci i siromašnim obiteljima kojih ima jako puno u okolnim selima. Njihovo je siromaštvo uglavnom prouzrokovano čestim ciklonskim nevremenom i prirodnim katastrofama koje ljudima uniše poljoprivredu od koje uglavnom preživljavaju. Državne institucije nemaju budžeta iz kojeg bi oštećenima pritekli u pomoći, tako da siromaštvo ne jenjava. Osim toga, u zadnje vrijeme, domaća valuta stalno gubi svoju vrijednost što u zemlji povećava ekonomsku nestabilnost a time se umnaža siromaštvo koje uzrokuje rast kriminala u pukoj borbi za preživljavanje.

Kao Služavke Malog Isusa u njihovom beznađu želimo biti tračak nade koja među njima uprisutnjuje ljubav našeg Oca nebeskog koji se očinski brine za svoju djecu.

U ovih pet godina našeg misijskog djelovanja zahvaljujući vašoj duhovnoj i materijalnoj podršci potrebnima smo pružili razne vrste pomoći: školovanje djece; donacija hrane, odjeće i higijenskih potrepština; liječenje... imali smo iskustvo i sa hitnim slučajevima jer je upravo naša prisutnost među tim narodom spasila život mlađima i djeci kojima je smrt kucala na vrata. Čuti ljudi kako Bogu zahvaljuju za nas i one koji nas pomažu i tako zazivaju Božji blagoslov na sve nas je zaista blagoslov koji dolazi u naša srca i naše obitelji.

Zahvaljujući vama i vašoj velikodušnoj ljubavi nedavno smo u siromašnom naselju Corail financirali kopanje vodene pumpe i tako mještanima doveli čistu vodu. S obzirom da su ovdje velike potrebe za čistom vodom nastojali smo kroz ovaj projekt kopanja i instalacije vodene pumpe pružiti trajnu pomoći. Kako je 2018 godina, Jubilarna godina našeg Oca Utemeljitelja, sluge Božjega Josipa Stadlera (175 godina od rođenja, 150 svećeništva i 100 preseljenja u Vječnu domovinu) odlučile smo tu pumpu napraviti njemu u čast. Tim ostvarenim projektom je više od deset tisuća ljudi dobilo čistu pitku vodu. Zbog nečiste vode ovdje ljudi obolijevaju od raznih bolesti, osobito kolere koja već godinama na Haitiju odnosi ljudske živote jer su rijetka domaćinstva koja imaju pristup pitkoj vodi. Radosne smo da smo vašom pomoći ovim ljudima mogli pružiti pristup čistoj vodi, te tako prevenirati razne bolesti.

Bilo je jako puno i radosnih događaja i dana. Posebno radosni dani su bili pranje Svjetskog nogometnog prvenstva u Rusiji. Mi smo sa našim susjedima pratili svaku utakmicu. Skupilo se starih, mlađih, djece... Srcem su navijali za Hrvatsku... i to ne samo susjadi nego i komentatori. Našeg Modrića vrlo rijetko su zvali prezimenom. Zvali su ga od dragosti Lukita i Luka. Ovdje ga svi obožavaju. Tako su ove godine i Haićani preko naših nogometaša još više zavoljeli Hrvatsku i hrvatske nogometaše jer su srcem igrali i borili se.

Bogu smo zahvalne da nam je dao mogućnost da možemo pomagati ljudima na razne načine i tako biti svjedoci Isusove ljubavi, a i vaša produžena ruka.

Božić je ujedno i prigoda kada se želimo zahvaliti svima vama drage sestre i dragi Prijatelji Maloga Isusa što ste vašom duhovnom i materijalnom potporom i u protekloj godinu bili s nama uz one najsiromašnije na Haitiju. Zahvaljujući Bogu za Vašu velikodušnu pomoć, za vašu nesebičnu ljubav i vašu blizinu u mnogim siromašnim nastambama, u siromašnim kolibama i poderanim šatorčićima nastojale smo uz, materijalnu pomoć uprisutniti i duhovnu dimenziju - nježnost Oca nebeskog koji nam je darovao svoga Sina rođenog od Djevice Marije.

Da svi iskusimo Božju nježnost u Djetušu Isusu i da Mali Isus živi uvijek u našim srcima još jednom svima od srca želimo sretan Božić i blagoslovljenu Novu 2019 godinu.

S. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik, Služavke Maloga Isusa

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

„SKORO ĆE DOĆI SPASITELJ...“

Na području naše župe sv. Ivana Krstitelja u Zagrebu već dugi niz godina djeluje centar za autizam u kojem se školuju i žive autistične osobe. Vrijeme adventa, a posebno nedjelja Caritasa podsjetila nas je koliko je važno i u ovo predblagdansko vrijeme misliti na one kojima naša prisutnost može izmamiti i mali osmijeh na licu. Iskreno vjerujemo da smo pjesmom i svirkom unijeli barem tračak radosti u njihov svijet.

Skromni pokloni koji su na njihovim licima izmamili uzbuđenje, veselje i radost, nama su bili najveći dar. Ta predivna, čista i neokaljana mala djeca zarobljena u tijelu odrašlog čovjeka posjeduju tu iskrenu radost, koju možda ne mogu iskazati na način kako mi to očekujemo, a u pravo oni sa svojim mentalnim i fizičkim neodstacima imaju posebno mjesto u Božjim planovima. Kako će Spasitelj skoro već doći, neka nam svima ovo vrijeme iščekivanja pomogne shvatiti da upravo oni jesu blagoslov ako prema njima nismo ravnodušni, ako je u nama punina suošjećanja, i bratska ljubav puna milosrđa i poniznosti. Ispunjeni tom ljubavlju i planirajući već slijedeći susret, ostali su u svijetu u kojem se osjećaju sigurni, a mi molimo Gospodina da im podari svoj blagoslov.

Jasna Bojić, Župa sv. Ivana Krstitelja, Zagreb

DOŠAŠĆE U DOMU ZA STARIJE I NEMOĆNE

Advent - vrijeme radosti i iščekivanja rođenja Maloga Isusa, vrijeme kada nam je srce puno ljubavi za sve ljude i kada im to želimo pokazati. Potaknuti ovim mislima krenuli smo u subotu 15.12., uoči nedjelje Caritasa u posjet našim dragim gospodama u dom za starije i nemoćne k sestrama u samostan Antunovac. Željeli smo ih razveseliti i donijeti im malo predbožićnog ozračja, družiti se s njima, razgovorati i

zajedno s njima pjevati. Na vrata doma ušli smo s pjesmom „Visom leteć“ uz pratnju harmonike gdje su nas u prostoriji za druženje već svi čekali i srdačno dočekali s velikim uzbuđenjem i radošću, te odmah u glas sa nama i zapjevali. U toj radosti druženja osjetila se jedna velika bliskost i povezanost, a osobito kod izmjene darova, te grickanja kolačića i čaja. Kao Prijatelji Malog Isusa ove smo godine odlučili sami izraditi male ukrasne boriće za njihove sobe, izrađene našim vrijednim i spretnim rukama u župnoj kreativnoj radionici, a također i kišobrane, dok su nas gospođe darivale malim anđelićima i klementinama. Ni sestre, Služavke Malog Isusa koje nesebično i požrtvovno brinu o gospođama, paze ih i njeguju, nisu ostale bez svog prigodnog dara. Svi zajedno pjevali smo i veselili se, no vrijeme je brzo proletjelo, te smo se ubrzo morali oprostiti do nekog novog druženja. Ovakvi susreti nas uvijek i iznova uzajamno obogaćuju, a sada još i više kada je radost u punom sjaju zbog Onoga čiji nas rođendan na poseban način stoljećima miluje. Rastali smo se s obećanjem novog susreta i obvezom da kao pravi prijatelji Isusovi uvijek u duši nosimo brigu za Njegovu najmanju braću.

Jasna Trčak, PMI, Župa sv. Ivana Krstitelja, Zagreb

UOČI DANA BOLESNIKA PMI NA ODJELU DJEĆJE ONKOLOGIJE

„Besplatno primiste, besplatno dajte!“

Uoči svjetskog Dana bolesnika, 10. veljače u nedjelju vedrog poslijepodneva Prijatelji Malog Isusa župe sv. Ivana Krstitelja posjetili su Odjel onkologije i hematologije na Institutu za tumore sv. Duh. Obzirom da je Prijateljima Malog Isusa u apostolatu po uzoru na Slugu Božjega Josipa Stadlera briga za malene i potrebite,

kako obilježiti njihov dan nego ih razveseliti pokojom lijepom riječju, slatkisem, pjesmom, a što je najvažnije osmijehom koji je njima najpotrebniji? Susret s dječicom koja bolju od najtežih tumora bio nam je i više nego poticaj na zahvalnost Bogu za darovanu svakodnevnicu i život, ali i prilika blizine i utjehe roditeljima koji su bdijući uz malene krevetiće s radošću dočekali pjesmu i osmijeh svoje djece. Imamo ljepe milosti nego ono što i sami primismo u vremenu, zdravlju, prijateljima i ljubavi sami i darujemo upravo onima koji su toga najviše potrebni?

Posebnu zahvalnost izrekli smo liječnicima, medicinskim sestrama i tehničarima koji su nas radosno primili i izašli nam ususret, a koji svakodnevno brinu i njeguju ovu najmanju Isusovu braću. „I tražit ćemo malene, bolesne, siromašne, srcem primati svakoga Stadlerovim stopama!“

Darija Filipančić, PMI, Župa sv. Ivana Krstitelja, Zagreb

S POČETKOM KORIZME...

S početkom korizme nisu se počeli buditi samo proletni glasnici jaglaci i ljubičice, već i Prijatelji Malog Isusa župe sv. Ivana Krstitelja iz Zagreba, koji su ovaj već skoro proletnji četvrtak odlučili posjetiti Centar za rehabilitaciju Orlovac. Nadomak naše župe, na Ksaveru, nalazi se Centar za rehabilitaciju s oko 70 štićenika s različitim mentalnim i intelektualnim te fizičkim poteškoćama. Kako je vikendom centar zatvoren, a radne terapije većinom se održavaju u dopodnevним satima, naš prevečernji posjet zatekao je nekolicinu štićenika u prisutnosti voditeljice Ivančice koji su nas vrlo srdačno i veselo dočekali u holu centra! Naš susret započeo je pjesmom, nastavio se upoznavanjem centra, rada, štićenika koji su vrlo otvoreno podijelili s nama svoje radne navike, način života i pohvalili se svojim sportskim ili kreativnim radom. U sportskom duhu naučili smo i „graditi prijateljstvo“ kroz pjesmu s pokretima, podijelili slatkiše, a na kraju čak i zaplesali. Toliko je milosno bilo osjetiti Malog Isusa u ove korizmene dane kroz svaki osmjeh ove djece, ali i zadovoljstvo djelatnika koji su izrazili želju za dalnjom suradnjom i susretima kroz nadolazeće projekte. Neka nam ovakvi susreti koji bude na zahvalnost i strpljenje u životnim teškoćama utiru put Golgote ove korizme, a sami se damo voditi za Raspetim koji je taj put iskusio puno prije nas.

Gabrijela Kosović-Sviben, animatorica PMI, Župa sv. Ivana Krstitelja, Zagreb

TRINAEST KVADRATA BOŽJE LJUBAVI!

S današnjim danom, uočnicom velike svetkovine Blagovijesti koju Prijatelji Malog Isusa na poseban način slave te obilježavaju svoj patron, imali smo i više nego uobičajenog razloga za slavlje. Božjom providnošću i ne sasvim slučajno dani koji su privodili kraj veliki projekt renoviranja, posložili su i svečano useljenje našeg dragog Đure i njegove supruge Ljube u svoju novu, renoviranu sobicu od svega trinaest kvadrata. S projektom renoviranja Prijatelji Malog Isusa započeli su na sam Stadlerov dan, 8. ožujka. Posebna je milost osjećati Božju prisutnost kroz borbu s lijećnicima, stanarima zgrade, administracijom, dogovaranja sa socijalnom službom, zbrinjavanja i svih drugih prepreka kroz koje nas je Bog odgajao, ali nam i dao rasti u vjeri. Tolika su srca i ruke ove korizme iskusila biti „onaj bližnji“; bilo kroz marne ruke naših Prijateljica Malog Isusa koje su svakodnevno vodile brigu o majstorima i toploj okrijepi nakon cjelodnevnog rada, bilo čekajući u redovima za jedan papir ili ovjerenu doznačku kojom bi Ljubi bila osigurana osnovna medicinska pomagala, bilo raspolaganjem i čišćenjem nakon završetka radova, prikupljanjem odjeće, pokućstva, skupljanjem finansijskih sredstava, mirenjem međususjedskih odnosa, odvozom smeća, prijevozom Đure i Ljube u prihvatište dok se radovi ne završe

ili onim najvažnijim, tihim, a tako važnim stavom molitve i predanja u Božje ruke. Svaka i najmanja gesta u zajedništvu i vjeri ispunila je svaki kvadrat sobice Božjom prisutnošću i ljubavlju! Naš Đuro i naša Ljuba danas imaju dotok tople vode, toplu sobu, osnovne uvjete za ljudski život, mogućnost sanitarnog čvora i osmijeh na licu! Zahvaljujemo svima, našim dragim majstorima koji su troškove radova i materijala u potpunosti pokrili svojom nesebičnom ljubavlju, svim ljudima dobre volje koji su na bilo koji način u ovaj vez ljubavi utkali i najmanju gestu svoje prisutnosti, svim našim dragim Prijateljima Malog Isusa, a posebno dobrom Bogu koji je svojom prisutnošću ovo započeo i blagoslovom dovršio. Daj nam Bože ljubavi da s Tobom hodimo, svjetlo da Tvoje budemo i da svakome radost nosimo, jer Prijatelji Tvojim smo!

Prijatelji Malog Isusa, Župa sv. Ivana Krstitelja, Zagreb

STADLEROVOM VJEROM KROZ KORIZMU...

„Nađe li se netko od tvoje braće u kojem god gradu u zemlji što ti je Gospodin, Bog tvoj dadne, ne budi tvrda srca niti zatvaraj sve ruke prema svome siromašnom bratu!“ (Pnz 15,7)

Potaknuti ovim riječima i sami smo kao Prijatelji Malog Isusa ostali ponukani otvoriti oči i srca ove korizme te ju uistinu proživjeti u siromaštvu i muci s Isusom koji se nastanio u blizini naše župne crkve, u Medvedgradskoj ulici. S današnjim, danom 8. ožujka kada se na poseban način sjećamo Sluge Božjega odlučili smo njegovom vjerom i predanjem započeti s velikim projektom uređenja stambenog prostora našeg župljanina Đure i njegove nepokretne supruge Ljube. Đuro i njegova supruga su dugi niz godina socijalni slučaj, prepušteni ulici, svojih 13 kvadrata vlage i pljesni, u društvu štakora i neljudskih uvjeta za život. Đuro brine o supruzi pomoću nekakve „sitne mirovine“ i skupljanjem boca, ovisan o raspoloženju ljudi koje susretne na cesti. Božjom providnošću na današnji je dan gđa Ljuba primljena na hospitalizaciju u bolnicu čije su troškove nedostatka dopunskog osiguranja pokrili Prijatelji Malog Isusa, kroz koje ćemo vrijeme izbaciti truli namještaj iz njihove sobice, oličiti zidove i urediti prostor novim namještajem i stolarijom. Sam Bog pozvao je na naš put mnoge dobre ljude čija smo velika srca i životne potrebe uključili i večeras u molitvi krunice Božanskog milosrđa, da Gospodin koji je ovo svojim blagoslovom započeo, s njime i dovrši! Neka sve one koji na bilo koji i najmanji tih način prate ovaj projekt Prijatelja Malog Isusa, dobri Bog nagradi i dotakne svojom prisutnošću. Pred nama je vrijeme odricanja, velikog posla i požrtvovnosti, ali služenje neusporedivo s agonijom trpljenja koja i nakon 2000 godina progovara našim svakodnevnicama.

Dovrši Gospodine po nama djela svoje ljubavi, da poput Sluge tvojega možemo svjedočiti: „Moliti se smije uvijek, a naša će vjera puno dobiti na cijeni!“

Prijatelji Malog Isusa, Župa sv. Ivana Krstitelja, Zagreb

CVJETNICA U „VRTU“ BOLESTI I NEMOĆI...

I ove godine kao Prijatelji Malog Isusa nastavili smo tradicionalno djelo ljubavi darovano najmanjoj Isusovoj braći – ovoga puta ostvarilo se to kroz zajednički susret uoči Nedjelje Muke Gospodnje: Cvjetnice. Samostan „Antunovac“ postao je dom svih nas koji ne propuštamo bogatstvo radosti i zajedništva među našim dragim gospođama u domu za starije u nemoćne te sestrama Služavkama Malog Isusa koje o njima brinu. Kako su blagdani trenutci slavljenja i spomen povijesnih trenutaka i sami smo odlučili stvarati povijest po djelima ljubavi i svojoj prisutnosti među njima. Po cvijeću koje je simbol života imali smo želju unijeti „Cvjetnicu“ u njihove male „vrtove“ bolesti i nemoći. Cvjetnica je bila to i po pjesmi, radosti,

razgovoru, čak i kojem plesnom koraku. Sa željom da naše zajedništvo i dalje raste neka nas sve mali Isus obdari blagoslovom iz kojeg ćemo crpiti snagu za apostolat koji treba postati dio naše svakodnevice u duhu malenosti.

Prijatelji Malog Isusa, Župa sv. Ivana Krstitelja, Zagreb

MALO DRUGAČIJE RADIONICE... I AKCIJE U KORIZMI

Na zamolbu našeg župnika fra Ivana Širokog, PMI-a iz Kloštra Podravskog prihvatali su se uređivanja i čišćenja crkvenih predmeta kojima je bilo potrebno dotjerivanje. Vrijedne ruke naših neumornih prijateljica i ovog su puta na zadovoljstvo tražitelja, lijepo obavile svoj zadatak. Važno je da smo imale priliku učiniti dobro djelo, a još ako je to crkveni inventar... tu je i dodatna motivacija.

Samozatajne i neumorne PMI kreativke i ove su godine izrađivale čestitke, gnjezdašca, usksne buketiće... i ostale prigodne ukrase koje smo prodavale tijekom korizmenih nedjelja. Prilog od te prodaje namijenile smo za potrebe i uskrnsni dar našim siromašnim župljanima.

Svake godine rado se uključimo i u caritasovu akciju župe u kojoj se sakupljaju namirnice i pakiraju paketi za bolesne i najsrošašnije župljane. Istu akciju u suradnji sa OŠ Kloštar Podravski provode PMI-a u samoj školi uz pomoć vjeroučitelja.

Kroz te akcije pokušavamo potaknuti naše učenike i djecu da misle na potrebne i siromašne te da se uče odricanju kroz vrijeme korizme kako bi podijelili s bratom i sestrom u potrebi.

PMI, Kloštar Podravski

MOZAIK DOBROTE SLAGAO SE I U PITOMAČI

U ponovno darovanom na milosnom vremenu adventa, i mi u župi sv. Vida u Pitomači u zajedništvu s okupljenom braćom i sestrama svakog radnog dana bili smo raspjevani Gospodinu na slavu slaveći jutarnje mise zornice. Devet dana prije Božića, prije zornice predmolili smo Devetnicu Božići.

Posebno svečani dan bila je svetkovina Bezgrješne, kada smo poslije zornice ostali u molitvenom programu zahvaljujući Bogu na divnom daru, za nas svecu Josipu Stadleru. Uz zajedničke molitvene trenutke u crkvi, bila je i traje do dalnjega, svakodnevna molitva Žive krunice cijelog ružarija za našu animatoricu gđu Antoniju Đurišević koja je ozbiljno bolesna.

Kako je govorio sluga Božji Josip Stadler, molitva i dobra djela, to je naš najvažniji posao. Stoga smo i mi, svatko u svojim mogućnostima, uz bdjenje u molitvi, svjesno i s ljubavlju činili djela ljubavi: sudjelovali smo u prikupljanju i dijeljenju hrane za potrebne; posjećivali bolesne, pekli kolače za župni karitas, darivali vrijeme u župnim kreativnim radionicama, sudjelovali u čišćenju i kićenju župne crkve za blagdane. Svim tim sitnim djelima ljubavi punili smo slamom jasle pred oltarom. Na tu slamu i ovog će Božića ležati Novorođeni, Onaj koji hoće da ga ljubimo! Kako kaže Phil Bosmans: Božić: Ljubav dobiva ruke i noge i toplinu ljudskog srca.

Neka se po prijateljima Maloga Isusa i ovih dana obilno izlje na naše obitelji, Domovinu i cijeli svijet.

MRVICE DOBROTE

Već smo postali i nestrpljni u iščekivanju korizme. Znamo da je svaki dan vrijeme za činiti dobro, ali nekako nas korizma svojim ozračjem na to više potiče. Na našem susretu osvjećivali smo tri stvari na kojima vjera stoji, pobožnost se održava i krjepost traje; to su molitva, post i milosrđe – izvori života.

Imali smo posebnu milost, Stadlerov dan u ožujku obilježiti na način što smo predmolili prvi ovogodišnji križni put.

Već je uobičajeno da se okupljamo u kreativnim radionicama, darujemo vrijeme i svoje sposobnosti, a sve za slavu Božju. Uključili smo se i u župnu akciju prikupljanja hrane za najpotrebnije.

Kad čitate ove retke, u njima ne piše ništa osobito. Ali, svako djelo, učinjeno s ljubavlju nemjerljivo je.

Zato, ne umarajmo se činiti dobro, iako to izgledalo malo i neznatno, kao mrvice. I njima se hrane ptice nebeske. (PMI)

DJELOVANJE PMI-A U ŽUPI PODRAVSKE SESVETE

Iz Statuta Društva PMI-a čitamo kako nam je obveza djelovati u životu Crkve; brigom za najmanju Isusovu braću". PMI-a iz naše župe redovito svake godine posjećuju bolesne i starije osobe. Posebno dolaze na molitvene susrete i njeguju pobožnost prema Malom Isusu i presvetoj Euharistiji.

Susreti se redovito održavaju u crkvi pred Presevtem. Na susretu napravimo dogovor za obilazak bolesnih i siromašnih u župi. Darovi iako skromni razvesele bolesne i starije da mislimo na njih, da nisu zaboravljeni. A mi odlazeći radosni u duši vršeći karizmu služenja drugima. Ove godine među najstarijima je u župi Marija Ciglec koja ima 90.god. Radosno nas je dočekala sa krunicom u ruci pozivajući da opet dođemo. Molimo da nam bo-

lesni, nemoćni izmole duha svetosti i ljubavi prema svakom čovjeku, da ispunimo svoje poslanje.

PMI – Podravske Sesvete

BOŽIĆNA DEVETNICA I BOŽIĆNE RADIONICE U SAMOSTANU MARIJIN DOM

Promatrajući beskrajnu ljubav koju nam je Bog iskazao kad je postao čovjekom započeli smo Božićnu devetnicu, koju smo molili od 16. – 24. 12.2018. u Kapeli Male Gospe u Marijinom domu u Vinkovcima.

I ove godine na molitvu devetnice okupio se lijep broj Prijatelja Malog Isusa za koje su nakon devetnice upriličene i prigodne božićne radionice...

SPLITSKA PROVINCĲA

PRIJATELJI MALOGA ISUSA IZ METKOVIĆA ZA DJECU INDIJE

Nedjelja Krista Kralja u Župi sv. Nikole u Metkoviću proslavljenja je u misijskom duhu. Neizmjernu radost u našu zajednicu unijela je prisutnost dvojice misionara iz daleke Indije, patera Xaviera Sylvester i patera Prolaya Boidyajima. Nih dvojica osobno su poznavali oca Antu Gabrića, tim više, bili su njegovi bliski suradnici. Na susretu s njima u petak navečer posvjedočili su nam o životu i djelu ovog velikog sina Neretve i hrvatskog naroda, a posebno dojmljivo je bilo svjedočanstvo o posljednjim trenucima njegova života.

S velikim nestrpljenjem jedva smo čekali nedjelju. Na misi u 11h, u koncelebraciji našeg župnika don Davora Bilandžića i đakona don Josipa Ulića, pater Sylvester nam je u propovijedi istaknuo važnost svetkovine Krista Kralja.

Dječji zbor i župski mandolinisti sastav pod ravnateljem s. Marijane Cvitanović svojim su prelijepim glasovima i prigodnim izborom pjesama animirali ovo slavlje. U prepunoj crkvi sv. Nikole vladao je osjećaj posebnog ushićenja, radosti, zahvale i ponosa. Živi svjedoci o životu ovog velikog čovjeka izmamili su mnogima i suze radosnice. Tijekom mise naša župljanka Pera Vekić otpjevala je pjesmu za koju je rije-

či i melodiju sama smislila, a napisala ju je nakon smrti oca Ante.

Nakon sv. mise svi vjernici su u atriju Pastoralnog centra oca Ante Gabrića sudjelovali u humanitarnoj akciji pod nazivom PMI za djecu oca Ante Gabrića. Ovu akciju, mi PMI pripremili smo u suradnji s učenicima Srednje škole Metković. Vrijedni učenici i profesori spremili

su 200 porcija prigodnog „indijskog rižota“, koji se ovog svetog dana našao na obiteljskom stolu naših župljana, pa i šire. Uz rižot, vrijedni članovi našeg Društva te naši podupiratelji potrudili su se da naše obitelji pojedu i neki domaći slatkiš; name, naše vrijedne žene, majke, bake i domaćice pripremile su obilje domaćih ko-

lača. Rižot, kolači, naše rukotvorine... zahvaljujući velikom srcu i solidarnosti našeg neretvanskog puka rasprodalo se nevjerojatnom brzinom u samo nekoliko minuta. Na opće čuđenje, a s velikom zahvalnošću i radošću te nadom u ponovni posjet, našim smo misionarima predali sav prikupljeni prihod. Nitko na svom licu nije mogao sakriti nevjerojatno zadovoljstvo i sreću što smo djeci u Maria Pollyu olakšali školovanje.

Marijana Grgurović, animatorica PMI

SRCEM ZA MISIONARE I NJIHOVE SIROMAHE

Prijatelji Maloga Isusa (PMI) Splitske provincije pripremili su trodnevnu prodaju izložbu za potrebe misija i njihovih siromaha. Sve se odvijalo u velikoj dvorani "Sv. Leopold" u prostorijama samostana Gospe od Pojišana u Splitu od 30. studenog do 2. prosinca 2018. godine. Organizacijom ovog već tradicionalnog projekta, kordinirala je s. Dolores Brkić, pročelnica PMI Splitske provincije.

Pred otvorenje izložbe odvijao se duhovni program za sve misionare i misionarke diljem svijeta. U ovaj program prigodnim riječima uvela je sve s. Dolores. Naglasila je kako je bitno uvijek činiti dobro te imati srca za Isusovu najmanju braću te molitvom jačati rad i snagu

misionarima koji su u posebnoj službi širenja Isusova djela; svih dovesti Isusu i spasenju. Slijedila je molitva misijske krunice koju su predvodili članovi PMI a pročelnica meditacije otajstva. Glazbeni dio animirao je pjevanjem i sviranjem na orguljama prof. Ivan Bošnjak također aktivni član Društva PMI-a. Euharistijsko slavlje slavio je kapucin fra Žarko Lučić, gvardijan i župnik sjetišta na Pojišanu. Poticajnim riječima potaknuo je i ohrabrio nazočne te blagoslovio smisao ovog projekta naglasivši evanđeoski zakon ljubavi. Naglasio je i poj-

snio misionarsku ulogu Crkve i svakog osobno. Prije završnog blagoslova s. Dolores zahvalila je župniku fra Žarku na rasploživosti prostora za izložbu i slavlju svete Mise. Zatim je u ime misionara Bolivije, Tanzanije i Haitija zahvalila svim članovima DPMI, suradnicima i podupirateljima koji su "imali srce" po uzoru gesla sluge Božjeg Josipa Stadlera. Svojim prigodnim rukotvorinama, domaćim proizvodima, voćem i povrćem, uljem, te raznim kreativnim ukrasima, sudjelovali su članovi Društva sa sestrama iz župa: Katuni - Kreševco, Šestanovac, Jesenice, Cista Velika, Cista provo, Dobranje, Vranjic, Dugopolje, Omiš, Livno, sv. Križ - Split s Provincijalnom kućom sestara SMI, Mejaši - Split, mladi iz Druge gimnazije, Pučišća - otok Brač, Sutivan - otok Brač, Žrnovnica, i Pojišan - Split. Svi nazočni odabrali su izvlačenjem ime jednog misionara i misionarke uz "zadatak" moliti godinu dana do slijedećeg Adventskog susreta i izložbe.

Ova Jubilarna Stadlerova godina bila nam je i motiv više da darujemo najbolje od sebe te budemo svijetlo i podrška svima koji trebaju našu pomoć. Mala iskrica može zapaliti svijetlo i rastjerati tamu pa je svaka dobra volja i doprinos mogao biti ugrađen u mozaik u ovaj kršćanski i evandeoski projekt.

PMI sa Pojišana sa s. Dolores bili su na usluzi župljanima i svim posjetiteljima za vrijeme trajanja izložbe. Osjetilo se jedno lijepo zajedništvo i radost jer će ovo darivanje sa srcem siromasima u misijama, donijeti bar mali osmjeh i radost u njihovim srcima. Biti malo svijetlo sa toplim srcem za malu Isusovu braću predivan je osjećaj koji donosi mir i blagoslov u naše životе.

Ljubica Caktaš i Vesna Mamić, PMI

MEĐUNARODNI DAN VOLONTERA

Dana 5. prosinca svake godine obilježava se Dan volontera. Volontirati, čineći nešto za drugoga ne očekujući materijalnu nagradu i to činiti sa srcem, zaista je predivan osjećaj. Takvo djelovanje ti postane kultura življenja i na jedan način osobni stil. Ako je povezano još i vjerskim motivom onda ti postane dobrovoljni rad izvor zadovoljstva i rekla bih sreće.

Danas na Dan volontera 5. prosinca 2018. u hotelu Park u Splitu svečano je proslavljen dan vrijednih ruku i toplih srdaca i podupiratelja iz čitave Dalmacije u organizaciji udruge Mi - Split. Dodijeljena su posebna priznanja i zahvalnice kao osvrt na volonterski rad i dragovoljno uložen trud za dobro drugog i zajednice.

Učenice Marta Medić i Anđela Batinić Druge gimnazije - Split, dobile su diplomu a škola zahvalnicu. Naša vjeroučiteljica s. Dolores Brkić je ponovno, po već dulji niz godina primila zahvalnicu, osobnu i za školu posebnu nagradu. Prepoznat je, za ovaj dan po drugi put, rad Društva Prijatelja Maloga Isusa koji pozitivno djeluju na razvoj volonterstva. Veselilo nas je što je na svečanosti uz razne goste, predstavnike grada bio i župan gosp. Blaženko Boban. Zahvalio je svima koji na bilo koji način promiču volontiranje i zaželio da se što više djece i mladih uključuje. Bitno je na ovakav način promicati vrednote kod mladih.

Anđela Batinić

„BESPLATNO PRIMISTE, BESPLATNO DAJTE“ (Mt 10,8)

Društvo Prijatelja Maloga Isusa predvođeni pročelnicom s. Dolores Brkić iz svetišta Gospe od Pojšana - Split i Jesenica sa s. Amabilis Vukman posjetili su 9. veljače 2019. štićenike doma sv. Rafaela u Solinu.

Svrha posjete bila je darovati im vrijeme, pažnju i ljubav kojom nas svakodnevno dariva Mali Isus i Majka Marija. Podijeliti sa štićenicima lijepo druženje s ljubavlju i nakanom kao milosrdni Samarijanac uz blagdan bl. Alojzija Stepinca i Gospe Lurdske kad se obilježava Svjetski Dan bolesnika.

Štićenike u domu sv. Rafaela njeguju sestre Služavke Maloga Isusa čiji smo mi suradnici. Osobama na njihovoj skrbi ništa ne nedostaje, posebno sebedarne njege i pažnje. Međutim, svaka posjeta ih veseli i podiže više od naših simboličnih poklopa. To nam je svima zadatak da dijelimo te duhovne darove više od onih materijalnih. Geslom ovogodišnjeg dana bolesnika „Besplatno primiste, besplatno dajte“ papa Franjo nas poziva na takav način pohoda bolesnika i svih potrebnika svaki dan u našim sredinama. Mi smo također od štićenika bili obdareni pjesmom i radosti iz njihovih jednostavnih srdaca.

Sestra Nada nam je omogućila da se svatko od njih bolje upozna. Bili smo zadivljeni kako je svaka sestra s kojom smo razgovarali sretna što tu djeluje s najmanjima a Bogu najdražima. Tu smo osjetili svaki put iznova zašto je veliki Stadler nazvao Družbu SLUŽAVKE MALOGA ISUSA. Zadivilo nas je kad su nam rekli da će moliti još više za nas a neka i mi za njih molimo.

Zrinka Ančić, PMI

DAROVATI LJUBAV DOBROTOM

Sveti Valentin je svetac srca prema siromašnim i potrebnim mladima, a uzeše ga u suvremenom društvu za zaštitnika onih koji se vole. Ljubav je bitni Isusov imperativ za svaki dan i svako vrijeme. Onda bi mogli slikovito kazati da je “Valentinovo” svaki dan. *Nomen est nomen* (ime je znak). Od davnih dana ovom svetcu se posebno mole za zdravlje, jer mu ime u hrvatskom prijevodu znači, zdrav – zdravko. Njegova pomoć i zaštita potrebna je svima da nas uputi u tajnu božanske ljubavi i duhovnog zdravlja.

Na dan sv. Valentina suradnici župe, Treći red sv. Franje, Prijatelji Malog Isusa, Frama i podupiratelji projekata svetišta Gospe od Pojišana, posjetili su dom Maestral u Splitu. Cilj nam je bio razveseliti djecu koji ne odrastaju sa biološkim roditeljima i pokazati im toplinu srca i dobrote koja postoji u našoj župi. Marljivo su se pripremali pokloni za svako dijete ponaosob kao i male tombole. U prvom planu bila nam je nakana, ljubav darovati potrebitima svojom dobrotom, gestom, osmjehom, podrškom, pažnjom, baš onako kako to samo srce zna, onima kojima je nekad vrijeme stalo. To bješe pravo „valentinovo“.

Zahvalna Bogu za angažirane vjernike i animatore suradnika naše župe, jer oni tvore lijepi mozaik dobrote, ljubavi i milosrđa u svakoj prilici, nemametljivo, tiho i dostojanstveno, bez umora. Posebno za članove Društva Prijatelja Maloga Isusa, ponosno u srcu ističem misao vodilju sl. Božjeg Josipa Stadlera: IMAJ SRCE...!

Sa srcem djelujmo tamo gdje nas Isus svaki dan zove i treba. Neka nam Isus bude nadahnuće da je ipak moguće činiti male stvari a velikom ljubavlju.

s. Dolores Brkić

MISIONAR IZ BOLIVIJE MEĐU NAMA

Papa Franjo progglasio je izvaredni misijski mjesec listopad 2019. kao sjećanje na 100-tu obljetnicu Apostolskog pisma pape Benedikta XV. Maximum Illud. Svrha je jačanje misijske svijesti a geslo je „Kršteni i poslani – Crkva Kristova u misiji svijeta“. BK Bosne i Hercegovine proglašila je ovu godinu Misijskom godinom. Dakle jasno je da su svi krštenici pozvani širiti Radosnu vijest.

Prijatelji Maloga Isusa na poseban način djeluju u svom misionarskom poslanju, karitativno i molitveno: misijske izložbe, molitva misijske krunice, molitva za izabranog misionara, školovanje kumčeta, Marijini obroci. Po preporuci i dogovoru na sjednici Vrhovne uprave Društva PMI-a ova i slijedeća jubilarna godina (25. god. od osnutka Društva PMI-a) biti će posvećena našem misionarskom poslanju. Preporuka je bila da kad je god moguće da župnici iskoriste prisutnost misionara te vjernike i zauzete skupine što više animiraju za misijsko djelo Crkve. Evo već nam se posrećilo, Bogu hvala!

Na splitskom Pojišanu imali smo blagoslovljeni dan jer nas je u našem svetištu posjetio 15. veljače 2019. misionar iz Bolivije, fra Ivica Vrbić kapucin. Slavio je svetu misu i održao nadahnutu propovijed zajedno sa župnikom fra Žarkom. Nakon slike Mise održao je predavanje vjernicima o radu i životu u misijama, konkretno u Boliviji gdje on djeluje. Prijatelji Maloga Isusa ove župe kao i sve ostale skupine i vjernici slušali su ga ganućem i zanimanjem.

Bitna njegova poruka bila je koja se meni usjekla u srce: "Usprkos sivilu, mi vidimo svjetlo. Vidimo nadu. Molite za nas misionare".

Zahvalio se svim župljanima, svojoj subraći kapucinima i Prijateljima Maloga Isusa sa pročelnicom za sve što čine za pomoć misijama.

(PMI)

SARAJEVSKA PROVINCIJA

VOLONTERSKA AKCIJA „72 SATA BEZ KOMPROMISA“ U ŽUPI IMENA MARIJINA

Volonterska avantura koja se, već peti put za redom održava na području Vrhbosanske nadbiskupije pod nazivom „72 sata bez kompromisa“, a u organizaciji Nadbiskupskog centra za pastoral mladih „Ivan Pavao II“, započela je ove godine i u župi Imena Marijina na Gromiljaku. Zajedno s više od 950 volontera širom Bosne i Hercegovine koji sudjeluju na ovogodišnjoj akciji, svoju spremnost, volju, mladost i polet pokazalo je i 25 mladih ove župe, među kojima su i Prijatelji Maloga Isusa, koju su zajedno sa sestrom M. Jelenom Jovanović uspjeli ostvariti nekoliko akcija u 72 sata.

Akcija je započela u četvrtak, 27. rujna 2018. godine, u centru za rehabilitaciju „Duga“ u Kiseljaku, gdje je šestero mladih od 9 do 16 sati radilo s djecom s poteškoćama u razvoju i pomagali im u rješavanju domaće zadaće, družili se, igrali se u igaonicama te radili određene radionice i povjerene im zadatke. U večernjim satima u župnoj crkvi Imena Marijina okupili su se na zajedničku molitvu pred Presvetim, moleći za blagoslov, radost, ljubav te da svima ovo iskustvo bude na izgradnju.

U petak, 28. rujna 2018. godine, volonterska akcija se odigravala na tri lokacije:

1. U OŠ „Gromiljak“ četvero mladih je kroz radionicu predstavilo učenicima 4., 5., 7., 8. i 9. razreda akciju „72 sata bez komprimisa“, te na taj način stvorili mogućnost da će se te generacije rado odazvati na budućim akcijama. Uz to, mladi su s učenicima razmišljali i razgovarali o temeljnim vrijednostima i vrednotama života.

Druga grupa od deset mladih volontera u poslijepodnevnim satima je pomogla u čišćenju školskog okoliša iz rijeku Mlavu.

2. U centru za rehabilitaciju „Duga“ u Kiseljaku volontirala je druga grupa od šest mladih gdje su zajedno s odgajateljima centra vodili mališane na izlet i uživali u njihovom društvu i ljubavi.

3. U vremenu od 15 do 18 sati dvije grupe po petero mladih volontiralo je ispred samoposluga Konzum i Bingo u Kiseljaku prikupljajući namirnice od građana dobrog srca za siromašniju i potrebniju braću i sestre koji žive među nama. Oduševljenje i radost se nije moglo sakriti na licima mladih ljudi videći koliko su uz malo žrtve prikupili darova za one kojima će svaka sitnica dobro doći.

Ovaj radni dan okrunjen je druženjem u dvorani župnog ureda, gdje su mladi, zahvaljujući otvorenosti i raspoloživosti župnika vlč. Ilije Karlovića, prespavali i uživali u zajedništvu.

U subotu 29. rujna 2018. mladi volonteri su sve svoje snage iskoristili da urede i očiste župnu crkvu kojoj pripadaju, te i na taj način dadnu svoj doprinos kao članovi župne zajednice. Ipak, dio ekipe je i ovaj dan iskoristio da volontira ispred spomenutih samoposluga u periodu od 10.30 do 12.30 te od 15 do 18 sati s istim ciljem, radošću i oduševljanjem.

U nedjelju, 30. rujna 2018. godine mladi su se nakon euharistijskog slavlja u čistoj i mirišljavoj župnoj crkvi, okupili u dvorani župnog ureda i počeli s pakiranjem prikupljenih namirnica koje su u poslijepodnevnim satima, u dvije grupe, odnijeli braći i sestrama u potrebi. Oko 20 paketa 25 mladih župljana je zajedno sa sestrom i župnikom dostavilo na adresu naših župljana te ih tom prigodom posjetili, razveselili i sebe obogatili svakim pojedinim susretom.

Akcija 72 sata bez kompromisa zaključena je zajedničkim druženjem mladih volontera u župnom dvorištu uz pjesmu, igru i roštilj.

Zahvaljujemo svima koji su na bilo koji način doprinijeli da se ova akcija organizira i realizira u našoj župi. Neka je u svemu i po svima nama blagoslovjen Gospodin, koji nam daje htjeti i djelovati. Bio On uvijek u srcima našim tako da u susretu s braćom i sestrama dajemo ne samo sebe, nego Njega i sebe to je puno, puno više i vrjednije.

s. M. Jelena Jovanović

PROSLAVA SVJETSKOG MISIJSKOG DANA

U nedjelju, 21. listopada 2018. u župi Presvetog Srca Isusova u Prozoru obilježen je Svjetski dan misija. Ovom danu prethodio je tjedan pripreme. Vjeroučenici osnovne škole na župnom vjeroučeniku imali su prigode slušati kateheze o radu u misijama i o raznim iskustvima misionara. Tom prigodom dobili su i misijske kasice da svojim prilozima misle i dijele s onima koji imaju manje od njih. Djeca će svoje kasice donijeti na blagdan Sveta Tri Kralja kada obilježavamo Djelo Svetog Djetinstva.

Djeca su kroz cijeli mjesec dolazila redovito na listopadske pobožnosti gdje se osim Marijinih pobožnosti molilo i za misije.

Na ovu misijsku nedjelju u svoju rodnu župu došao je dugogodišnji misionar u Africi fra Ilija Barišić koji je tijekom svetih misa uputio riječi poticaja, zahvale i pozdrava.

Za vrijeme svete mise djeca i mladi pod vodstvom s. Marinele Zeko izveli su igrokaz „Nebeske latice.“ Djeca i mladi su preko igrokaza vjernicima približili lik svete male Terezije zaštitnice misija, zatim odjeveni u boje kontinenata izrekli su problem i potrebu djece koji u njima žive. Djeca su u vjernicima pobudila osjećaj za žar, molitvu i zauzetost za misije. Ovom događaju svoj dar dali su i raspjevani župni zborovi.

s. Marinela Zeko

HUMANITARNI KONCERT I PRODAJNA IZLOŽBA „ŽIVJELA DJECA VELIKA I MALA“

Pod gesmom sluge Božjega Josipa Stadlera: „Živjela djeca velika i mala“, u večernjim satima, 27. studenoga 2018. održan je Humanitarni koncert i prodajna izložba u Svećeničkom domu Vrhbosanske nadbiskupije i u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu u Sarajevu. Sva prikupljena sredstva s prodajne izložbe namijenjena su školovanju djece Stadlerova dječjeg doma „Egipat“ u glavnom gradu BiH u kojem se sestre Služavke Malog Isusa sa suradnicima brinu za djecu bez prikladne roditeljske skrbi.

Pozdravom sestara Služavki Malog Isusa i Prijatelja Malog Isusa: „Živio Mali Isus – uvijek u našima srcima“, dobrodošlicu svima u prepunoj dvorani poželjela je voditeljica programa mr. Tanja Popić, urednica vjerskog programa na Hrvatskom Ka-

toličkom radiju. Podsjetila je da je nadbiskup Josip Stadler u Sarajevu, na blagdan svetoga Rafaela Arkandela 1890. godine, osnovao Ustanovu za zaštitu djece izložene nevolji te rekao sestrama: „Kao što je Blažena Djevica Marija hranila Isusa u Betlehemu, s njim bježala u Egipat štiteći ga od zla, tako i vi hranite dobrom djecu i štitite ih od svakoga zla“.

Nadbiskupa metropolita vrhbosanskog kardinala Vinka Puljića, pomoćnog biskupa vrhbosanskog mons. Peru Sudara, predstavnike društvenog i kulturnog života, djecu, izvođače, svećenike, časne sestre i sve uzvanike, prijatelje, dobročinitelje i predstavnike medija pozdravila je provincijska glavarica sestara Služavki Malog Isusa Provincije Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije s. Maria-Ana Kustura. „Dobrodošli na ovaj naš humanitarni Koncert koji se održava u milosnoj godini Jubileja nadbiskupa Stadlera, sluge Božjega i utemeljitelja naše Družbe Sestara Služavki Maloga Isusa, te ujedno i utemeljitelja Dječjeg Doma Egipat ovdje u Sarajevu, u studenome davne 1899., u kojem i danas borave dječica o kojima skrbe naše sestre“, kazala je s. Maria-Ana te pojasnila da su geslo za ovaj koncert uzele iz pisma kojeg je nadbiskup Stadler iz Rima uputio č. Majci Izidori Tresić – Pavičić, 18. svibnja 1910. godine, a kojem piše: „Živio Mali Isus, Živjela Kongregacija! Živjele sve sestre, kandidatice, novakinje, postulantice, sva djeca velika i mala“.

„Ta su nas dječica, već tradicionalno, okupila i večeras, kao svjedoci o Stadlerovoj ljubavi prema djeci, koju oni žive u njegovom Domu Egipat. Vašom pomoću i prisutnošću želimo svi skupa pokazati svu našu ljubav i brigu te omogućiti im miran i siguran život, sada i u budućnosti. Oni nas trebaju kako bi mogli krenuti u život kao dobri i plemeniti ljudi, te i sami biti oslonac budućim generacijama kojima će biti potrebne njihove pomoći! Naše zahvale upućujemo mnogim dobrim ljudima koji su na bilo koji način bili uključeni oko pripreme ovog humanitarnog koncerta“, rekla je s. Ana-Maria te poimence zahvalila svim osobama i institucijama koje su dale svoju pomoć.

Pod nazivom „Životinjski bal“, djeca iz vrtića kuće „Egipat“ izvela su na početku koncerta ples uz glazbu pjesme Kemala Montena: „Sarajevo ljubavi moja“.

Zbor djece i sestara iz Stadlerovog dječjeg doma „Egipat“ otpjevale su pjesme: „Zvjezdica se pojавila“ (tekst i glazba s. M. Virginie Ninić) i „Tebi pjevam“ (autor: Sedlak Komarevski) i „Služavke Malog Isusa“.

Profesionalne vojne osobe na službi u Oružanim snagama BiH Vlado Kudić i Goran Totić otpjevali su pjesmu posvećenu Josipu Stadlleru pod naslovom „Sluga Božji“ (tekst i glazba Vlado Kudić, aranžman Josip Vukoja). Također su otpjevali pjesmu „Izgubljeni sinovi“ (tekst i glazba: Vlado Kudić) koja je osvojila nagradu za najbolji tekst pjesme 2015. godine, u Zadru, na festivalu duhovne glazbe pod naslovom „Svetlost dolazi“.

Svojim dolaskom i pjesmom ovu humanitarnu akciju podupro je i Vokalno-instrumentalni sastav „Speranza“ iz župe Presvetog Srca Isusova u Prozoru. Pod ravnateljem s. M. Marinele Zeko, članice sastava otpjevale su pjesme: „Isuse daj nam milost“ (tekst i glazba Vlado Kudić, aranžman Josip Joca Vukoja), i „Za tebe ću živjeti“ (tekst i glazba s. Tihana Strancarić, aranžman Toni Eterović).

Poseban obol koncertu dala je muška pjevačka skupina „Veseli Šokci“ iz rođnog grada sluge Božjega Josipa Stadlera Slavonskog Broda koji su otpjevali nekoliko izvornih šokačkih pjesama. Ova skupina također pjeva i liturgijske pjesme na svečanim misama u raznim prigodama na području grada Slavonskog Broda.

Na kraju koncerta prisutnima se obratio kardinal Puljić koji je pozdravio sve prisutne te pohvalio organizatore i izvođače kao i sve prisutne koji daju potporu ovoj plemenitoj akciji. Osvrćući se na geslo koncerta „Živjela djeca velika i mala“, kazao je da odgojitelji i dječji psiholozi ukazuju na potrebu odgoja djece na način da ih se nauči igrati i to da se igraju zemljom i da se pritom uprljaju zemljom kako bi zavoljili zemlju. „Danas se puno govori kako brojni mladi bježe, a bježe jer nisu zavoljeli ovu zemlju“, kazao je kardinal Puljić dodajući da je današnje društvo u velikoj mjeri izgubilo osjećaj za djecu i to, ne da ih mazi nego da ih vrijednuje i poštuje. „Kada dijete doživi da ga se uzima ozbiljno, tada nevjerojatno razvija svoje unutarnje psihičke sposobnosti. Zato je prevažno vratiti ovom društvu tu dimenziju poštivanja

djece - i velike i male“, rekao je kardinal Puljić podsjećajući na Isusove riječi: „Ako se ne obratite i ne budete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko“ (Mt 18,4).

„Drage sestre, zahvalujem Vam na Vašem trudu, odgoju i ljubavi prema djeci čime također dajete doprinos društvu da ne izgubi osjećaj za djecu“, kazao je kardinal Puljić ističući da brojna djeca „nisu smjela doći na ovaj svijet“ kao i da se onoj djeci, koja su došla na ovaj svijet, često ne dopušta da rastu kao djeca. „Uguše ih tehnikom, elektronikom i ne daju im da budu djeca. A djeca imaju potrebu igrati se zemljom, prašinom i svim onim što zemlja daje. Tada će djeca drugačije sazrijevati. To su njihove prave igračke. Nemojmo oduzeti djeci dječju radost. Omogućimo im da po zemlji hodaju, sa zemljom se igraju i da tu zemlju zavole kako bi, kad odrastu, znali u njoj živjeti“, kazao je kardinal Puljić napominjući da je jedan od razloga česte agresivnosti kod djece upravo to da se nisu naigrala. Izrazio je radost da se u Stadlerovom dječjem domu „Egipat“ djeca odgajaju da budu djeca i da, kad odrastu, tu ljubav dalje prenose.

Nakon koncerta svi su imali prigodu u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu, uz kuhan vino i čaj, razgledati i ponešto kupiti od bogate prodajne izložbe na kojoj su se našli: kolači, ljekovite rakije, likeri, čajevi, med, razni ukrasi, adventski vijenci... Prodajne stolove organizirale su sestre Služavke Malog Isusa i Prijatelji Malog Isusa iz gotovo svih mjesta u kojima sestre žive i djeluju.

(KTA)

MISIJSKA IZLOŽBA U KUĆI NAVJEŠTENJA U GROMILJAKU

U nedjelju 2. prosinca 2018. godine, nakon rane svete mise, u samostanu sestara Služavki Maloga Isusa „Kuća Navještenja“ otvorena je 20. misijska izložba „Imaj srce za Haiti“ u organizaciji zajednice sestara u Gromiljaku, na čelu s predstojnicom s. M. Katom Zadro. Prijatelji Maloga Isusa, gromiljački župljani, učenici OŠ „Gromiljak“ i drugi ljudi dobrog srca imali su priliku u periodu od 2. do 9. prosinca najprije u župnoj crkvi kupiti adventske vijence koje su pravile župljanke i simpatizerke Društva Prijatelja Maloga Isusa iz Gromiljaka, a potom u samostanu „Kuća Navještenja“, u bogatoj izložbi pronaći nešto korisno za svoj dom ili školu i time pomoći misijski apostolat sestara Služavki Maloga Isusa na Haitiju, s. M. Liberije Filipović i s. M. Ane Uložnik. Organizaciju ove misijske izložbe pomogli su i omogućili brojni dobročinitelji i članovi Društva Prijatelji Maloga Isusa svojim darovima, žrtvom i konkretnom ljubavlju. Neka Dijete Isus, čijem se rođenju radujemo i iščekujemo, nagradi stostruko svaki znak dobrote i brige za drugoga.

(s.j.j.)

PRIJATELJI MALOGA ISUSA ZA MISIJE

Na treću nedjelju došašća i nedjelju Caritasa 16. prosinca u župi presvetog Srca Isusova u Prozoru, Prijatelji Maloga Isusa uz podršku župnika preč. Marka Tomić i pastoralne suradnice s. Marinele Zeko pripremili su prodajnu izložbu za misije. Vjernici iza svetih misa mogli su kupiti prigodne suvenire i darove za svoje najmilije. Sva prikupljena sredstva namijenjena su za misijsku postaju na Haitiu gdje već šest

godina djeluju sestre Služavke Maloga Isusa s. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik.

Sestre su na Haitiu sa jednim zadatkom da svjedoče ljubav Isusovu prema bratu čovjeku. Da bito u istinu mogle biti potrebna im je naša molitvena pratnja i materijalna podrška da tu zadaču vrše vjerno i odano u ime Crkve u ime Isusa.

Upravo nas vrijeme došašća na osobit način poziva da djelima posvjedočimo kršćansku brigu i solidarnost prema braći i sestrama u potrebi.

Osobito nas Crkva, Sveti Otac u ovoj Misijskoj godini pozivaju da budemo otvorenici za potrebe drugih ne samo jedan dan, nego svaki dan.

Svi smo misionari. Oni koji su kilometrima od nas daleko pozvani su da navještaju Riječ Božju, a mi smo pozvani da ih molitvama pratimo i materijalno prema svojim mogućnostima pomažemo.

Prijatelji Maloga Isusa svoj prilog od prodajne izložbe 825.00 KM poslali su za misijsku postaju Haiti.

s. Marinela Zeko

PETI BOŽIĆNI HUMANITARNI KONCERT U GROMILJAKU

U nedjelju, 23. prosinca, 2018. godine, u sportskoj dvorani OŠ „Gromiljak“, održan je peti božićni humanitarni koncert u organizaciji mladih i simpatizera Društva Prijatelja Maloga Isusa župe Imena Marijina iz Gromiljaka, zajedno sa s. M. Jelenom Jovanović, pastoralnom suradnicom te uz podršku župnika don Ilijе Karlovića. Ovogodišnji koncert održan je pod motom „Imaj srce za misije“, s ciljem prikupljanja novčanih sredstava za školovanje siročadi i siromašnih učenika osnovnih i srednjih škola s teritorija misije Ngengere u blizini grada Butembo u Republici Kongo gdje od 1972. godine živi i djeluje naš hrvatski misionar fra Ilija Barišić.

Ovoj humanitarnoj akciji odazvali su se brojni mlađi koji su zajedno sa sestrom Jelenom velikom raspoloživošću radili oko organizacije i pripreme koncerta, a sam događaj svojim nastupom i sudjelovanjem uzveličali su mlađi iz KUD-a „Gromiljak,

plesnog kluba LDF Kiseljak, mlade mažoretkinje „Ljubičanstvene“, učenici 1. i 2. razreda OŠ „Gromiljak“, Zbor mlađih župe Gromiljak te Veliki zbor župe Imena Marijina Gromiljak.

Koncert je započeo kratkom meditativnom prezentacijom današnje stvarnosti i suprotnosti Europe i Afrike, koju je osmislio i pripremio Boris Dragičević, PMI, a izveli i prezentirali mlađi župe Imena Marijina Gromiljak. Uvodni pozdrav uputila je sestra Jelena istaknuvši cilj i razlog ovogodišnje akcije. „Misijska je godina. Naši biskupi Biskupske konferencije BiH su je na poticaj pape Franje, proglašili u rujnu ove godine, a trajat će do listopada 2019. To je razlog zašto su moto i adresa naših novčanih darova na ovogodišnjem božićnom koncertu misije, točnije “siročad i siromašni učenici osnovnih i srednjih škola s teritorija misije Ngengere”, kazala se sestra Jelena istaknuvši da „dok se u Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini raspravlja o reformama u školstvu, da bi se naša djeca i mlađi pripremili za život i rad u globalnom svjetskom okruženju, misionari iz siromašnih i nerazvijenih misijskih zemalja u Africi govore i bore se za osnovno i srednje školovanje djece i mlađih. Po našim kriterijima to je možda školovanje niže razine, ali za njihove životne prilike to je jedini način da im se pruži bolje sutra, jedina mogućnost razvoja, napretka i izgradnje boljeg društva njihove zemlje i njihovog svijeta. Fra Ilija Barišić je jedan od takvih misionara koji je za 46 godina boravka u Kongu postigao puno uz pomoć milosti Božje, dobročinitelja, kao što ste vi, ali i svojim neumornim radom i zalaganjem za dobro stada kojem je poslan“ zaključila je sestra Jelena, zahvalivši svima na odazivu i sudjelovanju u ovogodišnjoj akciji „Imaj srce za misije“.

Potom je uslijedio program s nastupima spomenutih skupina i sudionika Koncerta. Po završetku programa prisutnima se obratio don Ilija Karlović, župnik župe Imena Marijina zahvalivši svima na sudjelovanju i odazivu, te mladima koju su svojim nastupom sudjelovali u ovom humanitarnom događaju konkretne ljubavi za braću i sestre u potrebi.

Druženje je nastavljeno u holu škole uz prigodni domjenak i okrjepljujući okrug koji su pripremili članovi Velikog zbora župe Imena Marijina Gromiljak.

s. M. Jelena Jovanović

POMOĆ PRIJATELJA MALOG ISUSA STARIJIM I BOLESNIM OSOBAMA

Papa Franjo često ističe kako su starije osobe bitan dio kršćanske zajednice i društva te da predstavljaju na poseban način korijenje i pamćenje jednog naroda. Obraćajući se osobama treće dobi Papa je kazao „Vi ste važna prisutnost, jer je vaše iskustvo dragocjeno blago, neophodno za gledanje u budućnost s nadom i s odgovornošću. Vaša zrelost i mudrost, koje ste godinama izgrađivali, može pomoći mlađima, podupirući ih na njihovu putu rasta i otvorenosti prema budućnosti. Starije osobe svjedoče da čak i u najtežim kušnjama, nikada ne smijemo izgubiti povjerenje u Boga niti u bolju budućnost. Oni su poput stabala, koja nastavljaju donositi plodove: čak i u dubokoj starosti, mogu dati svoj jedinstveni, bogati doprinos društvu, koji afirmira kulturu života. Nekada je njihov život bio vrijedan i pun smisla. Radili su, mučili se.“

Prijatelji Malog Isusa svake godine najmanje dva puta i to u vrijeme Korizme i Došašća obilaze domove za stare i to ne samo u svojoj župi Gospe od Zdravlja Neum već i šire: Domove za stare u Stocu, Domanovićima i Čapljinama. Tom prilikom im pružaju ruku ljubavi, malo razgovora i po neki dar. Na žalost, neki od njih nemaju članova obitelji koji bi ih povremeno posjetili ali se ipak ne osjećaju usamljeno. Zahvaljujemo Bogu na ljudima i institucijama, koji vode svakodnevnu brigu o starijima kako bi mogli dostojanstveno živjeti ovu važnu fazu svog života. Institucije, u kojima žive starije osobe, su pozvane biti mjesta čovječnosti i marne ljubavi te voditi brigu o starijima kao o starijoj braći i sestrarama.

Ssimpatizeri Malog Isusa zajedno sa Prijateljima Malog Isusa obilaze stare, bolesne i nemoćne osobe u Neumu. Kako je dirljivo vidjeti osmjehe na licima starih kada im se tom prigodom otpjeva pjesma posvećena Malom Isusu, pjesme posvećene Isusu i Majci Božjoj.

Katica Poljo, PMI

PROSLAVA SVJETSKOG DANA BOLESNIKA

U župi Presvetog Srca Isusova u Prozoru 11. veljače o.g. obilježen je Svjetski dan bolesnika i medicinskog osoblja. Iako je bilo hladno i snijeg je padao cijeli dan to nije omelo bolesnike i starije koji su došli u pratnji svojih. Također na svetoj Misi bili su i liječnici iz Doma zdravlja Prozor – Rama.

U 17 sati za sve prisutne bila je sveta Misa koju je imao župnik preč. Marko Tomić. Za vrijeme svete Mise župnik je okupljenim vjernicima protumačio sakrament bolesničkog pomazanja što je, tko ga može primiti i kad. Iza župnikove nadahnute propovijedi oni koji su željeli pristupiti sakramentu bolesničkog pomazanja pristupili su.

Da bi liturgijsko slavlje bilo još svečanije tome su doprinijeli ministranti, čitači i zbor mladih pod vodstvom s. Marinelle Zeko. Kako reče jedna gđa „Sveta Misa bila je puna emocija i doživljaja.“ Hvala dragom Bogu da je tako.

Mladi i simpatizeri PMI zajedno sa s. Marinelom izveli su prigodni program za sve prisutne. Program je bio raznolikog sadržaja, također kod nekih su se vidjele i suze radosnice. Dirnula ih je spontanost i radost djece koji su uspjeli prenijeti i na druge.

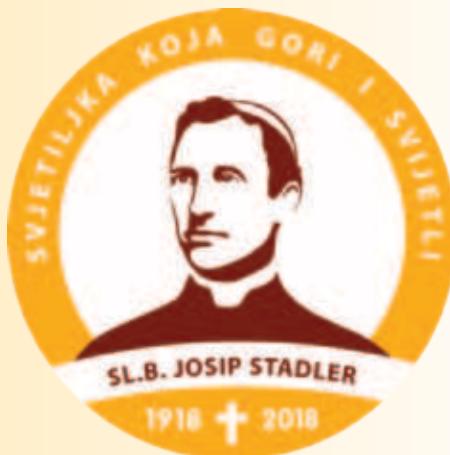
Iza programa u crkvi bio je priređen domjenak za sve prisutne. Ovom slavlju svoj doprinos u organizaciji dali su i Prijatelji Maloga Isusa zajedno sa sestrama koji su pravili razna peciva, mezu, prilog i razne slastice.

Treba napomenuti da su Prijatelji Malo-

ga Isusa zajedno sa sestrama tjedan prije i poslije nastavili po župi posjećivati bolesne i siromašne.

Za svakog od nas svaki dan ne samo 11. veljače trebao bi biti dan bolesnika osobito u ovoj godini koja samim svojim nazivom nas podsjeća na to.

s. Marinela Zeko

PRVOM VRHBOSANSKOM NADBISKUPU

JOSIP STADLER MISIONAR PRVI
BORIO SE ZA VJERU DO KRVI.

ŠIRIO JE NAŠU VJERU SVETU
MOLIO SE ISUSU DJETETU.

POMAGAO JE SIROMAHE TADA
A DJECI JE BIO ZADNJA NADA.

SIROMAŠNIM, DJECI, BOLESNIMA,
SVU JE POMOĆ DAVAO NJIMA,

OSNOVAO JE JOŠ REDA NOVOGA
I SLUŽAVKE MALOGA ISUSA.

STO GODINA, DVADESET SEDA VIŠE
SESTRE DJECU I STARE SLUŽIŠE.

OSNOVAO JE NAŠU ŽUPU MALU U PRO-
ZORSKOM BRDOVITOM KRAJU.

PREDSTAVIT ĆU NAŠU ŽUPU SADA
DOŠLI SMO VAM IZ PROZORA GRADA.

STO GODINA A I TRINAEST VIŠE
KAŽU STARI A I POVIJST PIŠE.

JOSIP STADLER NADBISKUP JE PRAVI
KUPI ZEMLJU I CRKVU NAPRAVI.

I OD TADA NJEGA ŽUPA SLAVI
NISMO VELIKI, A NISMO NI MALI.

ISPRED CRKVE STADLER TRG VAM STOJI
IGRU, PJESMU, SVIRKU NITKO I NE BROJI.

NADBISKUPE TI SE BOGU MOLI
DA ZAUVIJEK NAŠA CRKVA STOJI.

KAD POSTANEŠ BLAŽENI I SVETI
HRVATA SE IZ PROZORA SJETI.

HRVATI ĆE TU ZAUVIJEK BITI
ISUSU SE MALENOM MOLITI.

ŽIVIO MELENI ISUS
UVIJEK U NAŠIM SRCIMA!

*Anđelka Drežnjak, PMI
Pozor, ožujak 2019.*

PORUKA SIROMAŠNOJ DJECI OD DJECE IZ NEUMA

Budite hrabri, molite Boga jer Bog je uvijek uz vas. Jednog dana kad se budete najmanje nadali dogodit će se čudo.

Marta Glavinić 4.b

Draga djeco iz Afrike. U razgovorima s časnom, učiteljicom i roditeljima saznala sam o teškim uvjetima u kojima živite: da su vam kuće od blata i trstike, da nemate hrane i vode ni osnovnih uvjeta za život koje mi imamo i nismo svjesni koliko smo sretni. Ja kao mala djevojčica mogu samo moliti dragog Boga da vam da puno snage i što više dobrih ljudi koji će vam pomoći. Kad nastem obećavam da će i ja biti dio tih dobrih ljudi. Nikad nećete biti zaboravljeni i uvijek ćete biti u mojim molitvama.

Ana Krulj 4.b

Draga djeco ja sam Ana Pavlović. Ovaj tjedan je posvećen misijama. Vjerojatno to znate. Zato ću vam ja Ana darovati posebne stvari koje su mi bitne i dat ću vam novčani prilog. Ne želim da se vi osjećate odbačeno jer nemate novca i igračaka, ali to nije važno. Važno je samo da su duša i srce čisti od grijeha.

Ana Pavlović 4.b

Dragi naši prijatelji u dalekim misijama znajte da vas imamo u svojim molitvama. Vaš način života je nama stran ali mislimo na vaše potrebe svaki dan. Jedan slatkiš ili majica jedna većini od vas je zlata vrijedna i zato hajdemo svi po markicu-dvije da se brat u misijama od sreće smije.

Lucija Vuletić 4.b

Kada naša časna priča o djeci u misijama svima nam se pojavi tuga u očima. Iako su njihovi stomačići prazni, sreća i osmjeh na licu su im zarazni. Sanjam da jednog dana odem u misiju i s prijateljima dovezem puno hrane u kombiju i da u Tanzaniju-irazveselim male prijatelje koji iako ništa nemaju Bogu daju hvalu.

Nikola Vuletić 4.b

ISUS ZOVE NAS

Rodila si Majko Krista,
 Rodila ga srca čista.

 On je nama ljubav dao,
 Za nas pod križ on je pao.

 I na križu dok sve boli,
 Ocu za nas on se moli.

 Moj Isuse, moli za nas,
 Zbog Tebe smo ovdje danas.

MOLITVA ZA SIROMAŠNE

Gledam poglede i osmjehe lažne.
 Sve te ljude i one što se previše hvale.
 Dok veličaju sebe i sobom se hvale,
 zaboravljaju ljude one sasvim male.

 U vilama žive i mnogi im se dive,
 veličaju njihove putove krive.
 Život bez sreće ne vrijedi baš puno,
 kad u njemu nema ljubavi zrno.

Patrik Mustapić 5.a

Ivana Šapina, PMI

Dragi prijatelji. Što je bogatstvo? Ti možda nemaš nove tenisice, ali imaš noge koje mogu koračati putem istine. Možda nemaš zlatni lančić, ali imaš ruke koje mogu dati zagrljav i donijeti još veće blago ljubav. Ti možda nemaš bogatstvo zemaljsko, ali probudi i zadrži u sebi ono Božansko. Ti imaš topao pogled, čistu dušu i veliko srce koje dijeli istinsku ljubav. To je, dragi moj prijatelju Isus, prava istina i ljubav.

Fran Matić 5.a

Svake godine u svijetu umre 15 000 000 ljudi. Svake 3.5 sekunde umre jedno dijete od gladi, a u svijetu se baci oko 12 tona hrane. Svi u svijetu već znaju za problem gladi, ali rješenja nema. Svijet organizira razne humanitarne akcije, ali glad vlada i dalje. Zato mi djeca ali i odrasli trebamo na bilo koji način pomoći. Ako ne možemo pomagati siromašnim ljudima barem možemo drugima oko sebe pomagati i dijeliti. Kad ne želite pojести neku hranu nemojte je bacati, sjetite se siromašne djece koja gladuju po svijetu i nemaju ništa za jesti. Zato tu hranu podijelite drugima oko sebe. Kako je Papa Ivan Pavao II. rekao: „Siromašni ljudi širom svijeta su naši braća i sestre po Kristu. Nikada se ne smijete zadovoljiti s tim da im date samo mrvice od vaše gozbe. Morate odvojiti od svojeg izobilja i pomoći im, i morate se prema njima odnositi kao prema gostima za svojim obiteljskim stolom.“

Antonela Škobo Va Neum, OŠ Kardinala Stepinca NEUM

ŠTO DJECA U ŽUPI PROZOR MISLE O MISIJAMA?

Ja sam misionar skoro svaki dan. Pomažem roditeljima oko svega. Žao mi je kad vidim da ljudi nemaju osjećaja za druge. Jednog dana i ja želim da odem u Afriku i da mogu drugima pomagati. Ja želim da sva djeca budu sretna.

(ILIJA PETROVIĆ)

Ja sam misionar kada učinim dobro djelo. Kada osjetim taj dobar osjećaj u sebi. Kada shvatim da sam učinio dobro djelo. Želim da imam ljubavi za svakog kad netko nešto treba da osjeti da sam tu za njega. Od svoje šeste godine skupljam za djecu Afrike.

(JURICA SIČAJA)

Ja sam misionarka kad pomažem djeci ili starijim osobama, ne samo novcem nego i razgovorom, razumijevanjem i dobrim djelima. Nije bitno je li mi prijatelj niti kako izgleda. Dobro je pomagati jer što mi drugima učinimo to će se i nama vratiti. Misionarka sam kad svaki dan Bogu zahvaljujem.

(ANA ŠAKOTA)

Ja sam misionar kada širim i živim po Riječi Božjoj, tada u svakom čovjeku - djetetu gledam Isusa.

(JURAJ GLIBO)

Misionar je svaki čovjek koji redovito ide na svetu Misu, čini dobra djela ima osjećaja za druge. Kad su mu drugi na prvom mjestu a ne on sam sebi.

(KRISTINA JUKIĆ)

Ja sam misionar u svom gradu, školi, obitelji. Kad vidim da netko psuje da ga opomenem, kad vidim da netko u školi nema sendvič da dijelim, kad mu ne ide neki predmet da pomognem. Drugi misionari idu u daleke zemlje da navijeste Evanđelje i ja i svatko od nas treba i ovdje živjeti po Riječi Božjoj. Ljudi ponekad znaju iskoristavati našu dobrotu. Ne trebamo odustati zbog toga od dobrih djela.

(MARIN KNJEŽEVIĆ)

Misionar sam svaki put kad imam osjećaj za siromašne. Misionar sam kad im svojom pomoći uljepšam trenutke djetinjstva. Svi znamo da ljudi koji su siromašni imaju puno želja kao i mi. Siromašni za razliku od nas imaju manje ipak su sretniji i zadovoljniji od nas.

(MATEA MALEKINUŠIĆ)

SVJETILJKA NA PUTU PREMA BOGU

U Brodu na Savi
velikan se rodi pravi.
Josip Stadler mu je ime,
još se i danas ponosimo njime.
24. siječnja to se zbilo,
on je došao u majčino krilo.
Od kada se porodio
svjetiljka je Božja bio.
Nije čudo što za svog pastira
Bog baš njega bira.
Siromašne je pomagao,
a gladnima kruha dao.
Podizao je u Bosni crkve i kapele
te tako u mnoga srca donio veselje.
Družbu Služavki Malog Isusa je osnovao
Te nam tako i naše drage sestre dao.
Tako još i danas
njegovo svjetlo svijetli za nas.
Da svi koji idu k Bogu
put lakše vidjeti mogu.

Kristina Kupres, PMI Samobor

ČEKAM TE ISUSE

Čekam te Isuse na putu

Gdje mislim da ćeš doći.

Čekam te s različkom plavim u polju

Da sretnem te dok žanješ grijeha moje.

Čekam te k'o pastir pod vrbom ponad rijeke

Da te molim za oprost propusta mojih.

Čekam te s mirtom na obali mora

Da uhvatim val i ne dam soli

Da grize ti ranjeno lice.

Čekam te na livadi cvjetnoj

I molim vjetar da ti rasplete krvavu krunu.

Isuse ja te čekam i susrećem.

Živim za dane otvorenih vrata moga srca

Da primam te spremna i vjerna,

Da sretajući tebe upoznam pravu sebe.

Oprosti što odmah ne kažem ti hvala jer
tek kasnije shvatim

Da si me držao za ruke i anđela mi posjeo
na rame

Da me pazi i čuva kad već ne znam sama.

Hvala ti za svako svjetlo u mojoj tami,

Za svaki odgovor na moju dvojbu.

Oprosti što te znam čekati i sresti

Ali odmah ne i prepoznati.

Đurđica Mladin

PMI, Župa sv. Nikole biskupa, Bistra

VRHOVNA UPRAVA

ČESTITKA ZA PATRON DRUŠTVA PRIJATELJA MALOGA ISUSA

Marija iz Nazareta ikona misionarskog poslanja

Prijatelja Maloga Isusa

Blagovijest, 2019.

Živio Mali Isus!

Poštovane sestre!

Poštovani Prijatelji Maloga Isusa!

Danas, na svetkovinu Blagovijesti slavimo događaj Utjelovljenja Sina Božjega i njegov silazak na zemlju kako bi spasio palog čovjeka. Taj događaj po kojem je slijedilo spasenje cijelog čovječanstva odvio se u Galileji u kutku doma skromne nazaretske obitelji sv. Joakima i Ane. Arkanđeo Gabrijel koji je poslan od Oca nebeskoga u ovu obitelj, ušao je tiho i neprimjetno u sobu njihove kćeri - mlade židovke djevice Marije i zatekao ju u molitvi, u osluškivanju Božje riječi o kojoj su je poučavali njezini roditelji. Pred ovim veličanstvenim događajem koji se zbio u malom galilejskom selu, održala se i slavna ikona Marije iz Nazareta.

skom mjestu Nazaretu ostajemo svaki put zadivljeni pred Božjim planom koji je od početka vremena čuvaо Djевичу Mariju iz Nazareta za začeće, rođenje i ispunjenje Božanskog nauma za svoga Sina Isusa Krista i za naše spasenje.

Tko je zapravo bila Marija iz Nazareta, što možemo naučiti od nje i na što nas ona poziva?

Marija iz Nazareta bila je ljudsko stvorenje poput svih nas. Iskusila je glad, žeđ, siromaštvo..., znala je što je zabrinutost, trpljenje... No, ipak imala je jednu povlasticu koju joj je udijelio njezin Stvoritelj kako bi ju pripravio za Utjelovljenje svoga ljubljenoga Sina - očuvana je od svakoga grijeha kako bi postala Majka Sina Božjega. Budući da je bila Bezgriješna, „Marija je od prvoga trenutka svojega postojanja gledala Boga ... vidjela ga doista nazočna u sebi, njega koji je sve, bez kojega je sve drugo jedno ‘ništa’“. „Gledajući Boga u sebi kako je ljubi i kako joj se daruje, Marija je počela činiti isto što i on: ljubiti Boga i njemu se darovati.“ Budući da je bila izabrana od Boga, Bog joj je darovao savršeni smisao za ono što je Božje. Ona je cijelim svojim bićem vezana uz ljubav Očevu prema Sinu.

Postajući Kristovom Majkom, postala je Majka svoga Sina i Majka svih ljudi zbog kojih je on došao na zemlju. „Ključna stvarnost saveza između Boga i ljudi objavljuje se upravo u Mariji.“ U Marijinoj utrobi Bog otkriva svoj intimni život. U njoj s ljubavlju rađa svojega Sina, u njoj Sin prepoznaje da je rođen iz ljubavi. Po kontemplaciji Marijina Djeteta nudi nam da i mi živimo isto tako jednostavno u Očevoj ljubavi i ulazimo u Očevu krilo. Božja svetost, njegova veličina, njegova neizmjernost, njegovo veličanstvo, kao da se objavljuju u najbitnijemu i vječnom djelu: rađanju Jednorodičenca u ljubavi.“

Život Marije iz Nazareta nije izuzet iz ljudske stvarnosti. Marija je kroz svoj život uz Sina Božjega doživjela razdoblja radosti i kušnja.

U stvarnost Marijinog života Bog ulazi na otajstven način koji njoj još nije bio poznat. U njezinoj preplašenosti i smetenosti tješi je arkanđeo Gabrijel Očevim riječima: „Ne boj se Marijo! Ta našla si milost u Boga“ (Lk 1,30). „Duh Sveti sići će na te“ (Lk 1,35) i „zato će to čedo biti sveto, Sin Božji“ (Lk 1,35). Pred ovim riječima i u stanju duboke preplašenosti Marija uranja u vlastito biće, tamo gdje Božje djelovanje njezino biće otvara Bogu, tamo gdje se ona predaje Božjoj istini koju joj je anđeo u svojim riječima navijestio. Marija daje svoj odgovor na Božji dar njoj i svijetu „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!“ (Lk 1,38). Tim riječima, izgovorenim iz dubine duše pred Očevim licem, Marija ulazi u veliku kušnju, kušnju vjere, koja će ju pratiti kroz čitav život. Marija je povjerovala Božjoj riječi i tim činom njoj se bezuvjetno predala. Od toga trenutka oči Marijina srca uprte su u Isusa. U Isusu i s Isusom na putu vjere trajno se susreće s Očevom ljubavlju, koju je brižno i majčinski čuvala, o njoj razmišljala i pohranjivala ju u svom srcu.

„Cijeli Marijin život povezan je s otajstvom Boga koji je postao čovjekom, koji je s ljudima dijelio njihove kušnje.“ Ona nije htjela ograničiti smisao Božje volje na ono što razumje, nego se pustila voditi u smjeru koji je Bog tim riječima davao, pa i pod cijenu ‘noći vjere’ koju je proživjela pod križem svoga Sina. Upravo pod križem doživjela je što znači biti službenica Gospodnja. Pod križem Isus joj riječima „Ženo! Evo ti sina! potvrđuje njezin poziv na služenje i na njezinu pravu ulogu. Njihov odnos je odnos Sluge Božjega i suradnice koju si je odabrao.

Marijina vjernost riječima „Evo službenice Gospodnje“ imala je za posljedicu da se neprestano morala uzdizati od ljudskoga do nadnaravnoga, od sadašnjosti do konačnoga uskrsnuća. Nitko nije dao veće prvenstvo Isusu u svome život kao Marija. Tim je Marija ušla u najpotpunije odricanje same sebe. Budući da je Isus u njezini životu imao apsolutnu prednost, Marija je prihvatile puno trpjeli i umrijeti sebi da bi uskrsnula. Isus ju je pozvao da se odrekne svoga djeteta, da se odrekne svoje majčinske veze da bi ga slijedila kao učenica. I Isus se odricao svakodnevno svoje majke, kako bi ispunio volju svoga Oca nebeskoga. Marija je to mogla razumjeti jer je i sama željela biti samo “službenica” Božja i izvršiti Božju volju.

Ulazeći dublje u neiscrpnu tajnu Očeve ljubavi prema nama grješnicima, nastojmo i mi svaki dan poput naše nebeske Majke Marije tražiti i prihvatići volju Božju odričući se svojih planova koji nas tako često zarobljuju i ne daju nam biti u zajedništvu s Ocem nebeskim, našom Majkom Marijom i s njima živjeti vjeru, predanje i posvećenje Sinu Božjemu. Marijina prisutnost u nama bit će moguća i stvarna samo u skladu s našim svakodnevnim predanjem „neka mi bude“ Gospodine po tvojoj volji. Učimo se od naše nebeske zaštitnice Marije biti predani poput malene djece Očevoj ljubavi i u tom zajedništvu prihvatići sve ono što nam želi darovati, neznajući kamo će nas odvesti povjerenje u Očevu ljubav i gdje će nam otvoriti puteve misionarskogposlanja.

Drage sestre i dragi Prijatelji Maloga Isusa! Neka nas ove poticajne riječi uvedu u slavlje svetkovine Navještenja Gospodinova, proslave patrona Društva Prijatelja Maloga Isusa i početka življenja jubilarne godine u Društvu Prijatelja Maloga Isusa, čiju ćemo 25. obljetnicu osnutka slaviti na svetkovinu Blagovijesti 2020. godine.

Radujemo se sa svima vama i želimo blagoslovljenu svetkovinu Blagovijesti. Proživite ju u duhovnoj radosti i zajedništvu kao prava Marijina djeca.

Sve vas pratimo molitvom i pozdravljamo u Malom Isusu i Mariji,

*s. Marija Banić, vrhovna glavarica Družbe
s. M. Ana Marija Kesten, ravnateljica Društva PMI*

PUTUJUĆA IZLOŽBA O SL. BOŽJEM JOSIPU STADLERU U SLATINI

Na zamolbu gđe Dragice Šuvak, ravnateljice Zavičajnog muzeja u Slatini, putujuća izložba reprodukcije fotografija o sluzi Božjem Josipu Stadleru bila je izložena u prostorima Muzeja od 16. prosinca 2018. do 12. siječnja 2019.g.

Stadlerova izložba našla je posebno mjesto u izložbi „Spavaj mali Božiću“ koju već tradicionalno priprema Zavičajni muzej. U sklopu postavke izložbe o nadbiskupu Josipu Stadleru, obilježena su i tri značajna njegova jubileja o kojima je govorila s. M. Pavka Dujmović, SMI.

Zahvalni smo gđi Dragici što je omogućila da Stadlerova putujuća izložba dođe u Slatinu i bude dio izložbe razlicitosti jaslica Maloga Isusa koju su pripremali dječji vrtići, osnovne škole, sugrađani i Muzej iz Slatine. Živio Mali Isus! (PMI)

GODIŠNJA SJEDNICA VRHOVNE UPRAVE DRUŠTVA PRIJATELJA MALOGA ISUSA

U subotu, 12. siječnja 2019.g. u Zagrebu u Generalnoj kući Družbe sestara Služavki Maloga Isusa i sjedištu Društva Prijatelja Maloga Isusa je održana redovita godišnja sjednica Vrhovne uprave Društva Prijatelja Maloga Isusa.

Uz članice Vrhovne uprave Društva, na sjednici je nazočila vrhovna glavarica Družbe s. Marija Banić i pročelnica vijeća PMI pri Vrhovnoj upravi Družbe s. M.

Anđelina Perić. Sjednicu je pripremila i vodila ravnateljica Društva s. M. Ana Marija Kesten.

Na početku sjednice nazočnim članovima Uprave Društva PMI prigodnim i poticajnim riječima obratila se vrhovna glavarica s. Marija Banić. Slijedilo je čitanje i usvajanje zapisnika zadnje sjednice održane 10. siječnja 2018.g. Članice Uprave iz Provincija su u svojim izvješćima prikazale djelovanje Društva PMI kroz proteklu godinu. Nakon izvješća napravljen je osvrt na važnije događaje i na projekte koji su pratili Jubilarnu godinu sluge Božjega Josipa Stadlera. Potom je slijedila primopredaja tajništva između gđe Ivanke Novak koja je službu tajnice vršila 8 godina i gđe Gabrijele Kosović Sviben članice PMI Zagrebačke provincije koja je uz obećanje preuzeila brigu tajništva PMI kako to nalaže Statut br. 14.

Također je članica Vrhovne uprave PMI Splitske provincije gđa Zrinka Ančić obavila čin obećanja koje je predviđeno kod stupanja u Vrhovnu upravu Društva. Uz zahvalnost gđi Ivanki na nesebičnom radu i velikom doprinosu kod uređenja arhiva PMI i čestitkama upućenim gđi Gabrieli i Zriniki, nastavljena je sjednica prema već predviđenom programu.

Rad sjednice bio je konstruktivan i poticajan za daljnje posvećenje i poslanje Prijatelja Maloga Isusa u Crkvi priduržujući se svojim snagama u poslanju sestara Služavki Maloga Isusa.

Posebnost koja je pred članovima Društva PMI je priprava proslave srebrenog jubileja postojanja koji će se slaviti 2020.g. Ovom slavlju prethodit će jubilarna godina PMI koja će biti otvorena za svetkovinu Blagovijesti 25. ožujka o.g. kada PMI slave svoj patron.

Sjednica je završena u poslijepodnevnim satima u zahvalnosti Bogu za sve primljene darove i radosti da zajedničkim pozivom na svetost koji smo primili po sakramentu sv. krštenja budemo u Crkvi i svijetu prepoznatljiv znak Božje ljubavi i dobrote. Na tom putu neka nas sve prati zagovor i zaštita naše nebeske Majke Marije iz Nazareta pod čiju zaštitu stavljamo sve članove Društva PMI i sestre Družbe SMI.

(PMI)

KORIZMENA DUHOVNA OBNOVA ZA ANIMATORE DRUŠTVA PRIJATELJA MALOGA ISUSA

Od 15. do 17. ožujka 2019.g., Vrhovna uprava Društva PMI je u suradnji sa Vrhovnom upravom Družbe organizirala korizmenu duhovnu obnovu za animatore Društva PMI. Duhovna obnova je održana u "Kući molitve" u Međugorju. Animatorima, sestrama voditeljicama iz svake Provincije i pročelnici PMI pri Vrhovnoj upravi Družbe s. Anđelini Perić pridružili su se i drugi članovi Društva. Na duhovnoj obnovi sudjelovalo je oko sto PMI. O prekrasnim duhovnim iskustvima koja su doživjeli naši članovi moći ćete čitati u prilozima koji su napisali a uvršteni su u ovom biltenu.

Ovom prigodom zahvaljujemo domaćinima gđi Nancy i gosp. Patriku Latta koji su velikodušno primili Prijatelje Maloga Isusa i sestre SMI u svoju "Kuću molitve" i bili nam velika pomoć u organizaciji ove korizmene duhovne obnove. Gospodin neka ih obilato nagradi.

(PMI)

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

ONDJE NAM PRIPRAVITE

U subotu 10. studenog 2018. godine animatori društva Prijatelja Malog Isusa Zagrebačke provincije sa s. Emanuelom Pečnik okupili su se na svome formativnom susretu. Susret je započeo euharistijskim slavlјem u Zagrebačkoj katedrali. Imali smo tu čast da se Sveta misa služila za sve potrebe i nakane Prijatelja Malog Isusa kao i za družbu sestara Služavki malog Isusa. Nakon Sv. Mise u ugodnoj i vedroj atmosferi otputili smo se pješice do samostana u Novu Ves. Po dolasku u samostan dočekala nas je srdačna dobrodošlica sestara, kava, čaj i doručak. Jutarnje zajedništvo oko obiteljskog stola bilo je puno topline i ljubavi. U tom zajedništvu otputili smo se u samostansku dvoranu na formaciju animatora.

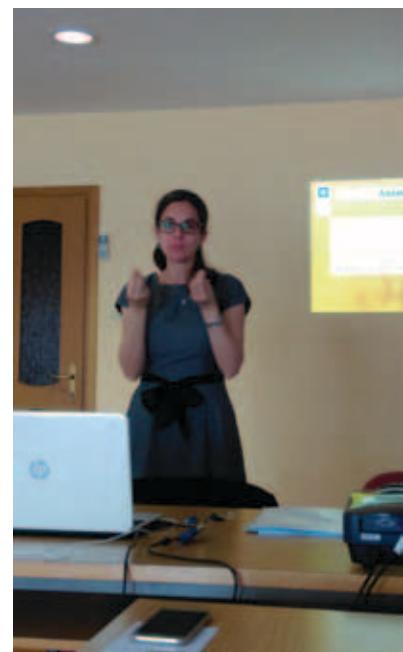
Prvi dio dana radili smo na temu „Ondje nam pripravite!“. Rad je vodila gđa. Ana Haramina, mag.psych. Prezentacija je bila na temu Osoba i poziv animatora. Tijekom izlaganja naučili smo puno toga. Tko je animator? Koja je uloga animatora? Što je animiranje?... Sama prezentacija će nama animatorima puno pomoći u vođenju naših aktivnosti po našim župnim zajednicama. Jedan, i kratki osvrt na prezentaciju glasi: „Naše izlaganje drugima je kao sjedanje s njima za zajednički stol, pripremljen za blagovanje. U euharistiji „sjedamo“ s Bogom na blagovanje. Moramo se sa zahvalnošću prisjetiti što su drugi i što je Bog ranije (nekad davno) učinio za nas, naš narod. O tome moramo razmišljati. Pamtimo uz emocije i duboko ih pospremamo u sebi da bi se uvijek iznova mogli zahvalno prisjećati.

Moramo priznati vlastita ograničenja i granice jer kada neke stvari i poslove ne možemo svojim trudom učiniti, onda to moramo prepustiti Bogu, otvoriti mu se i dati da on preko nas dalje djeluje.

Kako zakon i obredi nisu sami sebi svrha, moramo ih doživljavati kao Božji misterij. Mi ne moramo i ne možemo sve znati i moći. Stoga se prepustimo Bogu i njegovojoj pomoći. NEKA BUDE VOLJA BOŽJA.“

Upravo vođeni tim rečenicama i mislima naše animiranje u našim župnim zajednicama, provinciji pa i cijeloj Družbi biti će što kvalitetnije, Bogu na čast i ljudima na korist.

Po završetku izlaganja gđa. Haramine slijedio je ručak u samostanskoj blagavaonici tijekom ko-

jeg je opet vladalo zajedništvo, ljubav i toplina. Popodnevni program susreta bio je na temu Stadlerova godina. Putem četiriju izlaganja naših animatorica prolazili smo svetačkim životom sluge Božjega Josipa Stadlera. Stadelra kao Zlatnog dječaka prezentirala je animatorica Ines Matoš (iz Krašića), Stadlera kao Duhovnog učitelja prezentirala je Sandra Šulj iz Nove Vesi, Stadlera kao Graditelj prezentirala je Gabrijela Kosović Sviben iz Nove Vesi, a Stadlera kao Otac siromaha prezentirala je Marija Lukač iz sv. Jeronima. Kroz prezentacije animatorice su na jako zanimljive načine izlagale temu za koju su bile zadužene, uključujući i sve druge animatore u rad kroz kvizove, igre... Dvoranom je odjekivao smijeh i veselje.

Nakon izlaganja animatora, slijedila je zajednička razrada projekata koji su pred nama. Osobita nam je bila radost što su mnogi od animatora donijeli uratke sa svojih župa, što su pripremali na temu Stadlerovim stopama.

Susret je završio molitvom krunice za što skorašnje proglašenje Sluge Božjega Josipa Stadlera blaženim.

Nakon toga smo svi puni dojmova prekrasno provedenog dana se otputili prema svojim domovima.

Ines Matoš, PMI Krašić

KRISTOVA NAS LJUBAV POKREĆE

Dana 24. siječnja povodom 176. obljetnice rođenja nadbiskupa Stadlera, mi, Prijatelji Malog Isusa iz župe sv. Ivana Krstitelja okupili smo se kako bismo u zajedništvu i radosti proslavili ovaj dan! Naš zajednički susret započeo je euharistijskim slavlјem u župnoj crkvi koje je predslavio vlč. Ivan Štengl, župnik. Nakon mise zadržali smo se u crkvi i pogledali kratki film o crticama Stadlerovog života od rođenja, preko školovanja, pa sve do smrti. Najvažnije svjedočanstvo filma odjeknulo je kroz djelovanje Sluge Božjeg Josipa Stadlera koji je bio čovjek velike vjere, ustrajne nade i djelotvorne ljubavi. On je vodio krepotan život, njegova ljubav, vjera u Boga i ljudi te briga za siromašne i potrebite ostavili su veliki trag koji možemo slijediti, te ustrajati u krepostima koje je Sluga Božji posjedovao i njegovim stopama radosno služiti Bogu. Molitveni susret zaključili smo zajedničkom molitvom Ocu nebeskom za proglašenje blaženim Sluge Božjega, a okrunili druženjem u župnoj dvorani uz slatku okrepnu pjesmu!

Darija Filipančić, PMI, Župa sv. Ivana Krstitelja, Zagreb

PROSLAVA ROĐENDANA SLUGE BOŽJEG JOSIPA STADLERA

U nedjelju 27.01.2019. u župi Svih Svetih u Podravskim Sesvetama susreli su se sa PMI-a iz Podravskih Sesveta, Pitomače i Kloštra Podravskog kako bi proslavili lik sluge Božjeg Josipa Stadlera prilikom 176 rođendana.

U 15 sati započeo je zajednički susret molitvom, krunicom Malom Isusu i meditacijom. Središnji dio susreta bilo je euharistijsko slavlje koje je predslavio včl. župnik Krunoslav Kefelja. U propovijedi je istaknuo život sluge Božjeg Josipa Stadlera i što znači biti Isusov prijatelj, te kako i danas sestre Služavke Malog Isusa i Prijatelji maloga Isusa djeluju i rade poslanje svoga Utetemljitelja. Euharistijsko slavlje završili smo molitvom za proglašenje sluge Božjeg Stadlera blaženim. Nakon misnog slavlja druženje smo nastavili u župnoj dvorani uz pjesmu i domjenak koji su priredili članovi PMI-a iz Podravskih Sesveta.

Zahvaljujemo Bogu za život J. Stadlera i pozivamo sve da idemo Njegovim putem, naviještati Radosnu Vijest, služeći, malenima, bolesnima i siromašnima. Neka Mali Isus, a veliki Bog dotakne svojom milošću i Božji blagoslov neka nas prati po zagovoru sluge Božjeg Josipa Stadlera.

PMI - Podravske Sesvete

STEPINČEVO U KRAŠIĆU

Na blagdan Svjećnice, 2. veljače u crkvi Presvetog Trojstva u Krašiću započela je velika devetnica u čast blaženom Alojziju Stepincu. Svaku večer prije mise bio je križni put sa svijećama na vanjskom krašičkom križnom putu. Bila je to ujedno i priprava za proslavu Stepinčeva. Devetnica je otvorena euharistijskim slavlјem na kojem je sudjelovao veliki broj hodočasnika-pješaka Karlovačkog i Dugo Reško- Mrežničkog dekanata. Kroz 9 dana devetnice i na samo Stepinčevu župu Krašić je posjetilo mnogo hodočasnika iz cijele Hrvatske. To su bili posebni dani i za Prijatelje Malog Isusa u Krašiću koji su prvenstveno molitvom sudjelovali u danim devetnicama i samoj proslavi Stepinčeva. Sudjelovali su pjevanjem i čitanjem na misnim slavlјima, ali i oko tehničkih pomoći kao što je prodaja u suvenirnici, primanje hodočasnika, pečenje kolača i gibanica za hodočasnike, kuhanje i dijeljenje vina hodočasnicima, čišćenje crkve... Euharistijsko slavlje 10. veljače u Stepinčevu rodnoj župi u Krašiću predvodio je mons. Juraj Batelja u zajedništvu s 20 svećenika. U svojoj homiliji mons. Batelja govorio je kako je Stepinac snagom duha nadvisio svoje doba i nama dao primjer kako bez lažnih kompromisa je moguće čuvati živu i nepokolebljivu vjeru. Dio Prijatelja Malog Isusa iz Krašića okuplja se i sudjeluje svake srijede na klanjaju i misi u svojoj crkvi Presvetog Trojstva gdje mole za što skorašnje proglašenje blaženog Alojzija Stepinca svetim.

Ines Matoš

ECCLESIA – TO SMO MI!

Susret animatora Prijatelja Malog Isusa održan je 16.2.2019. u župi sv. Nikole u Bistri, uz lijep i topao doček domaćina vlč. Tomislava Kralja i animatorica iz te župne zajednice.

Kao i svaki naš susret, započeli smo ga euharistijskim slavljem koje je predvodio vlč. Boris Jozić, povjerenik za vjernike laike zagrebačke Nadbiskupije. U svojoj propovjedi vlč. Jozić nam je na divan način obratio pozornost na našu poniznost. Poniznost u svakodnevnom životu, poniznost u našim odnosima sa ostalim članovima Prijatelja Malog Isusa, župljanima, obitelji...

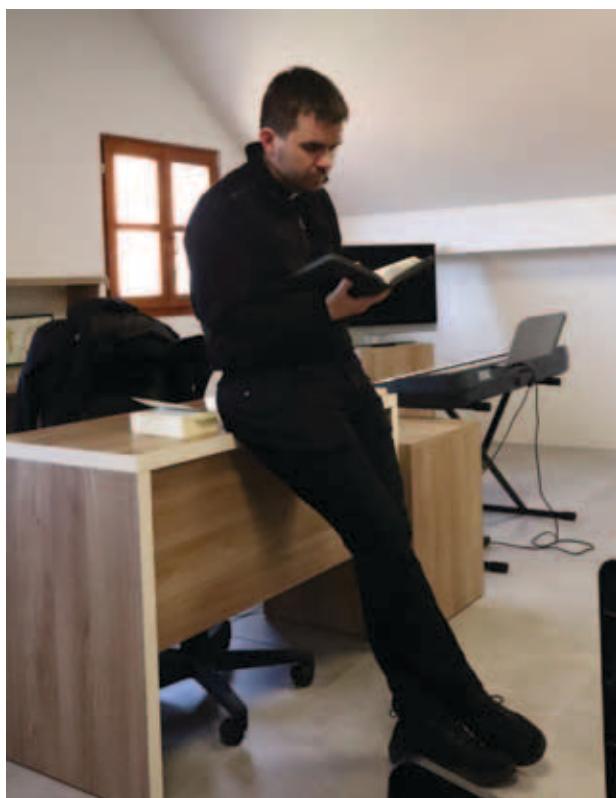
Poniznost nije misliti loše o sebi, nego što manje o sebi, kako bi mogli misliti i o drugima i na druge, rekao je vlč. Jozić.

Susret je nastavljen duhovnom obnovom na temu Ecclesia – što je to? Jesam li ja Ecclesia? Ako pogledamo prijevod te riječi – naći ćemo kršćanska crkva, katoličanstvo, zajednica koja se okuplja. Ali za ući u dubinu potrebno je postaviti pitanje ZAŠTO?

Svatko od nas trebao bi se preispitati kako u ulazi u odnos sa Isusom Kristom, kako ga vjera u Isusa Krista spašava, kako prihvati istinu, te kako prihvati život. Crkva - Božji narod, Tijelo Kristovo i Duh Sveti.

Na praktičan način vlč Jozić pokazao nam je kako postajati što jači i spremniji u našoj vjeri i u odnosu prema Isusu Kristu. Nakon duhovnog nagovora slijedilo

Društva PMI, koji svakako trebamo uveličati u molitvi i zajedničkim susretima.

Također je najavljen susret Prijatelja Malog Isusa zagrebačke provincije u Krašiću pod geslom „Kršteni i poslani“, te uz primanje novih članova i pripreme kako bi

je osobno razmatranje u tišini na 12 poglavje iz prve poslanice Korinćanima. Svi smo se pripremili na isti način i svi smo se uputili u svoju ponaosob meditaciju, te smo nakon toga zajednički izmijenili svoja iskustva. Svatko je na drugačiji način iznio što ga se najviše dotaklo.

Vlč Jozić nam je na vrlo jednostavan i razumljiv način prenio što i kako treba činiti da bi bili bolji i vjernici i Prijatelji Malog Isusa i animatori – imitirati Isusa, raditi ono što je Isus radio, čitati Sveti Pismo i učiti o Isusu, činiti što je Isus činio. Također je naglasio kako je svakako potrebno čitati i Katekizam katoličke crkve, kako bi naša vjera bila što jača i kako bi bili spremni širiti ju.

Nakon predavanja i duhovne obnove uz zahvalu vlč Joziciu i poziv da nam se opet pridruži na nekom od naših idućih susreta, poslužen nam je ručak i okrepa, te hvala vlč. Kralju i njegovim suradnicima na tome.

Drugi dio našeg susreta vodila je naša draga s. Emanuela Pečnik. I rad poslijepodnevnog dijela susreta bio je ispunjen našim dosadašnjim radom, te najavom novih projekata za predstojeće razdoblje. Pred nama je Blagovijest - proslava patrona

na što svečaniji način obilježili taj susret u mjestu našeg dragog Blaženog Alojzija Stepinca, te molitvama za proglašenje svetim. Najavljen je i nova Štadlerijada, koju svi s veseljem očekujemo.

Najavljen je i Duhovna obnova za animatore Prijatelja Malog Isusa u Međugorju, za ožujak 2019.

VLČ. Kralj nam je najavio izuzetno lijepu vijest, da mu je odobreno da u Rimu u lipnju ove godine, na grobu svetog Ivana Pavla II služiti svetu misu, te nas je pozvao da mi Prijatelji Malog Isusa, sudjelujemo u tom slavlju.

Susret smo završili odlaskom u Specijalnu bolnicu za kronične bolesti dječje dobi u Gornjoj Bistri. Posjet je bio emotivan, gledajući u tu djecu koja bez nečije pomoći ne bi mogla preživjeti, možemo samo zahvaljivati na medicinskom osoblju i volonterima koji se brinu za njih i zahvaljivati im na tome. Kako bi na bar mali način pomogli u njihovom radu PMI su donijeli nešto namjernica koje su im potrebne u njihovom radu ... pelene, dječju hranu, deterđent, higijenske potrepštine i sl.

Susret smo završili obilaskom kapelice sv. Josipa, koja je u sklopu dvorca u kojem se nalazi bolnica, pogledom na oltar i sliku sna sv. Josipa, duboko dirnuti i u molitvi i mislima.

Živio Mali Isus – uvijek u našim srcima!

Sandra Šulj, PMI župe sv. Ivana Krstitelja, Zagreb

„N E S T V A R N O, S T V A R N O“! DUHOVNA OBNOVA ZA PAMĆENJE MEĐUGORJE, 15. - 17. ožujka 2019.

Korizma vrijeme slušanja Božje riječi, molitve, posta, obraćenja i djela milosrdne ljubavi

Uzbuđenje koje je teklo kao rijeka među polaznicima duhovne obnove, pokazalo se opravdanim... Ono što Gospodin svojima može dati, svi smo do jednoga osjetili, doživjeli... Nebeska Majka, Kraljica Mira, sa svojim Sinom, sipala je milosti, ugostivši nas kao „kraljeve“! Pokazalo se da oni, koji su nam sve ovo dogovorili, nisu bili prisutni, a to nas podsjeća na naše Nebeske pomagače, prisutni su, a nevidljivi... Samoprijegorna sestra, Ana Marija Kesten, nije mogla doći zbog službenih obveza, ali smo njenu prisutnost posvuda osjećali, u nesvakodnevnoj organizaciji bogatog programa, povjerivši nas domaćici i domaćinu, kakvi se ne susreću svaki dan, t.j., možda jednom u životu...

Stizali su Isusovi Prijatelji iz tri Provincije, Sarajevske, Splitske i Zagrebačke. Susret je bio više od srdačnog, a začin tome uvelike su davali supružnici Latta, Nancy i

Patrik, sa svojim, samozatajnim i predanim pomagačicama, okrijepivši nas na dolasku finim čajem, svježom vodom, i obiljem nehinjene ljubavi, koju samo Gospodin može dati! Oni su bili sprovodnici te ljubavi. Mi iz Zagrebačke provincije, stigli smo oko pola 4 poslije podne, a oko toga vremena, sa malim pomakom prije ili poslije, stizali su i drugi... Kao djeca, radovali smo se spoznajom da smo u dvorcu, i da njegova gradnja, usprkos velikom zdanju, još uvijek traje... Dvorac kao iz bajke, nestvarno lijep u svoj ljestvici gradnje, a jednako tako i uređenosti perivoja, gdje svaki zakutak priča svoju priču ljestvici i istančanog ukusa. Uz zanimljiv nagovor osebujne gospođe Nancy, bio nam je predstavljen i graditelj te nestvarne i jedinstvene ljestvici gradnje pravoga dvorca. Simpatičan i skroman gospodin i z Rumunjske, koji sa ženom živi i radi kod Nancy. I na njih je Kraljica Mira svrnula svoj milosni pogled, sa svojim Sinom, podarivši im dijete, obradovavši ih milošću roditeljstva, koje im je prije dolaska u Međugorje bilo uskraćeno. Nakon smještaja po kulama i odašnjama dvorca, od kojih svako ima naziv po jednom sveću, požurili smo u crkvu na Križni put i Svetu Misu. Okrijepljeni duhovno, vratili smo se u dvorac, gdje nas je čekalo iznenađenje kreativne domaćice Nancy. Na stolu, uz divan aranžman svježega cvijeća, i svjećica koje su veselo gorjele, bili smo posluženi beskvasnim topnim kruhom, t.j. pogačicama, koje su stigle iz susjedne nam Italije, te topnim čajem i vo-

dom, kako i dolikuje u danima posta i Kvatri. Nakon ugodnog druženja i spontanog upoznavanja, uputili smo se na počinak. Prošla je noć koja je donijela iznenađenja, t.j. neki su imali iskustvo pomanjkanja tople vode, i zakazanog grijanja, a neki pak puninu nesvakidašnje komocije... Bilo je materijala za razgovor, uz jutarnju kavu i čaj u jutru okupanu suncem. Poanta svega bila je da se nitko nije ljutio zbog toga, već to prihvatio kao žrtvicu, tim više, što je na to, gostoljubiva domaćica i unaprijed upozorila i molila da oprostimo ako će negdje nešto zakazati..., još je naglasila da je potpuno sigurna da se nitko neće prehladiti, jer to naša Majka neće dopustiti...i I bilo je tako, nitko se nije požalio na bilo kakvu prehladu. Jutarnja molitva bila je u kapeli Djeteta Isusa, pod vodstvom s. Danice i njenih Prijatelja Maloga Isusa, iz Sarajevske provincije, uz čiji smo kipić, svi nekako bili ganuti... Kasnije smo čuli da je taj prelijepi kip poklonila žena, pripadnica Američke vojske, i da je taj kip jedan od 6, kojih ima u svijetu. Uz raznolik i topao doručak, u uzbudjenju smo čekali početak duhovnih vježbi.

Prvi dio vodio je dr. don Hrvoje Relja, mladomisnik, zaređen u 1. mjesecu ove godine, koji je kasnije, t.j. zrelije zvanje. Dirnula nas je njegova skromnost, pri-

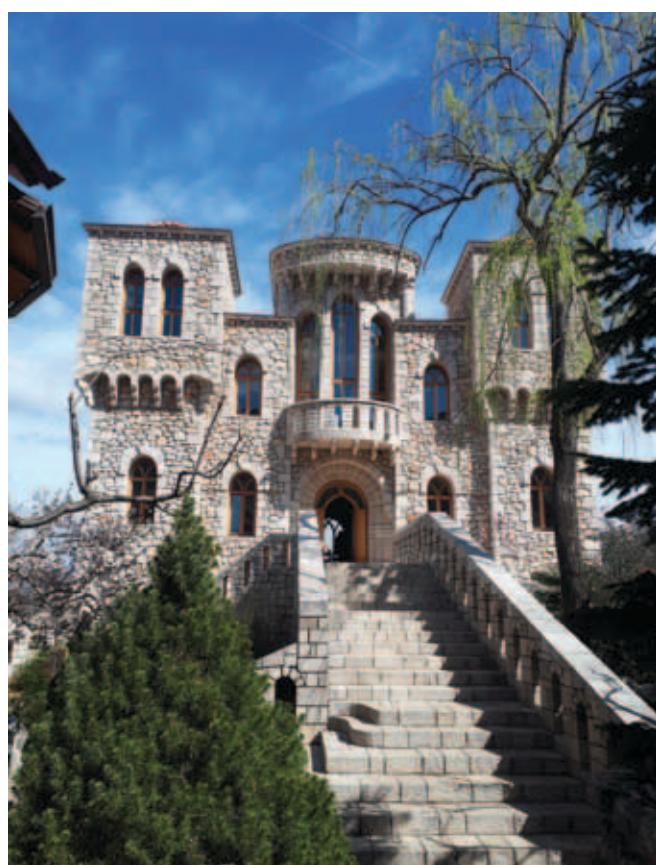
znavši da ima tremu, usprkos doktorske titule vrsnoga profesora, predavača.

Tema njegovog predavanja bila je iz Evanđelja po Luki, o našem obraćenju, o Isusovoj kušnji u pustinji. Bit svih kušnji je đavlova provokacija, kojom hoće narušiti odnos Sina sa Ocem!

1. Kušnja - požuda tijela
2. Kušnja - požuda očiju
3. Kušnja - oholost

Svi nosimo u sebi ove tri požude, te nam je svakodnevno umirati sebi, a rasti u Bogu!

Drugi dio duhovnih vježbi vodio je dr. don Marko Trogrić, također mladomisnik, zaređen u 1. mjesecu ove godine, sa don Hrvojem

Reljom, također kasnije zvanje, čiji je ideal svećeničkog života, služiti i biti na službu i pomoći drugima. Put iskrenog i predanog služenja je istinsko služenje, a ne dominacija, i zato je važna česta isповijed. Također je kazao da je osmijeh za bližnjega, često važniji od posta o kruhu i vodi!

Iza ručka, čekao nas je put na Križevac, gdje smo obavili Križni put u jednodušnoj molitvi zajedništva. Križni put je vodila s. Dolores. Vrijeme nam je stalno „curilo“, tako da smo imali zahtjevni i brzi silazak sa Križevca, da stignemo na krunicu, odnosno Misu. Iza Mise i molitve 7 Očenaša, Zdravo Marija i Slava Ocu, vani nas je čekalo iznenađenje požrtvovne domaćice, koja je večeru donijela sa svojim suradnicama do crkve u, za takve prigode uređenom prostoru, da nam omogući milost Klanjanja Euharistijskom Isusu., koje je trebalo započeti u 21.h. No prije toga, gost večeri, bio je čuveni zbor iz Jelse, koji je iza mise, a prije klanjanja priredio nezaboravan koncert koji će se pamtitи. Zbor je pod zaštitom Unesca! Klanjanje nam je svima donijelo puninu srca i duše, i ispunjeni Božjom milošću, uputisimo se u naš dvorac. Opet nas je čekala okrjepa pažljive domaćice, uz topli čaj, kavu i kolačiće.

Nedjeljno jutro vodilo nas je na Brdo ukazanja, a zatim na Misu. Dan okupan suncem, davao nam je dodatnu ljepotu i radost srca! Na svetoj Misi čekala nas je radost sudjelovanja svečanog zbora iz Jelse, koji je bio dodatno udivljenje Euharistijskom slavlju! Svi smo zadivljeno slušali nezaboravno pjevanje, pod vodstvom vrsnoga i atraktivnog dirigenta, koji je znalački znao izvući maksimum od svog zbra...

Slijedio je raskošan i ukušan ručak, uz grandioznu tortu u čast g. Patriku, kojem je bio imendant. Uz duhovite, nagonore, slijedio je trenutak oprاشtanja, koji je potrajavao, jer svatko želio nešto reći ljubaznim, kreativnim i duhovno bogatim domaćinima. Sve su to „začinile“ Prijateljice Maloga Isusa iz Sarajevske provincije, autohtonom pjesmom Ramskoj Gospi,

a pjesmu namijenile ljubaznim domaćinima, njihovim pomagačicama, i osobito g. Patriku za imendan! Svi smo ponešto darovali, i bili obostrano radosni zbog toga, jer su ljubazni i vrijedni domaćini to itekako zasluzili. Najveći su odjek imale snažne riječi zahvale, koje je nadahnuto izrekla tajnica Društva Prijatelja Maloga Isusa, gospođa Gabrijela Kosović Sviben. Njene iskrene i tople riječi zahvale za sve doživljeno i pruženo, izmamile su veliki pljesak, uz dar koji je predala, a koji su u spontanosti darovali Prijatelji. Ušla je i u autobus k nama, nenađmašna Nancy, da nam pokloni sličice od naše Međugorske Gospe, i zaželi sreću na putu! Čekao nas je dugi put do Zagreba, zato smo mi prvi krenuli, i sretno stigli do Zagreba, a naša draga pročelnica, s. Emanuela, sa svojim Prijateljima, nastavila put do Pitomače.

Što reći na kraju, već jednostavno: BOGU HVALA! HVALA za darovano bogatstvo doživljene ljepote i dobrote, koja pobija svo nametnuto medijsko zlo koje želi dominirati svijetom. Postoje ljudi koji žive Evanđelje, svjedoče dobrotu i ljubav, koja im piše, /koja nam piše/na njihovim licima/na našim licima/!

I zato kličemo: ŽIVIO MALI ISUS, UVIJEK U NAŠIM SRCIMA!

Marija Lukač, animatorica PMI župe sv. Jeronima, Maksimir

BLAGOVIJEST U ŽUPI SV. BENEDIKTA I ŽALOSNE GOSPE, KLOŠTAR PODRAVSKI

Ponedjeljak je, 25. ožujak 2019. godine, kasno poslijepodne. Dan je prohladan, rominja lagana kišica, a ja sam se počela spremati za odlazak u crkvu. Danas, mi, PMI-a zajedno sa sestrama Služavkama Maloga Isusa, slavimo svoj patron „Najveštenje Gospodinovo“ – Blagovijest. I dok se tako lagano spremam, misli su mi odlutale daleko, daleko u djetinjstvo, u one prekrasne dane koje sam kao malena djevojčica provodila s pokojnom bakom i djedom. Bilo je to vrijeme kada nije bilo ni televizora, ni crtića, ni mobitela. Moje su vrijeme ispunjavale njihove priče, a posebno se sjećam lijepih priča vezanih uz naše katoličke svece i blagdane. Tako me je današnji dan podsjetio na jednu od njih, odnosno na događanja vezana za ovaj dan. Moj bi djed uvijek govorio da je na Blagovijest anđeo Gabrijel Mariji donio vijest da će donijeti svijetu Sina Božjega; donijeti novi život. Zato su naši stari vjerovali da je to dan od Boga blagoslovjen za cijepljenje voćaka – simbolično, donošenje novoga roda. Tako bi i moj djed na taj dan uzimao jedan poseban nožić koji je imao samo za tu svrhu i odlazio u „slivak“, kako smo mi nekad zvali voćnjak. Ja sam kao i svako drugo znatiželjno dijete trčkarala za njim i gledala što on to radi. Nije mi baš sve bilo jasno. Sjećam se da je spajao nekakve odrezane grane na granu koja je rasla iz zemlje, čvrsto ih zavezavši. Na kraju bi to sve blagoslovio uz riječi... ako Bog da, bit će to nova mlada voćka. Ah, djede, djede! Prenula sam se iz lijepih misli jer moram na vrijeme stići u crkvu.

Naš susret započeli smo sat vremena prije mise, molitvom prvog dana velike devetnice Božiću te svim pripadajućim molitvama. Redovito molimo i molitvu za proglašenje blaženim i svetim sluge Božjega Josipa Stadlera. Otpjevali smo i nekoliko prigodnih pjesama, te pročitali čestitku koju nam je uputila časna majka s. Marija Banić zajedno s ravnateljicom Društva PMI-

a s. Anom – Marijom Kesten. Potom smo zajedno sa Društvom svete krunice izmislili Gospinu krunicu. Susret smo završili euharistijskim slavlјem koje je predstavio naš župnik fra Ivan Široki, uz prekrasno pjevanje našeg župnog zbara.

Anđelka Kokotić, Prijatelji Maloga Isusa, Kloštar Podravski

BLAGOVIJEST U KRAŠIĆU

Na svetkovinu Blagovijesti, 25. ožujka u župnoj crkvi Presvetog Trojstva u Krašiću proslavljen je patron Društva Prijatelja Malog Isusa. Euharistijsko slavlje predvodio je krašički župnik, vlč. Ivan Vučak. Prije euharistijskog slavlja Prijatelji Malog Isusa molili su krunicu i litanije Djeteta Isusa, time su započeli Dvetnicu Božiću. U svojoj homiliji vlč. Vučak pročitao je čestitku s. Marije Banić, vrhovne glavarice Družbe i s. M. Ane Marije Kesten, ravnateljice Društva PMI upućenu Prijateljima Maloga Isusa za blagdan Blagovijesti. Tijekom euharistijskog slavlja te večeri društvu Prijatelja Malog Isusa u Krašiću pridružilo se petero novih članova. Na kraju mise vlč. Vučak pozvao nas je da molimo i dalje veliki zagovor Blažene Djevice Marije za sve nas te da u svoje molitve i stavimo godišnji susret Prijatelja Malog Isusa koji će biti 4. svibnja u Krašiću. Proslavu Blagovijesti Prijatelji Malog Isusa sa svojim župnikom i sestrama završili su zajedničkom večerom u župnoj dvorani pastoralnog centra.

Ines Matoš, animatorica

PROSLAVLJEN JE PATRON DRUŠTVA I U PITOMAČI

U ponedjeljak, 25. ožujka Prijatelji Maloga Isusa i u župi sv. Vida posebno su se radovali slaveći svoj patron Društva. Kao molitvenu pripremu za euharistijsko slavlje animirali su svečano Prvi dan velike devetnice Božiću. Pjesmom, razmatranjem, molitvom i šutnjom, kao Marija ponirali smo u otajstvo Gospodnjega navještenja. Uz samu svetkovinu, svečano smo pročitali čestitku vrhovne glavarice Družbe, s. Marije Banić, koja je naslovljena Marija iz Nazareta, ikona misionarskog poslanja Prijatelja Maloga Isusa. U Društvo je pristupila i nova članica Vesna Ferić, kojoj se posebno radujemo.

Ovim slavlјem svečano smo i otvorili 25.- tu jubilarnu godinu postojanja Prijatelja Maloga Isusa u životu Crkve.

Blažena Djevice iz Nazareta, naša zaštitinice, vazda nas svojim majčinskim zagovorom brani kako bi uvijek bili djeca svjetlosti, Ocu na slavu i bližnjima na radost.

PROSLAVA BLAGOVIJESTI U SAMOBORU SA PRIJATELJIMA MALOGA ISUSA IZ ZAGREBA

Marija iz Nazareta ikona misionarskog poslanja PMI

Učinite sve što vam Isus kaže... (usp. Iv 2,5)

Okupili smo se u Samoboru, u kapelici Sv. Ivana Krstitelja. PMI iz Samobora ugostili su PMI iz Zagreba pod vodstvom uvijek nasmijane s. Kristine Maslać.

Zajedno smo tijekom misnog slavlja koje je predvodio vlč. Filip Marić slavili svetkovinu Blagovijesti koja je ujedno i patron našega društva. Proslavili smo veliku

svetkovinu, koja nam govori o događaju Utjelovljenju Sina Božjega i njegov silazak na zemlju kako bi spasio svakog od nas, svakog palog čovjeka.

Poslije slavlja svete mise započeli smo veliku devetnicu Božiću, te je po zavrshtku s. Kristina pročitala čestitku Prijateljima Maloga Isusa za Blagovijest koju je uputila s. M. Ana Marija Kesten. Time smo zaključili slavlje u našoj samostanskoj kapelici. U samostanskoj blagovaonici smo se družili uz delicije koje su napravile vrijedne ruke naših sestara i članice našeg Društva. Vlč. Filip Marić blagoslovio je hranu na stolu, te smo se primili posla i kušali delicije. Druženje je proteklo uz naše sestre i PMI. Uz melodije gitare i predivne pjesme koja se orila iz naše duše : "Daj nam Bože ljubavi da s Tobom hodimo, svjetlo da Tvoje budemo i da svakome radost nosimo, jer prijatelji Tvoji smo! " Živio mali Isus, uvijek u našim srcima.

PROSLAVA BLAGOVIJESTI

U ponedjeljak 25. ožujka Prijatelji Malog Isusa svečano su proslavili svoj patron Društva - Blagovijest. Misno slavlje predslavio je naš župnik vlč. Vjekoslav Meštrić, koji je u prigodnoj homiliji rekao da blagdan Blagovijesti uvijek pada u korizmeno vrijeme i da to nimalo ne umanjuje značenje toga blagdana i da svi trebamo biti kao Marija, ponizni i uvijek spremni reći: «Neka bude volja Tvoja». Blagdanom

Blagovijesti počinje i Velika devetnica do Božića koju Prijatelji Malog Isusa mole svakog 25-og u mjesecu, pa je tako bilo i u ponedjeljak odmah nakon misnoga slavlja. Ovima slavljem blagdana Blagovijesti svečano je otvorena i 25-ta jubilarna godina postojanja Društva Prijatelja Malog Isusa. Imali smo čast da je na proslavi našega patrona bila i utemeljiteljica Društva časna sestra M. Mirjam Dedić koja je u

periodu od 1971-1978 godine bila na službi u našoj župi. zajedno sa časnom sestrom Mirjam došla je i časna sestra M. Alemka Šiljeg i njih dvije su bile izaslanice vrhovne uprave Služavki Malog Isusa. Uz zahvalu svima koji su skupa sa Prijateljima Malog Isusa molili i mole svakog 25-og i svakog ponedjeljka u molitvi «10 minuta sa Isusom» neka Vas sve prati ljubav i blagoslov Malog Isusa.

Gordana Vučur, animatorica PMI župe Uznesenja Marijina, Stenjevec

SVETI KRST JE TEMELJ KRŠĆANSKOG ŽIVOTA

Duhovna obnova Prijatelja Malog Isusa zagrebačke provincije održana je u subotu 30.3.2019. u samostanu Betlehem u Zagrebu na Kraljevcu. Sakupljeni sa svih strana Prijatelji Malog Isusa, s veseljem su čekali početak duhovne obnove.

Dočekala nas je i sve lijepo pozdravila s. Petra Marjanović, provinjska glavarica zagrebačke provincije.

Obnovu je vodio vlč Boris Jozić povjerenik za vjernike laike zagrebačke Nadbiskupije te župni vikar župe sv. Petra u Zagrebu.

Tema obnove je bila „Sveti Krst je temelj kršćanskog života! (KKC 1213).

Obnovu smo započeli uz predavanje i nagovor.

Kroz svoje predavanje vlč. Jozić podsjetio nas je kako je nama kršćanima početak kršćanskog života, ne dan na koji smo se rodili, nego dan kada smo primili sakrament krštenja. Zbog pada prvih ljudi Adama i Eve, pala je i ljudska narav. Bog vidi našu grješnost, ali nas ne odbacuje – te slabosti ostaju i one nas odvajaju od Njega. Bog nam daje svoga Sina da u ljudskom tijelu preuzme na sebe naše grijeha. Kroz ljudsku narav koju je Isus preuzeo na sebe, pokazao nam je kako trebamo živjeti. Sam čin krštenja je slika prolazak kroz vodu – naše čišćenje (u Starom zavjetu prolazak kroz Crveno more).

Naglasio nam je kako si trebamo posvijestiti da smo kršteni; u svojim životima trebamo obnavljati krsnu milost, kroz krštenje smo nanovo rođeni - oslobođeni od – Istočnog grijeha, svakog grijeha, posljedica grijeha.

Isus se želio krstiti, iako mu to nije bilo potrebno, ali tim primjerom pokazao nam je Put koji trebamo slijediti. Kroz predavanje vlč. Jozića prisjetili smo se obreda krštenja početak križem - pobjeda u Kristu, navještaj riječi – prosvjetljenje kroz riječi Božje, egzorcizam – molitva čišćenja od Istočnog grijeha, posvećenje vode - noć Bдijenja, samo krštenje, pomazanje svetom Krizmom, bijela haljina, svijeća - svijetlo svijeta zapaljena na Uskrsnoj svijeći, Oče naš - molitva s Crkvom, svečani Blagoslov.

Po kršenju postali smo djeca Božja, te samim time sposobni za nadnaravni život.

Po krštenju su nam darovane krjeposti – vjera, nada i ljubav. Te su nam darovane i naravne krijeosti jakost, umjerenost, pravednost i razboritost.

Isusovo krštenje (Mk 1,Mt3,13-17;Lk121-22: Iv 1,2-34) bila je tema i zadatak kako bi svaki sudionik je imao osobno razmatranje i meditaciju, molitvu i zahvalu u osami. Nakon što su se sudionici obnove vratili te izmijenili svoje misli, iskustvo sa ostalima. Obnova je nastavljena svetom misom.

Nakon pauze i kraćeg odmora, obnovu smo nastavili razmatanjem i osobnim pitanjima. Iznesene su neke naše osobne nedoumice.

Jedini grijeh koji se ne može oprostiti je reći da nemamo grijeha.

Vlč. Jozić nam je skrenuo pozornost da naša vjera mora biti poput grma koji gori (SZ Mojsije i grm koji gori), a ne izgara, da ne smijemo dopustiti da naš grm samo tinja, ili samo dimi. Krštenjem smo postali djeca Božja i samim svojim životom moramo gorjeti za našu vjeru, predati se cijelim svo-

jim bićem, a ne da se naše "vjerovanje" svede na to da smo bili na nedjeljnoj misi, obavili svoju „dužnost“ i da ničim ne pridonosimo ka širenju vjere. Tek kad predamo cijelog sebe, biti ćemo doista djeca Božja.

Nastavili smo s klanjanjem pred Presvetim te mogućnošću za isповijed ili osobni razgovor.

Obnova je završena blagoslovom.

Zahvaljujemo vlč. Joziću što nam je na vrlo jednostavan i razumljiv način pripremio ovu obnovu, toliko potrebnu u ovo naše korizmeno vrijeme. Hvala mu što nas je podsjetio koliko smo svi mi oholi, te da samo poniznošću možemo učiniti nešto dobro za nas same. Hvala dragim sestrama na gostoprivrstvu.

Živio Mali Isus – uvijek u našim srcima!

Sandra Šulj

SPLITSKA PROVINCIJA

MAJCI MARIJI U POHODE

Kada devedest mlađih krene raspoložena srca Majci Mariji u pohode da bi još više bili bliže Isusu, onda i sami organizatori na jedinstven način zahvaljuju Bogu na tom daru.

Dana 9. studenoga 2018. mlađi gimnazijalci, predvođeni vjeroučiteljicom s. Dolores Brkić hodočastili su u Međugorje na duhovnu obnovu i terensku nastavu. U pratnji su bile još tri profesorice. Osjećala se zajednička radost i mnoga očekivanja od planiranog programa. Po dolasku u Međugorje uslijedila je sv. ispovijed te euharistijsko slavlje koje je bilo na talijanskom jeziku. Budući da dolazimo iz jezične gimnazije to nam je bila prigoda vježbati provjeru naučenog.

Osnaženi duhovno, mlađi su imali prigodu okrijepiti i tijelo te uzeti suvenire za svoje obitelji. Nakon određene stanke u kojoj su mlađi samostalno birali mjesta za osobnu pobožnost i razmišljanja, krenuli smo u zajednicu Cenacolo. Uslijedilo je gledanje dokumentarnog filma o nastanku zajednice Cenacolo koju je utemeljila talijanska sestra Elvira. Zatim su nam dva mlađića koji su korisnici zajednice ispričali svoja gorka iskustva i putanju kroz svoju kalvariju do vlastitog uskrsnuća. Bilo je zaista potresno i poučno svima nama da znamo čvrsto birati trajne vrednote koje životu daju snagu i smisao. Dobili smo mogućnost da možemo kroz diskusiju pojasniti koje sve negativne stvari mogu biti opasnost. Posebno su nam posvjedočili bit vjere i Isusa u životu kroz odrastanje. Naglasili su nam i dobar primjer roditelja.

Pred povratak posjetili smo etno selo Herceg, udahnuti trag prirodne ljepote. Zahvalni svima koji su nam omogućili ovaj dan, roditeljima, posebno vjeroučiteljici, razrednicima a nadasve Bogu, sretno smo se u večernjim satima vratili u Split.

Andjela i Marta, maturantice, Split

SVEČANI KONCERT, DAR PRIJATELJA MALOGA ISUSA

Članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa iz župe Gospe od Pojišana u Splitu, pod vodstvom pročelnice Društva s. Dolores Brkić, organizirali su svečani koncert 4. prosinca 2018. Razlog je bio u okviru trodnevnice za pripremu blagdana sv. Nikole koji se na Pojišanu posebno slavi, a zavjetno je svetište za pomorce. Također nam je bila nakana kod našeg dogovora, dati jedan glazbeno-molitveni poklon župi u Jubilarnoj Stadlerovoј godini.

Nakon večernje sv. Mise obratio se župnik fra Žarko pozdravnim i zahvalnim riječima izvođačima i svim nazočnima. Sestra Dolores je nastavila istaknuvši svrhu jer je to bio dar župi, posebno pomorcima i njihovim obiteljima. Usljedilo je predstavljanje izvođača koji su uz svoje glazbene talente također i članovi

Društva PMI. Na poseban način istaknula je pročelnica, kako je sv. Nikola spasio mnoge pomorce na morskim bespućima. Večeras ga molimo da nas čuva u svakodnevlu valova, bilo na moru bilo na kopnu.

Prof. Ivan Bošnjak i Mladen Bonomi, bili su zvijezda ove predivne večeri. Treća izvođačica nije bila zbog bolesti. Prof. Bošnjak je sve nadoknadio i obojica su pobrali srdačni pljesak!

Na koncu je s. Dolores kazala kako su nas glas, orgulje i klavir odveli u visine. Pozvala je da svi zajednički zapjevamo adventsku pjesmu "Visom leteć", s naglaskom na pripjev "Srca gore", usmjerivši naša srca i misli gore u nebo odakle nam dolazi mir i spasenje.

Solist Bošnjak je na koncu otpjevao Ave Maria od Schuberta zaželjevši da to bude njegova pjevana molitva za sve nazočne, iako je u programu već otpjevao Ave Maria od Arcadelta. Buran pljesak orio se obojici za kraj, uz zahvalnu riječ župnika.

Zrinka Ančić, PMI

IZLOŽBA MEĐUNARODNIH BOŽIĆNIH JASLICA „ EMANUEL“

Na blagdan sv. Lucije 13. prosinca 2018. godine u Staroj gradskoj vijećnici u Splitu, svečano je otvorena međunarodna izložba Božićnih jaslica. Organizatori izložbe su katolička udruga Emanuel a pokrovitelji su grad Split i Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja. Izložba je postavljena na tri etaže, a sudjeluje 45 izlagača. Među njima je gosp. Vicko Tadić, naš član Društva Prijatelja Maloga Isusa, župljanin svetišta Gospe od Pojišana, i s. Dolores Brkić, voditeljica i pročelnica Društva PMI. Obadvoje već redovito svake godine sudjeluju svojim originalnim uradcima.

Gospodin Vicko je na vrlo impresivan način i zorno prikazao Betlehem. Sestra Dolores minimalističkim ali stiliziranim izričajem znakovito i sa simbolikom izrazila događaj Kristova rođenja.

U prepunoj dvorani Vijećnice izložbu je otvorio pročelnik za društvenu djelatnost grada Splita gosp. Mate Omazić. Istaknuo je raznovrsnost izložaka od onih klasičnih do onih sa visokom simbolikom te i onih u slikarskom prikazu. Predsjednik udruge „Emanuel“ gosp. Gvido Piasevoli naglasio je kako se izložba već tradicionalno otvara u povodu sv. Luce koja se svečano slavi u splitskoj katedrali. Odarbir izlagača vodio je gosp. Mario Braškić, poznati „jasličar“ koji ima i dugogodišnje iskustvo i nagrade kod izlaganja u Rimu. Gosp. Braškić je župljanin sv. Križa i podupiratelj Društva PMI-a i suradnik sestara Stadlerovki. Jedna od članova PMI je kazala “Naši Pojišanci svuda!” Za Božju stvar uvijek spremni pa rado i u drugim situacijama i programima slože se PMI iz Pojišana i Varoša - sv. Križa, na čemu je posebno zahvalna pročelnica.

Vesna Mamić, PMI

DUHOVNO-FORMATIVNI DAN ANIMATORA PRIJATELJA MALOGA ISUSA

Planirani i očekivan dan animatora Društva Prijatelja Maloga Isusa (PMI) 23. veljače 2019. nije mogao omesti neočekivani jaki "ples bure" u Splitu i Dalmaciji. Jači od vjetra okupili su se Animatori iz skupina splitske provincije. Jedino uzburkano

more Bračanima iz Sutivana nije dalo putovati put Splita, i Metković je bio blokiran burom.

Došavši u samostan sv. Ane, provincijalnu kuću naših sestara Služavki Maloga Isusa srdačno nas je dočekala naša pročelnica i sestre. Nakon jutarnjeg zagrijavanja uz čaj i kavu započeli smo dan molitvom i pjesmom u kapeli koje je vodila pročelnica te nas u uvela u radni dio dana koji je u svojstvu škole Animatora, dakle duhovno-formativnog karaktera. Sudionici su bili iz župa: Svetište Gospe od Pojšana - Split, sv. Spasa - Split, sv. Križa - Split, Dugopolje, Cista Velika, Katuni- Kreševo, Šestanovac, Žrnovnica, Jesenice, Omiš i Vrgorac.

Uslijedilo je zatim u dvorani predavanje dr. don Marka Trogrlića sa temom "Duhovnost malenih". Razmišljala sam što navesti kao bitne crte, teško je izabrati jer sve je bila divna cjelina uspoređujući uzor kroz malenost i skromnost u služenju i predanju sv. Malu Tereziju. Zvoni mi stalno ono "POSTATI MALEN". Ustvari kako je naglasio don Marko, u malenosti smo veliki. Susresti Boga klečeći, možemo samo ako smo maleni. Isusa Maloga promatrano kao dijete nemoćnog a opet velikog i svemogućeg Boga. Put malenih je svakodnevno izvršavanje svojih dužnosti. Mala kapljica rose ne smije se bojati bučnih rijeka. Male stvari koje rade članovi Društva PMI u svakodnevlu to je naš put malenosti i skromnosti. Malenost je temelj za sjedinjenje s Isusom. PMI žele da i drugi budu na Isusovom putu pa ih naš primjer privlači. Bitno je da imamo duhovnu brigu za drugoga. Sv. Mala Terezija imala je geslo "U srcu Crkve biti će ljubav" a sl. Božji Stadler naglašava uvijek srce „Imaj srce...“ Imati srce za Boga i bližnjega a sve u krilu Crkve.

Poslije predavanja imali smo razgovor o temi, pa sakrament pomirenja a na raspolaganju su bili don Marko i don Hrvoje. Usljedila je sv. Misa kao bitna središnjica dana koju je predslavio dr. don Hrvoje Relja. Članovi su aktivno sudjelovali čitanjem, molitvom i pjesmom. Osvrćući se na misna čitanja dana, don Hrvoje je u propovijedi istaknuo riječi „Slušajte ga!“, njega Isusa. I mi se preobražavamo u Sina ljubljenoga kada na ispovijedi ostavimo staroga čovjeka – postajemo dijete, maleni, preobraženi. Vjerujmo i gajimo pobožnost i raspoloživost srca u preobražajuću moć u sakramentima, naglasio je don Hrvoje.

Nakon sv. Mise sestre su nam priredile i okrepnu za tijelo te smo u sestarskoj blagavaonici imali lijepo i srdačno druženje i čuti još lijepih i poticajnih misli od don Marka i Hrvoja. Tada nam je lijepo iskustvo o njihovoj duhovnosti i svjedočanstvu svećeničkog djelovanja za župu na Pojišanu ispričala i s. Dolores. Provincijalka s. Anemarie Radan dala im je mali znak pažnje ali i poticajne knjige za njihov svećenički život o sl. Božjem Josipu Stadleru.

Ponovno je nastavljen naš rad u dvorani gdje nam je pročelnica na sebi svojstven i kreativan način ponovila motivirajuće poticaje kako biti ustrajan i radostan član Društva PMI. Zatim smo imali analizu rada i djelovanja, dogovor o zajedničkom Križnom putu u Katunima- Kreševo, godišnjem susretu u Vepricu. Čuli smo i prijedloge iz Vrhovne uprave Društva za nadolazeću proslavu obilježavanja jubileja Društva PMI, o zajedničkoj duh. obnovi animatora iz cijele Družbe. Pokušali smo osvježiti našu pripadnost Društvu i hrabriti jedni druge u toj radosti kao Isusovi prijatelji u karizmi velikoga Stadlera.

Na koncu rada i dana zajednički smo u kapeli izmolili Gospinu krunicu u koju smo uključili različite nakane koje nam je preporučila pročelnica, stavljajući sve u srce Majke Marije. Prije odlaska svojim domovima pjesmom i molitvom smo molili za proglašenje sluge Božjeg Josipa Stadlera blaženim.

Hvala Malom Isusu, našim svim sestrama u samostanu sv. Ane, provincijalki s. Anemarie koja je cijelo vrijeme bila s nama a posebno don Marku, don Hrvoju, pročelnici s. Dolores i gđi Zrinki Ančić članici pri vrh. Upravi Društva.

Vesna Mamić, PMI

VEČER DOBROČINITELJA

U petak 1. ožujka 2019., u hotelu President u Solinu, održana je treća po redu večer dobročinitelja za inicijativu "40 dana za život" i udrugu "Hrvatska za život".

S ponosom treba istaknuti da su dva stola u dvorani bila popunjena članovima Društva Prijatelja Malog Isusa iz Splita koji i inače podržavaju rad Inicijative i koji su zajedničkim snagama, punog srca, donirali za potrebite.

Večer je molitvom započeo don Mijo Grozdanić koji nas je uveo u srž značenja ovog uzvišenog apostolata.

Rad Udruge predstavila je gđa Marija Šošić, regionalna koordinatorica Inicijative te nam predstavila goste koji su tijekom večeri iznosili svoja svjedočanstva.

Posebno potresno svjedočanstvo je bilo od jedne gospođe koja je više puta abortirala, te je emocionalno uništena konačno svoj mir pronašla u Bogu i to putem seminara "Oprostom oslobođene" kojeg organizira Udruga, a namijenjen je ženama ranjenima iskustvom spontanog ili izabranog pobačaja.

Zaključno obraćanje gostima večeri imao je predsjednik udruge "Hrvatska za život" i inicijative "40 dana za život" g. Ante Čaljkušić istaknuvši plan za skoro otvaranje Centra za život i savjetovalište u Splitu.

Budući da pojmovi oskudno i obilato ne mogu i ne smiju biti generalno prosvetivani i određivani, svaki je dobročinitelj bio pozvan da molitvom pronikne u svoje srce i potraži odgovor koliki iznos može izdvojiti za izgradnju kulture života u 2019. godini.

Model bebice star 12 tjedana te svijećnjaci izrađeni od ruku štićenica kuće Majke Krispine iz Međugorja bili su pokloni dobročiniteljima kao trajno sjećanje na ovu večer.

Meri Ribičić

NEBO NA ZEMLJI

Subota 2. ožujka 2019. za PMI iz Metkovića bila je posebna. Uz redovne sastanke, molitve i druženja, toga smo se dana okupili u samostanskoj kapeli u Metkoviću na poziv naše sestre Marijane te uz srdačnu dobrodošlicu i radost svih ostalih sestara. U posjet nam je stigla s. Vesna Mateljan, predstojnica samostana u Dubrovniku, a nekad pročelnica PMI Splitske provincije i vršiteljica različitih službi u Provinciji i Družbi. S. Vesna se s velikom radošću odazvala pozivu da to poslijepodne provede s nama.

Održala je duhovni nagovor o sudjelovanju na sv. Misi, istakнуvši kako je Misa nešto najsvetiće i najljepše, duhovna drama, a po riječima sv. Ivana Pavla II. „nebo na zemlji“. Nadalje, u usporedbi s riječima iz Knjige Otkrivenja, s. Vesna je naglasila da je naše svakodnevno ili nedjeljno prisustvovanje sv. Misi zapravo sudjelovanje na Gozbi Jaganjčevoj, na gozbi na kojoj je prisutan onaj isti Jaganjac koji se žrtvovao za nas na križu, a sad nam se na oltaru daruje pod prilikama kruha i vina. S. Vesna je rekla da primanjem Isusa na sv. Misi mi sami postajemo živo svetohranište i nosimo nebo u svoje domove, nosimo svjetlo u svijet. Na kraju samog nagovora, razmišljali smo o vlastitom sudjelovanju na sv. Misi, a ujedno i dobili poticaj kako se unaprijed pripremiti za Gozbu Jaganjčevu, kako bismo na svakoj sv. Misi doživjeli „kutak neba na zemlji“.

Nakon ovog lijepog i sadržajnog izlaganja slijedila je sv. Misa koju je predvodio fra Ante Prološčić. Ovaj susret svojom su prisutnošću, uz PMI iz Metkovića, dodatno obogatili: PMI iz Vrgorca predvođeni s. Dulcelinom Plavša, članovi zajednice Predragocjene Krvi Kristove iz Opuzena na poticaj s. Marijanke Dominiković te podupiratelji i dobročinitelji našeg Društva i sestara. Svima njima, koji svakodnevno pronalaze svoj mir u kućnim kapelama naših sestara u Metkoviću i Opuzenu te nesebično pomažu sestre i podupiru PMI, srdačno zahvaljujemo i zazivamo Božji blagoslov na njih i njihove obitelji!

Po završetku sv. Mise svi okupljeni nastavili su svoje druženje za obiteljskim stolom u samostanskoj blagovaonici, a onda ponijeli dio neba u svoju svakodnevnicu. Veliko hvala sestrama iz samostana u Metkoviću na ljubaznosti i gostoprimstvu!

Marijana Grgurović, PMI

DVA SUSRETA U MEĐUGORJU

Nije najvažnije da kronološki slijed teče, detaljne informacije sa sitnim zabilješkama, iako neke ne možemo preskočiti. Htjedoh navesti osvrt na darovano vrijeme u Međugorju više u duhu zahvalnosti primljenog dara otkrivajući vrhunske mogućnosti u čovjeku, njegovu plemenitost, pronašak sebe, susret Boga i bližnjega i sreću za osmišljavanjem budućnosti.

Duhovni susret u Međugorju za Animatore PMI iz sve tri provincije Družbe započet je razgovorom u Vrhovnoj upravi Društva Prijatelja Maloga Isusa (DPMI) već

prije tri godine. Naša pročelnica splitske provincije pripremala nas je dva puta da se on dogodi po planu ali nam priroda i vremenska prognoza nisu bili naklonjeni. Vjerujem da je Nebeska Majka i Mali Isus imali ovaj treći termin u vidu koji se dogodio od 15. do 17. ožujka 2019. godine u Domu molitve u Međugorju. Dogovorne radnje marljivo je odradivila ravnateljica Društva s. Ana Marija Kesten a na terenima svaka pročelnica u svojoj provinciji. Tako je s. Dolores Brkić, ne samo brinula za splitske članice animatora kako ih animirati, informirati, prijevoz organizirati, nego je brinula i za svećenike koji su nas obogatili Božjom riječju i bili na raspolaganju za sakrament pomirenja. A što bi bio susret bez njih, svakako pomalo okrnjen?!

za nas je bila normalna; korizmeni petak, jasno kruh i voda! I nizalo se iznenadenje a uslijedilo je svjedočanstvo naših domaćina, pronalaska smišljenog obraćenog života po neprolaznim vrednotama.

Petak poslije podne pružio nam je već prvo iznenadenje viđevši mjesto gdje smo se smjestili. Svaki kutak smišlen, funkcionalan, neobičan. Nadasve osmjeh iz iskrenih srdaca, jer ljubavlju su nas dočekali domaćini gosp. Patrick i Nancy Latta. Svaka skupina imala je svog svetog zaštitnika. U središtu je čudesna kapelica Maloga Isusa a u dvorištu dominira kip Majke Božje. Na prvom dočeku u lijepoj zidnoj udubini je Gospa Žalosna kojoj je s. Dolores odmah ususret pošla kao svojoj zaštitnici. Asocijacije su se javljale na slugu Božeg Josipa Stadlera jer najveći prostor posvećen je i Srcu Isusovu.

Iznenadenja smo nastavili u župnoj crkvi sv. Jakova koja nam je nebo pružilo kroz molitvu krunice, sv. Misu i križni put. Nije nikome bilo dugo, kako bismo ono po ljudskoj slabosti nekad rekli. Večera po međugorski

Slijedećeg dana, u subotnje jutro, bila je jutarnja molitva koju je predvodila s. Danica sa PMI sarajevske provincije. Tada je s. Andelina Perić savjetnica iz Vrhovne uprave Družbe sestara, pozdravila nazočne prenijevši pozdrav od časne majke s. Marije Banić. Gospin dan ispunjen je prijepodne predavanjima koja su svojevrsna meditacija. Naši splitski sveučilišni profesori dr. don Hrvoje Relja i dr. don Marko Trogrlić obogatili su nas Božjom riječu a ujedno svaki trenutak slobodnog vremena su isповijedali tko je trebao. Njihov put do svećeništva i uvod ukratko je najavila s. Dolores te zahvalila na koncu u ime ravnateljice Društva i Vrhovne uprave Društva PMI.

Meditaciju na temu: POZIV NA UMIRANJE SEBI I RAST U KRISTU održao je don Hrvoje te povezao sa Isusovom kušnjom u pustinji: Bitne su tri kušnje koje nas trajno prate u životu kroz varijacije: 1. glad, 2. laž - sotona sebi pripisuje moć, 3. hajde zadivi ljude - skoči dolje ... Kušnja je sredstvo s kojom možemo zasluziti nebo, naglasio je don Hrvoje. Biti hrabar i odlučan u kušnji može samo onaj tko računa na milost Božju. Kušnja je sredstvo pročišćenja, sredstvo našeg duhovnog napretka. Kušnja nas uči da se oslanjamo na Boga a ne na vlastitu snagu. U trim kušnjama prepoznajemo: nestrljivost, oslanjanje na materijalno, i privlačenje pažnje. Krist nas podsjeća da nitko nije moćniji od Boga pa ga mi molimo da nas provede kroz napast da se pročistimo i pobijedimo s Njim. Samo onaj koji nas je stvorio može ispuniti našu pustinju milošću i ojačati nas u kušnji naglasio je vrlo odlučno don Hrvoje. Da bismo računali na pomoć Božju, potrebna nam je velika poniznost.

Slijedila nakon odjeka prve, druga meditacija DUHOVNOST MALENIH, koju je održao don Marko. Put malenosti ide preko svakodnevnog životnog puta gdje svoje padove korigiramo u sakramantu isповijedi, uvijek rađajući se silom Duha odozgor.

Boga možemo susresti klanjajući se pred betlehemskom špiljom, klanjajući se u poniznosti. Put malenosti vodi nas do duhovne zrelosti. Bog je postao malenim djetetom, prošao osude, odbacivanja, siromaštvo, težinu križa, padao pod križem, ali ustajao do Kalvarije nakon koje je sinula zora Uskrsnuća. Uzeo je naše slabosti da bi nas osnažio. I pšenično zrno mora umrijeti da bi donijelo plod. Naglasio je don Marko put malenosti i jednostavnost po uzoru sv. Male Terezije od Djeteta Isusa. Također nam je preporučio ponovno pročitati njezin život "Povijest jedne duše". Istaknuo je sredstva na putu polaganja ispita malenosti i poniznosti a to su post, molitva, šutnja u meditaciji Božje riječi, Euharistija. To je naša snaga pa i kroz pustinje života možemo biti radosni jer nismo sami. Krist s nama hodi i uči nas putu svome, u malenosti i jednostavnosti koja sja u tami ovog svijeta.

Nakon meditacije koja nas je ohrabrla, ojačani novom snagom pratili smo Isusa na Križnom putu moleći i penjući se na brdo Križevac. Križni put vodila je s. Dolores sa splitskim animatorima uz tekst fra Slavka Barbarića koji je na 13. postaji na Križevcu moleći preminuo 2000. godine. Čudo je zaista bilo vidljivo da su se svi ustrajno penjali, molili, i bez umora. Bog je veći od našeg srca! Hodeći zanosna koraka, usprkos naporu nastavili smo duhovnu snagu primati moleći Gospinu krunicu, slaveći Euharistiju, slušajući oratorij župnog zbora Marijina Uznesenja iz Jelse sa otoka Hvara, koji su došli sa svojim župnikom don Stankom Jerčićem koji je također naš član Društva PMI. Mons. Hoser, izaslanik Sv. Oca, budno je pratio pjevanje koje je dijelom i scenski prikazano pod vodstvom dirigenta Slavka na visokoj umjetničkoj razini. Ujedno je zadivljen te ih na koncu pohvalio da su napjevi koji su objedinjeni u oratorij „Za Križem“ i pod Unescom. Uslijedio je meditativni smiraj kroz klanjanje pred Presvetim do 22 sata. I zanimljivo: nitko nije umoran i svi budni, sjaj u očima koji je plod ispunjenosti milostima. Vjera je čudo. Zabljesnilo je Božje lice i njegova prisutnost u srcima ljudi. Sreli smo Boga, osjećao se taj susret. DVA SUSRETA, Boga i čovjeka! Bog i čovjek su Prijatelji, stalno se tražimo iako smo jako blizu jedan do drugoga.

Nedjelja jutro, put nas vodi na brdo ukazanja moleći krunicu koju je predvodila s. Emanuela sa PMI iz zagrebačke provincije. Moleći kod Gospina kipa na brdu s. Dolores ostavila je kod nogu Majke Božje sliku našeg sluge Božjeg Josipa Stadlera da Majka zagovara za njegovu što skoriju beatifikaciju. Ta gesta nekima je orosila oči. Središnji dio dana druge korizmene nedjelje bilo je Euharistijsko slavlje koje je u župnoj crkvi slavio don Stanko Jerčić a pjesmom obogatio Jelšanski zbor.

U Kući molitve zajedništvo za ručkom u raspjevanom trenutku čestitali smo gosp. Patriku imendant. Zahvalnost je od svih izražena na različite načine, kako Majci Mariji, Isusu, tako i domaćinima Nancy i Patricku. Naša s. Dolores je uz nadahnuće riječi u ime naše Provincije PMI darovala veliku kamenu krunicu i naglasila simboliku jer ih je krunica spasila i dovela u Međugorje. Svakom članu „posade“ uručili smo znak pažnje. Zanimljivo nitko na koncu nije bio umoran, što je plod nutarnje snage i radosti koju smo primili na ovoj duhovnoj obnovi. Zahvalnost je dimenzija i religioznosti i plemenitosti. Osobno bi se SVIMA zahvalili u ime nas iz Splita koji su dali bilo koji doprinos dogođenoj duhovnoj obnovi Animatora Društva PMI, sestara (bilo ih je 7) i drugih nazočnih. Posebno našoj pročelnici koja se neumorno trudila da sve bude na zajedničko i pojedinačno duhovno dobro.

Vesna Mamić i Ivan Zvonimir Brkić, PMI

KORIZMENO HODOČAŠĆE ČLANOVA DRUŠTVA PRIJATELJA MALOGA ISUSA

Na Treću korizmenu nedjelju 24. ožujka 2019. godine, članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa splitske provincije već treću godinu u nizu hodočastili su u Katune - Kreševu na pobožnost Križnog puta. Tako i ove godine organizirala nas je i okupila naša pročelnica s. Dolores Brkić. Znakovitost je posebna jer su postaje postavljene

stazom na planini zvanoj Brdo. Hod, penjanje, visoki križ na vrhuncu koji dominira u širem krajoliku, nošenje teškog drvenog križa od postaje do postaje, dublje nas povezuje sa Kristovom mukom u koju svaki sudionik unosi svoje životne muke i patnje. Molili smo uz osobne nakane ovu pobožnost za duhovna zvanja sestara i svećenika, naše župe, posebno za bolesnike i duhovne potrebe članova.

Kroz organizaciju pročelnici je od bitne pomoći bila skupina Društva PMI iz Katuna - Kreševe i Šestanovca zajedno sa s. Dankom Žaper i župnikom don Mijom. Oko 14 sati počeli su pristizati hodočasnici ispred velebne župne crkve Uznesenja BDM. Sabirući se za proživljavanje Kristove muke molili su Gospinu krunicu u crkvi. Sudionici su došli iz Sutivana o. Brač, Splita - svetišta Gospe od Pojišana, sv. Križa, sv. Spasa, zatim Jesenica, Dugog Rata, Dugopolja, Ciste Velike, Vrgorca, Žrnovnice i jasno domaćini Katuna - Kreševe i Šestanovca. U pratnji i molitvi bile su sestre Služavke Maloga Isusa; s. Dolores, s. Danka, s. Vlasta, s. Dulcelina, s. Eudoksija, s. Amabilis i s. Gerarda.

Pobožnost je započela u 15 sati u crkvi uvodnom kratkom meditacijom koju je započeo don Mladen Ivišić. Uz zvonjavu zvana sa zvonika crkve kroz pjesmu korizmenih pjesama pobožno su se svi uputili prema podnožju Brda gdje je prva postaja. Vrijeme je bilo mirno i sunčano te se moglo dublje uroniti u misterij Kristove muke. U čitanju postaja sudjelovali su don Mladen, s. Dolores i PMI iz svake pridošle navedene skupine. Veliki drveni križ nosili su po 2 muškarca iz svake skupine. Bilo je dirljivo meditirajući sadržaj, gledajući taj teški križ kojeg trebaju nositi dvojica. Kako je Isusu bilo, sam je, potpuno sam? Našao se jedan Šimun i jedna Veronika, a tko je naš Šimun i Veronika ili još bolje, jesmo li mi nekom na životnom putu Šimun i Veronika? Mogli smo dublje doživljavati upravo po laganom usponu korak po korak kako se preko križa dolazi do preobrazbe i Uskrsnuća.

Na kraju završne riječi podno velikog križa na vrhuncu koji ima i poruku Uskrsnica, održali su don Mladen i s. Dolores koja je ujedno, jer su tu na okupu, čestitala nadolazeći svetkovinu Blagovijesti članovima Društva PMI kao zaštitnicu Društva PMI.

U istoj tišini, a puna srca hodočasnici suse lagano spuštali po stazi uz divljenje krajoliku i plemenitim ljudima. Po dolasku u nizinu čekala nas je toplina srdaca u kući gđe Svetke koja je takođeri članica PMI. Hvala joj od srca na nesebično otvorenom domu i dvorištu. Dobrota ovih ljudi je dosjetljiva i nesebična pa smo se svi osvježili i okrijepili tijelo. Zadivljeni smo jer Katunjani - Kreševljani to rade svaku godinu a nije nas malo. Oko 150 – 200, ako me matematika ne vara.

Bitno je da Božja ljubav nikad ne gasne, ali u srcima dobrostivih ljudi uvijek je gorljiva. Hvala Malom Isusu za sve. Vozeci se natrag u Split, u našem busu s. Dolores nadahnuto nam je između ostalog rekla; "Po iskustvu svetaca, u životu nas mogu stići nerazumjevanja, odbacivanja, kriva shvaćanja i sl. To je zato ako smo bliže Bogu ili nastojimo k njemu na Njegov put prisnije, onda će se sotona pobrnuti da namješta zamke... Ne bojmo se, jer samo s Kristom pobjeđujemo. Budimo ponosni i molimo snagu da budemo podno križa radosni jer je to znak da smo Kristovi. Prijatelji smo Maloga Isusa ali i patničkog i Uskrslog. Radujmo se, u Njegovoj smo ruci i srcu!"

Vesna Mamić, PMI

BLAGA VIJEST NA POJIŠANU U SPLITU

Na svetkovinu Blagovijesti u svetištu Gospe od Pojišana u Splitu 25. ožujka 2019. pod večernjom sv. Misom Društvo Prijatelja Maloga Isusa pomlađeno je za 9 novih članova koji su započeli bližu formaciju. Bila je to zaista blaga vijest za Družbu sestara, Društvo PMI i župnu zajednicu. Sedam članova je sa Pojišana a po jedan član iz splitskih župa Žnjana i Spinuta. Svi članovi su se pripremali trodnevnicom

na euharistijskom slavlju i meditacijom molitve Andeo Gospodnji. Kroz ove dane posebno se molilo po preporuci pročelnice s. Dolores, za bolesnike i osamljene, posebno u obiteljima PMI, naše župe, svećenike i časne sestre te mir u srcima svih ljudi.

Misno slavlje predvodio je župnik fra Žarko Lučić te kroz propovijed naglasio veličinu ovog blagdana s kojim je započelo spasenje. Marijinim pristankom "Evo službenice Gospodnje" dozvala je Spasitelja na ovaj svijet.

Tijekom svih radosti ali i žalosti, posebno kad je Isusa primila u svoje krilo skinuvši ga mrtva s križa, odzvanjale su joj uvijek riječi; EVO SLUŽBENICE GOSPODNE! To je poticaj svima nama, kako prihvati radosti, boli i razne poteškoće. Obećanje i pristanak, pratiti Isusa i svjedočiti ga u svim prilikama, treba nam ustrajnost koja vodi Životu.

Nakon propovijedi župnik je pojasnio svim vjernicima u crkvi slijedeći obred. Pročelnica s. Dolores Brkić prozvala je nove kandidate te su dali svoja obećanja ulaska u bližu formaciju a svi nazočni obnovili su obećanja.

Poslije slike Mise pročelnica je svima čestitala uz prigodni poklon.

Također je uručila čestitku svakom ponaosob od vrhovne glavarice Družbe s. Marije Banić i ravnateljice Društva s. Ane Marije Kesten. Ostali smo zajedno poduze vrijeme radosni u AGAPE ozračju.

Ivan Zvonimir Brkić, PMI

A TI? ŠTO ČEKAS?

On te voli i kad vičeš Hosana i kad vičeš Raspni ga... On te voli kad ga gaziš, pljuješ, ponižavaš, kad mu okrećeš leđa, kad ga izdaješ. On te voli jučer, danas i sutra! On te voli i čeka! A ti? Što čekaš?

U nedjelju 7.travnja 2019. u župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djelice Marije Žrnovnica upriličena je predstava Zajednice mladih u kojoj je ponovno aktualiziran i prikazan trenutak kad je za ljude umrla, a po svijetu se razlila Ljubav.

Kad dozvolite da Duh Sveti umiješa svoje "prste" u vaš život, onda vam se unatoč poteškoćama dogodi blagoslov, ljubav, radost, prijateljstvo koji ne mogu ostati samo u vama već se dijele na ljude oko vas i postanu blagoslov za druge, za cijelu zajednicu u kojoj živate.

Tako se dogodila, zahvaljujući Zajednici mladih naše župe predstava koja je uprizorsilalsusovu Muku na jedan suvremen način.

Član PMI Žrnovnica Ante Ribičić glumio je ulogu Isusa Krista, dok su ostali članovi obitelji također bili akteri predstave.

Budući da je župnik don Mario Matković bio upućen u marljivost uvježbavanja predstave, njavio ju je kao svojevrsnu duhovnu obnovu, što se na koncu pokazalo točnim.

Naime, nakana predstave je bila poslati poruku, (po)taknuti nekoga od prisutnih i pred najveći kršćanski blagdan koji sadrži cjelokupno naše vjerovanje, poručiti ljudima, da je ta brutalnost prema Kristu naša svakodnevica, ali i da svaki Veliki Petak ima svoj Uskrs.

Na predstavi se dogodilo baš ono što je trebalo, a to je da su mladi bili kanali i sredstva u Božjim rukama da vjernicima u crkvi donesu poruku koja je bitna u ovom vremenu.

Uzdasi i plač koji su se mogli čuti od pojedinaca bili su pravi pokazatelj da je poruka stigla do srca ljudi.

Meri Ribičić

SPLITSKI VJEROUČENICI SA PAPOM FRANJOM NA CVJETNICU

Mladi Druge gimnazije iz Splita hodočastili su u Rim i Vatican od 11. do 18. travnja 2019. godine na svoje 27. putovanje u nizu koje je interdisciplinarnog karaktera. U ovogodišnjem programu uz Rim posjetili smo još i ove gradove: Asiz, Orvieto, Sienu, Firenz, Padovu i Veneciju. Voditeljica ovog školskog studijskog putovanja je naša profesorica vjeroučenja s. Dolores Brkić. Ovu godinu u pratnji bila je i prof. Sanja Vitaljić i nekoliko članica iz Društva PMI.

Na nedjelju muke - Domenica delle palme, sudjelovali smo na sv. Misi na Trgu sv. Petra u Vaticanu koju je predvodio sv. Otac papa Franjo sa kardinalima, biskupima i svećenicima. Euharistijskom slavlju prethodila je zajednička molitava Gospine krunice, zatim procesija sa svečanim ophodom i blagoslovom maslinovih i palminih grančica. Naša skupina zahvaljujući iskustvu s. Dolores bila je u prvom redu ispred oltara. Prekrasan je to bio osjećaj i doživljaj kad vidite ostalo nepregledno mnoštvo. Ovu godinu je ujedno i 34. svjetski susret mladih kojeg je utemeljio papa sv. Ivan Pavao II a slavi se na Cvjetnu nedjelju. Nama iz jezične gimnazije bilo je lako pratiti program i sv. Misu jer učimo u školi više stranih jezika što nam je vrlo korisno.

U svojoj propovijedi papa Franjo istaknuo je kako je dovitljiv trijumfalizam svjetovna duhovnost i najveća je napast Crkvi. Hrani se uspoređujući se s drugima smatrajući ih slabijima gorima, neprikladnima... Protiv trijumfalizma pobjeđuje Isusova šutnja. Svojom mukom Isus je uništil trijumfalizam. Sv. Otac posebno je naglasio da mladi budu radosni te da hrabro svjedoče i navještaju svoju vjeru citirajući misao iz sv. Pisma: "Kažem vam, ako ovi budu šutjeli, kamenje će vikati". Naglasio je da hrabro hodimo kroz noć vjere jer samo iz te noći dolazi zora uskrsnuća. Nadalje je papa odlučno naglasio: „Mladi, ne bojte se slijediti Isusa na putu križa i znajte blago šutjeti u muci i patnji.“ Između ostalog sadržaja iz propovijedi ove misli su nam se posebno dojmile i potakle na razmišljanje potvrdili su mladi.

Budući da smo bili u prvom redu radosno smo pozdravili sv. Oca mašući našim Hrvatskim zastavama a imali smo svi i Hrvatske kape. Uzvratio nam je osmjehom i blagoslovom. Bili smo ponosni jer smo predstavljali svoju školu, grad Split, Nadbiskupiju, kao i Domovinu.

Nakon papina Angelusa svoja iskustva i doživljaje podijelili smo sa slušateljstvom Radio Vatikana te smo imali srdačni prijem kod direktora u uredništvu.

Smješteni smo bili za vrijeme svog boravka u Rimu u DomusCroata "bl. Ivan Merz" te smo tako imali i lijepu obiteljsku atmosferu.

Naše razgledavanje je studijsko pa smo uz s. Dolores i stručnog vodiča posjetili Vatikanske muzeje, kupolu sv. Petra, sve četiri velike Rimske bazilike, Pantheon, Forum, važnije pijace i Trgove, Koloseum, katakombe sv. Kalista,... Sav sadržaj u svim gradovima našeg programa, bio je spoj duhovnog i kulturnog sadržaja, što ovo studijsko putovanje čini posebnim i specifičnim. Blago onima koji to znaju prepoznati i cijeniti! Doživjeli smo kako nas oslovljavaju Talijani po ulicama po prezimenima naših nogometnika, posebno Mandžukića, Vrsaljka i dr. Bilo je vrlo simpatično!

Pri povratku također smo bili posebno nadahnuti u Padovi kod našeg Hrvatskog sv. Leopolda Mandića, ali i sv. Ante. Sudjelovali smo na sv. Misi u kapucinskoj crkvi i pomolili se kod relikvije svetčeva tijela. Gradovi, Siena, Firenca i Venecija pružili su nam toliko toga što učimo u školi, pa smo bili obogaćeni zornim saznanjima.

Ovo putovanje je nešto što zaista svatko treba doživjeti koliko kulturno, koliko i duhovno jer Rim ima posebnu dušu. Vjerujemo da će mladi gimnazijalci pamtitи i biti dugo u životu nadahnuti sadržajima koje su vidjeli i doživjeli za usvajanje kvalitativnih vrednota u svoje mlade živote. **(PMI)**

SARAJEVSKA PROVINCIJA

176. ROĐENDAN SL. BOŽJEGA JOSIPA STADLERA U SLAVONSKOM BRODU

U Slavonskom Brodu snijeg pada cijeli dan, koji se na zemlji samo gomilao, zimska služba nije stigla očistiti tako da je vožnja i hodanje veoma otežano. Ni takvo vrijeme nije omelo hrabre, njih oko dvadeset da dođu na najavljenu molitvu kod spomenika Josipa Stadlera u gradu, u 17 sati koju je predmolio vlč. kapelan iz Male crkve, Nino Perica. Molitva je organizirana na rođendan sluge Božjega Josipa Stadlera, 24. siječnja o.g. na nakanu da ga Gospodin uzdigne na čast oltara. Tako smo obilježili 176. rođendan našega brođanina utemeljitelja sestara SMI. Bile su prisutne s. M. Jasna Lučić uršulinka, sestre Služavke Malog Isusa; Blaženka Lešić i Pavka Dujmović i PMI, pri završetku smo otpjevali pjesmu „Još i danas dobri Pastir živi...“ a s neba su nas pratile pahulje snijega, sv. Misa je zakazana za slugu Božjega u nedjelju u 10.30 sati.

Liposava Drmić, PMI

SUSRET PRIJATELJA MALOGA ISUSA U STADLEROVOJ SPOMEN-KUĆI

Na II. nedjelju kroz godinu, župnik vlč. Krunoslav Karas je pročitao u župnim oglasima da će sv. Misa biti 25. siječnja u 18 sati u kući časnih sestara koje djeluju

u Stadlerovoju spomen-kući, Rasadnička 9 i da su pozvani svi Prijatelji Maloga Isusa. Veoma smo se obradovali tom pozivu i proslavili smo dan kada sestre SMI i PMI slave Božićno otajstvo. Sv. Misu je suslavio prečasni Stjepan Sokolović umirovljeni svećenik uz prigodnu propovijed. Bio je nazočan i veći broj PMI. Poslije sv. Mise smo se sastali na zajedničko druženje. S. Pavka je imala pozdravni nagovor i plan za slijedeći mjesec, pohvalila odaziv PMI i njihovo uključenje u različite aktivnosti. Bilo je veoma zanimljivo kada PMI iz torbica počeše vaditi iskaznice kojom svjedoče da su PMI. Svjedočili su kako su stalno bili uključeni u svaki humanitarni koncert, u župne aktivnosti, župni zbor, čitaće i uvijek su na raspolaganju župnikukod posjete bolesnicima u župi i u domovima za starije i nemoćne... Zaključili su „iako smo stariji želimo svoj obol dati. Mali Isus je onaj koji nam daje snagu.“

Neka Mali Isus izlije svoj blagoslov na sve naše obitelji, sestre SMI i PMI.

PMI, Brodsko Vinogorje

PUTUJUĆA IZLOŽBA O SLUZI BOŽJEM JOSIPU STADLERU U KISELJAKU

U srijedu, 23. siječnja 2019.g. u izložbenom paviljonu Srednje škole „Ivan Goran Kovačić“ u Kiseljaku s početkom u 19 sati otvorena je putujuća izložba reprodukcije fotografija koje govore o životu i djelovanju sluge Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa.

Izložba je postavljena u organizaciji Srednje škole, HKD Napredak podružnica Kiseljak, sestara Služavki Maloga Isusa i Prijatelja Maloga Isusa koji su zasluzni za ostvarenje projekta putujuće izložbe posvećene dr. Josipu Stadleru u njegovoju jubilarnoj godini (2018.) u kojoj su obilježene njegove tri značajne obljetnice: 175. rođenja i krštenja, 150. svećeništva

i 100. obljetnica smrti. Uz prigodnu riječ, izložbu je otvorio postulator kauze sl. Božjega Stadleramona. Pavo Jurišić.

Otvorenju izložbe prethodio je prigodni program koji je bio posvećen nadbiskupu Stadleru.

Gosp. Goran Totica i gosp. Vlado Kudica nastupili su glazbenom točkom „Sluga Božji...“

Gos. Ivo Miro Jović, je u kratkim crtama predstavio povijesni prikaz vremena u kojem je nadbiskup Stadler započeo svoj rad i djelovanje u Bosni.

Zbor mladih iz župe Imena Marijina u Gromiljaku pod vodstvom s. Jelene Jovanović i voditeljice zbora Teom Pavlović otpjevao dvije pjesme: „Moj Isus...“ i „Rijeke žive vode...“

Učenici osnovne škole iz Gromiljaka Iris Kunstek i AntonioFranković su recitirali pjesmu od Izidora Poljaka „Ti sijač Božji“.

Učenica srednje škole Ivan Goran Kovačić Rea Mijatović krasnoslovila je pjesmu vjeroučitelja Pere Puljića „Zahvala sa rodne grude“.

Učenica srednje škole Ivan Goran Kovačić Barbara Budimir nastupila je s glazbenim točkama „Naš Bog je velik“ i „Aleluja“.

Ravnateljica Društva PMI s. M. Ana Marija Kesten je učenicima Srednje škole Miji Vučić i Luki Kneževiću uručila nagrade za osvojeno prvo i drugo mjesto na Naučno-tjecaju likovnih radova na temu „Sluga Božji Josip Stadler, svjetiljka koja gori i svijetli“ koji je organizirala Vrhovna uprava Društva Prijatelja Maloga Isusa u jubilarnoj Stadlerovoj godini.

Postulator kauze mons. Pavo Jurišić je u svom obraćanju nazočnima istaknuo duhovni lik sl. B. Josipa Stadlera i pozvao sve da se u svojim potrebama utječu u njegov zagovor. Na kraju svog obraćanja proglašio je otvorenom putujuću izložbu koja je našla svoju desetu postavku u lijepom gradu Kiseljaku kojim je prvi put prošao nadbiskup Stadler davne 1882.g.

Završnom riječju obratila se s. Danica Bilić, pročelnica za Prijatelje Maloga Isusa u Sarajevskoj provinciji sestara Služavki Maloga Isusa. Zahvalila je svima koji su otvorili vrata srca i sudjelovali u ovom lijepom događaju posvećenom 176. rođendanu sl. Božjega Josipa Stadlera. Posebne riječi zahvale uputila je ravnateljici škole gđi Mirijani Medić, prof. Ivani Ribičić, mons. Pavi, sudionicima programa, te prijateljima i posjetiteljima Stadlerove izložbe.

Po završetku prigodnog programa slijedilo je razgledavanje izložbe i druženje u holu škole uz pjesmu i prigodni domjenak.
(PMI)

PRIJATELJI MALOGA ISUSA IZ NEUMA NA GROBU SLUGE BOŽJEGA JOSIPA STADLERA

Hvala Ti, Gospodine, na ovom prelijepom danu, pomislila sam tog jutra, 8. ožujka, kada je naša župna zajednica hodočastila na grob Sluge Božjega Josipa Stadlera u Sarajevo.

U svojim srcima ponijeli smo cijeli naš Neum, našu djecu, naše roditelje, bake, djedove... Odmah na polasku zamolili smo Gospodina da nam bude milostiv, da nas svojom rukom vodi, te da sve molitve koje smo u srcima ponijeli primi u svoje Milosrdno srce.

Najveći broj hodočasnika činila su naša djeca, osnovnoškolci i srednjoškolci, a voditeljica puta bila je časna sestra Danica Bilić.

Pjesma i molitva su se izmjenjivale te je snaga ljubavi i prije dolaska u Sarajevo ovladala našim srcima. Vidjeti toliku mladost koja ljubi i svjedoči Krista nešto je neopisivo lijepo. U Sarajevo smo došli dosta ranije te smo imali slobodnog vremena. Jedan se broj hodočasnika zaputio u crkvu Sv. Ante na Bistrik. Provesti taj milosrdni sat, od 15 do 16 sati u klanjanju i molitvi pred Presvetim dalo

nam je dodatnu duhovnu snagu i radost. Oko 16:30 sastali smo se pred katedralom Srca Isusova, a u 17 smo počeli moliti krunicu. Slijedila je sveta Misa kojoj je uz veliki broj vjernika nazičio veliki broj svećenika i časnih sestara. A na koncu poseban dar, molitva na Stadlerovom grobu da nas On zagovara u svim našim potrebama.

I tako u kasnim večernjim satima ozareni Božjom ljubavlju vraćamo se nazad u naš Neum. Ne znam, ali uvijek mi je nekako posebno u katedrali Srca Isusova u Sarajevu, kao da nas naš dobri Josip Stadler uvijek uslišava. Hvala mu na ljubavi koju je dijelio na ovoj zemlji osobito djeci, siromašnima i zapuštenima! Koliko smo samo od njega mogli naučiti da nam ovaj život bude lakši i ljepši?!

Vera Konjevod, PMI

KORIZMENA DUHOVNA OBNOVA ZA ANIMATORE I ČLANOVE DRUŠTVA PRIJATELJA MALOG ISUSA

Svaki posjet Međugorju je doživljaj za sebe, no biti privilegiran u Međugorju, sudjelovati na duhovnoj obnovi s PMI kod Patrika i Nancy smatram darom s neba.

U Međugorju je za članove Društva Prijatelja Malog Isusa od 15. do 17. ožujka organizirana duhovna obnova na temu "Korizma - vrijeme slušanja Božje riječi, molitve, posta, obraćenja i djela milosrdne ljubavi", a mjesto održavanja je bila "Kuća molitve", dvorac koji se nalazi pod brdom Križevac i brdom Gospinog ukazanja. Ovaj dvorac u kojem se održavaju mnogi duhovni programi, sagradili su supružnici Patrik i Nancy Latte iz Kanade. Na ovoj duhovnoj obnovi su sudjelovale 84 osobe zagrebačke, splitske i sarajevske provincije.

Program je počeo u petak 15. ožujka u 16 sata u dvoru kada je slijedilo kratko upoznavanje i smještaj, a potom pobožnosti i sv. Misa u župnoj crkvi u Međugorju. U 21 sat slijedila je večera (posne pogačice koje su dostavljene ravno iz Italije i čaj). Polako smo počeli slagati naše predodzbe i prve dojmove naših domaćina koji su nas primili kao članove obitelji ili najbolje prijatelje, jer su to pokazivali na svakom koraku. Još smo uvijek bili pomalo rezervirani nepriviknuti na takav oblik gostoprимstva i sebedarja za druge, potpune strance. Naime Patrik Latte je osamdesetogodišnjak, kojemu zbog njegovog vitalnog držanja, mladolikog, ozarenog lica i djetinjeg sjaja u milim očima, nitko ne bio dao toliko godina.

Usljedilo je Patrikovo svjedočanstvo osobnog obraćenja koje smo svi doživjeli kao pravo čudo. Duhovna obnova nije mogla bolje početi.

Godine 1992. odlučuju prodati svoje vlasništvo u Kanadi i doseliti se u Međugorje, gdje nikad prije nisu bili. To su i učinili i od tada žive u Međugorju, u svom domu ugošćuju vjernike. Svakodnevna molitva krunice i vjera u Božju providnost,

život i rad na obraćenju i produhovljenju drugih, ne samo da je promijenila njihove živote nego i živote njihove djece koja su se također obratila.

Cijelo Patrikovo svjedočanstvo s engleskog je prevodila Nancy, što je dakle i njezino svjedočanstvo.

Nency jednostavno zrači blaženstvom i ljubavlju, koja živi vjeru i pokazuje je na svakom koraku.

Svi smo bili oduševljeni i s tim osjećajem bez puno riječi otišli smo na počinak.U subotu 16. ožujka nakon jutarnje molitve i zajedničkog doručka, slijedilo je predavanje tj. razmatranje dr. don Hrvoje Relje na temu "Poziv na umiranje sebi i rast u Kristu" te razmatranje dr. don Marka Trogrića na temu "Duhovnost malenih" koja su poput dobre propovijedi dugo odzvanjala u našim ušima. Slijedio je ručak, kava te odlazak na Križni put na brdo Križevac, povratak do župne crkve na večernje pobožnosti.

U nedjelju smo nakon doručka išli na brdo Ukazanja, te na misu u župnoj crkvi. Poslije mise je slijedio ručak u "Kući molitve" te rastanak.

Zaista zahvaljujemo Bogu na milosti za Patrika i Nancy i na milosti prema nama jer smo ih mogli upoznati, doživjeti i ispunjeni Duhom vratiti se u svoje župe i domove, te tu radost prenijeti na druge. Zahvaljujemo Upravi Društva Prijatelja Malog Isusa, svima koji su sudjelovali u organiziraju ove duhovne obnove i nadamo se da će ovakvih susreta biti još više i češće. Živio Mali Isus! Uvijek u našim srcima!

(PMI)

PRIJATELJI MALOGA ISUSA IZ GROMILJAKA I FOJNICE NA SUSRETU PMI U PRISOJU

U subotu, 23. ožujka 2019. godine, u župi Uznesenja BDM u Prisoju, održan je 21. Susret Prijatelja Maloga Isusa sarajevske provincije. Tema Susreta bila je Sluga Božji Josip Stadler Misionar Bosne, a domaćinina čelu sa župnikom don Ivanom Bekbekom i u suradnji sa sestrama Služavkama Maloga Isusa učinili su sve da to bude radostan, svečan i poseban događaj župe i za sve one koji će biti dio tog slavlja. Upravo tome su svjedočili i članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa iz Gromiljaka i Fojnice. Nekoliko riječi o Susretu i svoje dojmova napisala je pripravnica Društva, gđa. Ivana Šapina iz Gromiljaka, čije riječi prenosimo u cijelost: „U ranim jutarnjim satima mi Gromiljačani krenuli smo na put za Prisoje. U autobusu su nas dočekala nasmijana, prijateljski nastrojena lica na čelu sa sestrom Ana Marijom Kesten, koja nam je na našem putu bila dobar vođa. Uz molitvu i nekoliko stanki za odmor u župu Prisoje stižemo na vrijeme kako bi pristupili svetoj Misi. Misu je predvodio mons. dr. Ratko Perić, mostarsko-duvanjski biskup, koji je ujedno slavio 50 go-dišnjicu svećeničkog ređenja. Jako bitna i uistinu lijepa je činjenica da se njegovo ređenje prije 50 godina desilo točno na isti dan kao i da se to dogodilo baš u ovoj župi - u župi Prisoje. Nakon sv. mise smo se okrijepili, a domaćini su bili jako gostoprimaljivi pa smo dobili i sokove sendviče, čak i ukusne uštipke i hladne plate, pa im se od srca zahvaljujemo. Nakon kratke šetnje i upoznavanja okoliša i pogleda koji od prelijepе crkve seže jako daleko, počinje popodnevni program. Svi gosti koji su pristigli imali su i nastup koji je bio zaista prilagođen Susretu - lijep za uši, ali i oči, jer su sva dječica tako lijepa, a njihovi glasovi anđeoski. I mi smo imali svoga predstavnika. Tako mali, a tako velik. Naš prvačić Lovro Šapina je hrabro recitirao svoju pjesmicu koju mu je mama napisala i oduševio je sve prisutne. Svi smo bili ponosni i mnogi su ga zagrlili i čestitali mu za hrabrost. Nakon poslijepodnevnog programa svi smo se uputili na izložbu u čast sluge božjega Josipa Stadlera, a zatim uz Božju pomoć, krenuli na put svojim domovima. I opet, red pjesme i molitve te ugodnih razgovora na putu na kojem nas dragi Bog prati te sigurno stižemo u svoj Gromiljak. Od svega srca se zahvaljujemo svima koji su na bilo koji način doprinijeli da ovaj Susret bude tako lijep radostan i svima nama lako pamtljiv da će nam zauvijek ostati u srcima.“

s. M. Jelena Jovanović

PROSLAVA PATRONA DRUŠTVA PRIJATELJA MALOG ISUSA BLAGOVIJEST U NEUMU

Dana, 23. ožujka 2019., Prijatelji Maloga Isusa iz Neuma okupili su se kako bi častili Blaženu Djericu Mariju, nebesku zaštitnicu Društva Prijatelja Maloga Isusa, i zahvaljivali Ocu nebeskom za neizmjerne darove koje svakodnevno primaju od Nje

i njenog Sina te na takav način slaviti XXI. susret PMI Sarajevske provincije, u župi Prisoje, u Duvanjskom dekanatu u Mostarsko-duvanjskoj biskupiji.

Naše putovanje radosno smo započeli molitvama prvoga dana trodnevnice, s nakanom da se izlije na nas sila Duha Svetoga, kojega je BDM glavna zaručnica, da nam udijeli ljubav i snagu u našim potrebama, jer nama je dobro znano da nema toga što Marija ne može isprositi za nas - svoju djecu, od svoga Sina, našeg Spasitelja i Otkupitelja. To veliko otajstvo je započelo upravo blagdanom Navještenja Gospodinova, kada je riječ postala tijelom.

II. dan, obilježili smo euharistijskim slavljem u svojoj župi Gospe od Zdravlja gdje smo okrijepljeni Božjom ljubavlju i prisutnošću zahvalili Gospodinu za sva dobra koja nam daje, kao i za kušnje putem kojih nas odgaja, kako bismo bili Njegove čiste posude i kako bi On sve više rastao u nama, a mi se umanjivali. Nakon Svetе Mise, otišli smo svojim domovima, gdje smo učinili svatko na svoj način, nešto dobro obiteljima, bližnjima, bolesnicima i onima koji su potrebnii naše pažnje i ljubavi.

III. dan, na samu svetkovinu Blagovijesti, 25. ožujka, uz redovitu molitvu krunice i misno slavlje, u našoj župnoj crkvi Gospe od Zdravlja, na poziv naše katehistice s. Danice Bilić, otišli smo u samostan sv. Leopolda Mandića, kod naših sestara Služavki Malog Isusa. U kapelici smo izmolili krunicu Djeteta Isusa i pročitali čestitku za naš patron Utjelovljenja Sina Božjega koju nam je uputila s. Ana Marija Kesten, ravnateljica Društva PMI.

Uz molitvu i zahvalu Gospodinu i Mariji iz Nazareta, ikonimisionarskogaposljanja PMI, nastavili smo druženje na terasi samostana. Okupljeni i okrijepljeni slasticama, grickalicama, sokovima i voćem, razgovarali smo o ljubavi našega Gospodina, koju izručuje na nas i čuva nas. Osrvnuli smo se i na duhovnu obnovu koju smo prethodno imali u dvorcu kod Nancy i Patricka, „Kući molitve“ u Medugorju, gdje nas je Gospodin tako čudesno spojio iz sve tri provincije Družbe sestara Služavki Maloga Isusa.

Naše druženje je proteklo u zahvali našoj Nebeskoj zaštitnici iz Nazareta koja je kroz svoj život uz Isusa doživjela razdoblja radosti i kušnja, i pokazala nam kako je trajno ostala vjerna Bogu Ocu. Mi samo kroz ovakve prigode, susrete i dublu spoznaju vidimo i posvjećujemo sebi koliko je Bog velik i Njegova ljubav, koliko milosrđe za sve nas, a time i pouka da i mi budemo milosrdni kao i On, a nadasve ponizni kao naša Majka Marija službenica Gospodnja. Kada je njena uloga, uloga Službenice Božje, zasjala utjelovljenjem i rođenjem Sina Božjega, a napose pod križem, darujući svoga sina Ocu nebeskom u pravom smislu, a s druge strane Isus daruje svoju majku nama, jasno nam pokazuje kako se spajaju nebo i zemlja, i kako veličina i ljubav Božja sve pokriva. Sve to obilježili smo fotografijama, te radošću i zahvalnošću, što smo ljubljena djeca Božja“.

Mario Majko, zaogrni nas svojim plaštom majčinske ljubavi i topline, preporuči nas svome sinu, i ne daj da se udaljimo od Boga Oca koji nas neizmjerno ljubi. Amen.

Nada Krešić, PMI

XXI. SUSRET PRIJATELJA MALOG ISUSA U PRISOJU

„Projekt našeg srca“ – dar za Misije

U župi Uznesenja BDM u Prisoju 23. ožujka održan je XXI. susret Prijatelja Maloga Isusa Sarajevske provincije. Tema susreta bila je „Sluga Božji Josip Stadler - Misionar Bosne“.

Društvo Prijatelja Maloga Isusa je vjerničko društvo laika i klerika, suradnika Družbe sestara Služavki Maloga Isusa. Osnovano je 1994. godine, a njegovi članovi su pozvani na širenje pobožnostiprema Malomu Isusu, Euharistiji i Blaženoj Djevici Mariji; također i na molitvu nova duhovna zvanja te pomoći svim bolesnim, osamljenim i siromašnim u svojoj župi i šire.

Svake godine održava se susret Prijatelja Maloga Isusa Sarajevske provincije. Ove godine domaćin je bila župa Prisoje u Duvanjskom dekanatu. Na početku Misnoga slavlja sve nazočne pozdravio je župnik don Ivan Bebek tes. Anđelina Perić, vrhovna savjetnica i koordinatorica Društva PMI. Okupilo se oko 300 članova Društva koji su došli iz Gromiljaka, Maglaja, Neuma, Prozora, Sarajeva, Viteza, Voćina, Brodskog Vinogorja te Prisoja.

Misno slavlje predvodio je mons. Ratko Perić, biskup mostarsko-duvanjski, uz koncelebraciju desetak svećenika. U propovijedi je biskup osobito naglasio značaj Euharistije i Kristove žrtve kojom je otkupio sve one koje u Njega vjeruju i slijede Ga. Tu su i primjeri svetaca koji su Ga nepokolebljivo slijedili te nam stope kao uzor kršćanskog življena, ali i kao zagovornici na nebu. I sluga Božji Josip Stadler svojim životom svjedočio je predanu vjeru u Krista naglašavajući da nam je potrebno majčinsko srce za drugoga, sudačko prema sebi, a djetinje prema Bogu. Misna čitanja i molitve vjernika pročitali su članovi Društva koji su prinijeli i prigodne darove.

S. M. Danica Bilić, pročelnica Povjerenstva Društva PMI Sarajevske provincije, prinijela je u okviru „Projekta našeg srca“ - dar za Misije. „Projekt našeg srca“ čine dobrovoljni novčani prilozi Prijatelja Maloga Isusa koji su ove godine namijenjeni Misijama u znak proglašene Misijске godine. Nakon stanke za objed i zajedničkog druženja uz duhovne pjesme koje su ucrkvi izveli zborovi iz pojedinih župa, u sportskoj dvorani OŠ „Stjepan Radić“ otvorena je Putujuća izložba fotografija o životu i djelu služe Božjega Josipa Stadlera.

Mons. Ratko Perić u svom uvodnom govoru podsjetio je nazočne na Stadlerovo-teško djetinjstvo kad je u kratkom razdoblju ostao bez oba roditelja pa su za njega,

tada desetogodišnjaka, i ostalu braću i sestre brigu preuzele plemenite obitelji iz Slavonskog Broda. Providnost Božja pozvala ga je put svećništva. Kako bi što bolje pomagao siromašnima i naruštenima, u Sarajevu 1890. osniva Družbu sestara Služavki Maloga Isusa, koje danas djeluju u tri provincije: u Sarajevu, Splitu i Zagrebu. Prijatelji Maloga Isusa produžena su ruka njihova milosna djelovanja.

Irena Kunštek, PMI

SA STADLEROM OD MAJKE K MAJCI NADKRILJENI NJENIM PLAŠTEM

Trećeg korizmenog petka u poslijepodnevnim satima okupljajući se u Brodskom Vinogorju na trgu Velike Gospe, nas 17-tero članova Društva Prijatelja Maloga Isusa, iz Slavonskoga Broda iz župe Gospe Brze Pomoći, župe sv. Dominika Savia i većina iz župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Brodskom Vinogorju s organizatoricom i voditeljicom puta SSMI s. M. Pavkom Dujmović i s. M. Dolorozom Dadić iz župe Uznesenja BDM, iščekivali smo dolazak autobusa s PMI iz Voćina, kojima ćemo se pridružiti na put u BiH u Prisoje kod Tomislavgrada na XXI. Godišnji Susret PMI Sarajevske provincije Bezgrješnog Začeća Marijina. S. M. Blaženka Lešić lijepim riječima i osmjehom na licu ispratila nas je na ovaj blagoslovjeni radosni put. Zabilježila je i foto-snimkom nas hodočasnike, koji svojim srcima idemo slaviti Isusa i Mariju i častiti sl. Božjega Josipa Stadlera. A ispraćaju se pridružila i s. M. Andreja Bulut. Uvijek pred takvo putovanje vidi se radost, združenost, znatiželjnost i mala neizvjestnost što nas sve čeka na putu i pri dolasku u zacrtano mjesto, osobito kod onih koji putuju po prvi puta u taj kraj. Posebno oduševljenje se vidjelo iz lica i razdraganog govora kod osoba koje idu u svoj rodni zavičaj. Ta, svi znamo kada dolazimo u svoja zavičajna mjesta da nam srce dvostruko jače kuca, da nam cijelo biće treperi od radosti. Oko 17 sati stigli su Voćinski hodočasnici s voditeljicom s. Terezom Dokić. Župnik iz B. Vinogorja vlč. Krunoslav Karas, ušao je u autobus, s nekoliko lijepih riječi poželio nam sretan put i boravak u Prisoju, te nas blagoslovio.

S naše Dilj Gore ispraćao nas je blagi lahor pirkajući na Vinogorskom brdašcu s kojega se kao na dlanu video Stadlerov rodni grad a u odsjaju sunca isticali se tor-

njevi Male i Franjevačke crkve, koje je dječak Stadler rado i često pohodio. U njima je nalazio utočište i pribježište uz dragu Gospu, osobito kada ostade siroće bez oca i majke, kad' bi odvojen od svoje preostale braće i sestara. Iako je imao dobrodušne skrbnike, njegovo nježno djetinje srce nosilo je duboke rane tuge poradi nedostatka roditeljske ljubavi, koju mu je samo Božja ljubav mogla dopunjati i biti utjeha i lijek. Iz daljine srebrenkasto se iskrila i tanka vijuga rijeke Save koju je puno puta naš Josip Stadler kao vrhbosanski nadbiskup u čamcu prepolovio iz Bosne u Slavoniju i natrag, i kojoj je rado pjevao „Oj, Savice, tija vodo 'ladna, prezezi me tamo i ovamo...“ A preko Save kroz blagu izmaglicu, uz još pokoju sunčevu zraku pri skorom zalasku plavila se Bosanska Posavina. Krenuli smo na put moleći krunicu Maloga Djeteta Isusa, zapjevali božićnu pjesmu i nastavili krunicom Sv. Rafaelu arkanđelu. Pozdravili smo i dragu Gospu Andeoskim pozdravljenjem. Za dva dana proslavljali smo Navještenje Marijino-Blagovijest, presudni dan ljudske povijesti, kada je Marija svoj sudbonosni „DA“ izrekla Bogu Ocu preko Anđela Gabrijela i kada se utjelovio Sin Božji u Njezinu Bezgrješnu Srcu i u Njezinu djevičanskem krilu. I Riječ je tijelom postala i prebivala među nama. Upravo taj blagdan jest i blagdan nas članova Društva PMI, kada postajemo punopravni njegovi članovi. I na ovom susretu biti će primljeni novi članovi u Društvo Prijatelja Maloga Isusa. Kada smo prešli granicu na Savi, pošto su hodočasnici iz Voćina na putu do Brodskog Vinogorja već obavili pobožnost Križnog puta, nastavili smo molitvom žalosne krunice poprativši svaku desetku korizmenom pjesmom. S. Pavka svojim lijepim glasom predvodila je pjevanje. Atmosfera među hodočasnicima bila je prava prijateljska, kako i dolikuje Prijateljima Maloga Isusa. Bilo je pjesme, raznih dosjetki, smjeha. Netko je malo odrijemao, a netko nešto prezalogajio. Čekao nas je još daleki put od nekoliko sati. Imali smo i koju kratku stanku. Noć je već prekrila, dragu nam Bosnu. Zvijezdice nebeske i rasvjetljeni Uštap mjesec dočaravali su nam tu čarobnu nedostigu nebesku dimenziju do koje se ljudska duša želi uzdići. Sve nas je iznenadila pojava snježnih predjela uz put, a osobito na planinama na kojima su se na najvišim njenim točkama u tami noći izrazito crvenim svjetlima iskrile vjetrenjače. U ponoć stigli smo do Prisoja. U restoranu „Most“ desetak hodočasnika našlo je svoje prenočište, a iza mosta dočekala nas je grupa dobrohotnih župljana župe Uznesena BDM u Prisoju, koji su nas udomili u svojim obiteljima. Mnogima to bijaše novost i po prvi puta da se udome u nepoznatoj obitelji. Sve su to dragi trenuci neizvjesnosti, komu i gdje ideš. Ali, ljudi koji su spremni pružiti prenočište neznanima, doista su pravi kršćani koji bez pridržaja smještaju u svoj dom. I tu naš dragi Mali Isus imao je svoj način koga će kome poslati, jer imade vlastito iskustvo neprimljenosti od čovjeka u gradu Betlehemu, te se morade roditi u štalici. Zato je On svojom, a nama nevidljivom rukom pokazao svakome od nas u čiji dom ćemo poći. Bijasmo umorni od daleka puta, a ponoć je prošla trebalo se smjestiti i odmoriti za sutrašnji cijeli dan. Zato sam Isus uze nas za ruku i povede kome nas je namjenio. Hodočasnica Jana iz Voćina i ja, koje se prvi puta susrećemo, došle smo k dobroj obitelji Ruže i Marijana

Kutleša, koji su bili spremni primiti i veći broj osoba. Stigosmo u zaseok Dučić u kuću na samoj obali Buškog jezera. Primljeni smo kao da im dodoše njihove sestre. Kratko se upoznasmo uz kavu, čaj, tople uštipke i lijepu riječ. Ima ta obitelj svoje mnoge radosti, dobro imovinsko stanje, ali i svoju tugu, jer od četvero djece, najmlađe predadoše u vječnost Gospodinu Isusu kada mu bijaše tek pet godinica. Uz vjeru u život vječni, uz Božju pomoć, oni nastavljaju svoj obiteljski život.

Oko deset sati, mi Prijatelji Maloga Isusa, SSMI i župljani, skupili se sa svih strana Bosne i Hercegovine u crkvi Uznesenja BDM. Sve nas radosno su dočekali domaćini. Eto, toga časa spoznali kako nas draga nebeska Majka baš u stopu prati i nadkrijulje svojim majčinskim plaštem, svojom moćnom milosnom ljubavlju, kao Gospa Voćinska, Gospa Brze Pomoći, Gospa Vinogorska i dočekuje u Prisoju kao Uznesena Majka Marija. Mišljah, pa i nije čudo što sve dobro prolazi, što nas sunce u Slavoniji ispratilo a u Hercegovini dočekalo, što nas svojom majčinskom blizinom nadahnjuje i razveseljuje, što nas ohrabruje i upućuje na ispravan put, put Isusov, svojom porukom „činite sve što vam kaže On“. Da, ona Majka od Utočišta, Gospa Pomoćnica i Tješite-ljica, Putokaziteljica, Majka nježnosti i milosrđa i Vrata Nebeska, s nama i uz nas. O, nije li to divotno! Uz predslavitelja svečanog Euharistijskog slavlja biskupa msr. Ratka Perića, koji je obilježavao i svoju 50. obljetnicu misništva s domaćim župnikom don Ivanom Bebekom i nekoliko svećenika koncelebranata uz prepunu crkvu, raspjevanoga župnoga zbora i nas okupljenih članova PMI, veličanstveno dadosmo hvalu i slavu Kristu Gospodinu.

U svojoj homiliji Mostarsko-duvanjski biskup msr. Ratko Perić na jezgroviti i veoma dojmljivi način razmatrao je zanimljivu temu „Tko su zaprovo sveci i čemu služe“. Osvrnuo se na tri točke Isusova života. Kafarnaum, Dvoranu Posljednje večere i Kalvariju. U Kafarnaumu spominje čuda Isusova kada Isus čudesno nahrani 4000 muškaraca, zatim i 5000 samo muškaraca, a žena i djece ne znade se ni broja. Pa u Dvorani Posljednje večere kada Isus kruh i vino blagoslovuje te daje svojim učenicima kao spasonosnu ostavštinu govoreći: „Uzmite i jedite ovo je tijelo moje, uzmite i pijte ovo je krv moja. Ovo činite meni na spomen“. Isus tad apostole pričešće samim sobom. Isus potpunim posluhom svom Ocu nebeskom dade se razapeti na križu za otkupninu grijeha čitavoga čovječanstva. Tako i mi jedino blagujući Njegovo sveto tijelo i svetu krv, spašavamo se i postižemo život vječni. A na Kalvariji Isus prvi i jedini put izgovara riječ „raj“ kad raskajanom desnom razbojniku obećaje da će još iste večeri zajedno s Njim večereti u raju za stolom kod nebeskog Oca. Isus tada Dizmu proglašava prvim svecem. I od toga dana kroz 2000 godina do danas Katolička crkva ima oko 35000 proglašenih svetaca. Zašto svemoćni Trojedini Bog dopušta, dapače daje nam svece, blaženike i sluge Božje? Zar nam nije dovoljan On sam, koji je kao Bog i čovjek boravio na Zemlji među ljudima, činio djela čudesna, i koji je svoj život dao za sve nas? Zar nam nije dovoljno pričešćivanje Njegovim preobraženim uskrslim tijelom? Zar nam nije dovoljna Njegova Sveta Božja Riječ? Što nam još trebaju sveci? Ta,

sveci su ljudi koji živješe na Zemlji kao i mi, i oni su nam uzor što činiti da bi zaslужili vječni život u slavi nebeskoj. Isus već na Kalvariji svoju Majku Mariju kao supatnicu i suotkupiteljicu, koja mu je najbliža, daje nama za našu zagovornicu, posrednicu, odvjetnicu. Jer kako sl. Božji Josip Stadler kazivaše: „Da nije bilo Marije ne bi bilo ni Isusa. Po Mariji svi dolazimo k Isusu.“ Tako mnogi Kristovi sljedbenici, pravednici i mučenici svojim djelima i življnjem zaslужuju biti od Isusa uzdignuti na čast Njegova oltara i postaju svetci, te bivaju naši zagovornici, naši mostovi, naše lađe, po čijoj zagovorničkoj molitvi upućenoj Isusu možemo stići na drugu obalu, obalu vječnosti do Isusova okrilja. I svom osobnom životu za neke vlastite potrebe trebamo posrednika da bi se možda zaposlili, kupili dobar stan ili da bi preko neke osobe došli do dobrog i stručnog liječnika i slično. Tako je to i u duhovnom životu čovjeka. A vi SSMI i Prijatelji Maloga Isusa i prijatelji sl. Božjega Josipa Stadlera, imate izvrsnog zagovornika na nebu, Josipa Stadlera. Njemu se utječite, njega molite za zagovor u svim svojim potrebama, a on će se sigurno zauzeti svojom molitvom za vas, kao što je to činio za života na zemlji, čineći divotna djela ljubavi za cijelu svoju Crkvu i svoje stado, za siromaha i obespravljenog, pod štitom Srca Isusova i uz zagovor Bezgrešnog Srca Marijina. Molite za čudo i Bog će ga dati. I, imat ćemo još jednoga blaženika i sveca na radost i diku Hrvatskome rodu.“

Nakon svete Euharistije imadosmo od domaćina obilato prieđenu okrijeput u hranu i piću. Oko 14 sati ponovo smo se okupili u župnoj crkvi na duhovno-rekreativnom programu. Bogatstvo pjesme od raspjevanih dječjih glasova PMI iz Neuma, Gromiljaka, Prozora, Vitezova, Rame, Livna, Prisoja, Voćina i Sarajeva razlijegalo se punom crkvom. Uz instrumentalnu pratnju dječaka Damjana mali zbor iz Voćina skladno i posebnim osjećajima otpjevao je lijepu i dragu pjesmu posvećenu Stadleru „Bio je dječak“ drage nam s. Virgine Ninić, za koju vjerujemo da i dalje zaslženo pjeva Isusu i Mariji, zajedno sa slugom Božjim Stadlerom u nebeskim cvjetnjacima. Na samom kraju svojim recitalom „Svjetiljka koja gori i svijetli“ Nedjeljka Andrić PMI iz Slavonskog Broda zaokružila je ovaj duhovni program. S. M. Ana Marija Kesten završnom i zahvalnom riječi završila je ovaj program u crkvi i pozvala sve sudionike na otvorenje Putujuće izložbe „Sluga Božji Josip Stadler- Svjetilja koja gori i svjetli“, u Sportskoj dvorani osnovne škole u 15 sati. Spustili smo se s brežuljka i okupili se u Dvorani gdje je jednom glazbenom točkom započeo program otvorenja. Biskup msr. Ratko Perić kratkim govorom otvorio je izložbu, naglasivši: „Nitko od prisutnih ne bi smio izići iz ove dvorane a da ne pročita na samom početku izloženih tekstova najpotresniji dio iz Stadlerova života, a to je smrt roditelja, brata i najstarije sestre. Te događaj kada je kao desetgodišnji dječak nakon povratka iz crkve gdje je svoju golemu tugu liječio uz oltar Majke Božje, vrativši se u svoj dom, naišao na zaključana vrata jer više nikoga nije bilo u kući. Braću i sestre su mu razdjelili po gradu. Strah, tuga i plač obuzeli su dječaka. Našao se na ulicama grada ojađen, bijedan, uplašen i rasplakan i nađe ga gđa Oršić te ga povede u svoj dom. Za mene, ali i za svakoga od vas ovo bi tere-

bao biti neizostavni dio Stadlerova životopisa“, zaključio je svoj govor pri otvorenju izložbe biskup msr. Ratko Perić .

Mi Brođani i Voćinci sjeli smo u autobus i krenuli prema svojoj Slavoniji, usput razgledajući živopisne krajolike ovoga djela Hercegovine. Usput nas je gđa Lipa Drmić iz B. Vinogorja pobliže upoznala s nekim mjestima, i značajkama istih, pa čak i s nekim nepisanim običajima posebnih mjesta. Duhovno ispunjeni svim proživljenim, zahvalnom molitvom i pjesmom, pratili smo svoj povratak kućama mi Brođani punih šest sati, a Voćinci još dodatna dva sata dulje, sve pohranjujući u dubine bića, što ćemo kasnije prebirati u srcu i dodavati u izgradnji svoga članstva, kao Prijatelji Maloga Isusa kličući: „Živio Mali Isus! Uvijek u našim srcima!“

Nedjeljka Andrić, PMI

PROSLAVA PATRONA DUHOVNOG CENTRA KUĆA NAVJEŠTENJA I DRUŠTVA PRIJATELJA MALOGA ISUSA U GROMILJAKU

U ponедјелjak, 25. ožujka 2019. godine, u Duhovnom centru Kuća Navještenja u Gromiljaku, sestre Služavke Maloga Isusa i Prijatelji Maloga Isusa proslavili su svoj patron Navještenje Gospodinovo - Blagovijest. Euharistijsko slavlje u kapelici samostana i Duhovnog centra u 19 sati slavio je fra Josip Ikić, prefekt i odgojitelj sjemeništaraca u Visokom, te profesor na Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji uz sudjelovanje sestara Služavki Maloga Isusa iz Viteza i Sarajeva, potom Prijatelja Maloga Isusa iz Gromiljaka, Fojnice, Busovače i Kiseljaka, te drugih prijatelja zajednice sestara u Gromiljaku.U prigodnoj propovijedi fra Josip je najprije istaknuo važnost tištine u našemu životu, jer samo u tišini našeg srca Gospodin nam može progovoriti tako da Ga čujemo. Potom se osvrnuo na misna čitanja i istaknuo doガđaj iz života proroka Izajie, koji je imao iskustvo susreta sa živim Bogom i pred

Njim se, iako svećenik, osjećao nedostojan i nečist. Gospodin ga čisti preko Serafa i čini navjestiteljem Isusova začeća i rođenja: „Evo Djevica će začeti i roditi Sina, i nadjenut će mu ime Emmanuel, što znači s nama Bog“. Fra Josip se prisjetio kako se i danas u Nazaretu, na mjestu gdje se nalazila Marijina kuća, osjeća radost, mir i jednostavnost. Bazilika Navještenja odiše jednostavnošću i mirom i dopušta hodočasnicima predočiti kako je jednostavno i radosno biće bila Marija, naša Majka. Fra Josip je potaknuo prisutne, posebno majke, žene i djevojke da čuvaju čistoću i jednostavnog svoga srca, tijela i duše, po uzoru na Djesticu Mariju. Na kraju svete mise okupljene je najprije pozdravila s. M. Kata Zadro, kućna poglavarica, zahvalivši posebno fra Josipu na slavlju svete mise i lomljenju riječi Božje, a potom i svima koji su došli podijeliti slavlje svetkovine sa zajednicom sestara Služavki Maloga Isusa te sve pozvala na zajedničko druženje u samostanskoj dvorani uz prigodni domijenak. Potom je sve prisutne pozdravila i Vrhovna ravnateljica Društva Prijatelja Maloga Isusa s. Ana Marija Kesten, čestitavši patron zajednici sestara i članovima Društva Prijatelja Maloga Isusa. Neka Dijete Isus ispuni naša srca svojom prisutnošću, radošću i milošću da ga slavimo svaki trenutak svoga života.

s. M. Jelena Jovanović

PRIJATELJI MALOGA ISUSA IZ GROMILJAKA I FOJNICE NA STADLEROVU GROBU 2018/2019.

Sluga Božji Josip Stadler, utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, ima veliku ulogu u životu sestara, ali i u životu članova Društva Prijatelja Maloga Isusa, koji nastoje u svome životu učiti, raditi, živjeti i svjedočiti Božju ljubav prema čovjeku koja se objavila u Isusu Kristu. Stadler, zaljubljenik u otajstvo Božjeg utjelovljenja, ostavio je iza sebe brojna djela, materijalna i duhovna, kako bi mi danas iz njih crpili i nastojali slijediti ga na putu svetosti i ljubavi. Jedno od mjesta na kojem možemo udisati, mirisati i učiti kako živjeti kao sluga Božji je njegov grob, u lijevom kutu pri ulazu u sarajevsku prvostolnicu. Svakog 8. u mjesecu taj grob na poseban način postaje molitvena posuda, u koju brojni hodočasnici izlijevaju svoje zahvale, molitve, prošnje.

Prijatelji Maloga Isusa iz Gromiljaka i Fojnice, kroz proteklu su školsku godinu pohodili ovo sveto mjesto tri puta: u studenom 2018. god., u siječnju 2019. na obljetnicu Stadlerova rođendana, te u travnju iste godine.

Na Stadlerovo u studenom 2018. godine, u sarajevskoj prvostolnici euharistijsko slavlje je predvodio mons. Pavo Jurišić, postulator kauze za proglašenje blaženim sluge božjega nadbiskupa Stadlera, uz koncelebraciju petorice svećenika. Misna čitanja čitali su hodočasnici PMI-a iz Gromiljaka, a liturgijsko pjevanje animirali su bogoslovi Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa. U prigodnoj propovijedi mons.

Jurišić potaknuo je sve prisutne na žarku molitvu za proglašenje blaženim sluge Božjeg nadbiskupa Stadlera te kazao: „Kada će Stadler postati svetac ne ovisi ni od postulature kauze za proglašenje blaženim, ni od Sveće stolice, ni od Kongregacije za svece, nego zavisi od svih nas“. „Koliko smo doista uvjereni da je on svetac, koliko mu se molimo da nas zagovara kao svetac? Koliko smo naučili njegov život, duhovnost da znamo o njemu nešto reći?“ „Stadlera do oltara dovodi želja vjernika, koji su uvjereni da je on svetac i koji žive njegovu duhovnost u svom životu i nastoje živjeti kako je on živio.“ Osvrćući se na riječi sv. Pavla koji radi Krista sve smatra gubitkom, mons. Jurišić je kazao da se to očitovalo i u životu sluge božjeg nadbiskupa Stadlera, ističući posebno njegovo shvaćanje svih događanja u Božjem duhu i njegovu živu vjeru u Isusa Krista.

Na 176. obljetnicu Stadlerova rođenja, 24. siječnja 2019. god., euharistijsko slavlje u sarajevskoj katedrali Presvetog Srca Isusova, u večernjim satima predstavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić, uz koncelebraciju četvorice svećenika. Uz brojne sestre Služavke Maloga Isusa iz zajednica koje djeluju u Sarajevu, djecu Stadlerovog dječjeg Egipta, te bogoslovku zajednicu Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu, na ovom slavlju sudjelovali su i Prijatelji Maloga Isusa i župljeni iz Gromiljaka i Kiseljaka.

Na početku Svetе mise, kardinal Puljić je pozvao sve okupljene na molitvu za proglašenje blaženim i svetim sluge Božjeg nadbiskupa Stadlera. Prigodnu propovijed uputio je mons. dr. Pavo Jurišić, te posebno istaknuo Stadlerove vrijednosti kao apostola ljubavi vjerna svom pastirskom pozivu, kao isv. Franjo Saleški, čiji se spomenan slavio toga dana. Stadler i Franjo su imali nešto zajedničko: ljubav prema Bogu i brigu za spasenje duša. Kao i sv. Franjo Stadler je govorio da svatko treba cjelovito živjeti vjeru tamo gdje se nalazi. Pod svetom misom, čitanja i molitvu vjernika animirali su mladi iz Gromiljaka na čelu sa s. M. Jelenom Jovanović, a liturgijsko pjevanje bogoslovi Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa. Nakon popričesne molitve svi okupljeni u sarajevskoj katedrali pomolili su se na grobu nadbiskupa Stadlera za svoje potrebe i nakane, te izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim.

U ponedjeljak, 8. travnja 2019. godine, na Stadlerovo, mala grupa Prijatelja Maloga Isusa iz Gromiljaka i Fojnice, sudjelovala je na slavlju svete mise u sarajevskoj pravoslavničkoj katedrali sv. Dujma, te se još jednom pridružila lancu molitve za proglašenje blaženim velikog Vrhbosanskog nadbiskupa, sluge božjega dr. Josipa Stadlera. Slavlju svete mise u 18 sati prethodila je molitva Krunicice uz prigodna razmatranja o Josipu Stadleru koja je pripremila i predvodila s. M. Manda Pršlja, a kojoj su se pridružili i Prijatelji Maloga Isusa zajedno sa s. M. Jelenom Jovanović. Euharistijsko slavlje predstavljalo je mons. dr. Pavo Jurišić, postulator kauze za proglašenje blaženim sluge božjega nadbiskupa Stadlera, uz suslavljene vlč. Ilije Markovića, vicerektora Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa, vlč. Marka Stanušića te asistenciju bogoslova.

Prigodnu propovijed uputio je mons. Jurišić osvrnuvši se najprije na nekoliko misli iz poznate priče „Mali princ“, kazavši kako „pisac misli da bi svatko od nas morao otkriti u sebi lik Maloga princa, djeteta kakvi smo nekada bili, te da bismo tada znali kamo želimo stići i pronašli bismo smisao svoga života. A je li to istina?“, upitao se mons. Jurišić kazavši da smo „doista postali putnici brzoga vlaka koji neprestano juri lijevo i desno, tamo i ovamo, stalno se vozimo a malo učimo na putu. Prolazimo pokraj svega, i sve nam se čini nekako jednolično i monotono, pa umjesto da otvorimo oči, mi obično drijemamo ili zijevarimo. Obično prespavamo put, a ne samo to, nego i pitanja koja su potisnuta negdje u našoj glavi: Tko sam, zašto sam tu i kamo idem? Samo djeca pritišću nosiće na prozorska stakla, gledaju i uče, čekajući da vlak stigne do cilja. Samo djeca znaju što traže, kaže Mali princ. Budna su i upijaju sve oko sebe“, istaknuo je mons. Jurišić, ukazavši na ono „skrovito mjesto u nama i na otajstvo kršćanskoga života. Saint-Expery je bio uvjeren da ćemo postati pravi ljudi u onolikoj mjeri koliko u sebi pronađemo čistoću i mudrost djeteta koje smo nekad bili“, zaključio je mons. Jurišić. Osvrnuvši se potom na riječ Božju iz Evanđelja po Ivanu gdje Isus govori farizejima: Ja sam svjetlost svijeta; tko ide za mnom, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života....“tko ide za mnom, i sam će postati svjetlost, hodit će kao dijete svjetlosti“, prisjetio se i riječi nadbiskupa Stadlera koje je napisao u poslanici svećenicima Vrhbosanske nadbiskupije prigodom 1000. obljetnice smrti sv. Metoda i proglašenja ovih slavenskih apostola zaštitnicima istočne Europe 1885., a koje glase: „Smračilo se posvuda po kršćanskom svetu, jer narodi zaklapaju svoje oči pred Kristom koji je Sunce pravde; okrenuli su se od svjetla, od istine, a prigrili bludnju, kojom tumaraju po tminama. Ni u slavenskim zemljama nije u tom puno bolje. Opaki svijet kada govori o prosvjeti, ne samo da ne misli na uzvišeni nauk Kristov, nego upravo božanske istine drsko naziva mračnjaštvom, te svom snagom sile svoje napreže, da iz prosvjete isključi svjetlo, koje obasjava svakoga čovjeka, koji dolazi na svijet. Doista smračilo se i dan se izmaka. Hoćemo li oslobođiti narod svoj od tmina, da ga ne zahvate, a mi se ugledajmo na Isusa Gospodina.“ Ovim riječima mons. Jurišić je potaknuo okupljene vjernike da svoja srca i misli, posebno u svetim korizmenim danima koji su pred nama, usmjere prema Gospodinu i sve svoje brige stave u Njegove ruke.

Nakon popričesne molitve okupljeni vjernici u katedrali, predvođeni slaviteljima svete mise, otišli su na grob sluge božjega Stadlera, molili njegov zagovor i za njegovo proglašenje blaženim.

Neka je Gospodin Mali Isus blagoslovjen za sve darove i milosne trenutke koje nam daje kako bi vratio naša srca u svoju prisutnost, a po svojoj ljubavi i milosrdju neka usliši i naše prošnje, te uskoro mognemo častiti njegovog slugu Stadlera kao blaženika.

s. M. Jelena Jovanović

JESEN MOJE DUŠE

Koliko moraš razmišljati o svom životu, proljeće je, a ti živiš jesen svog života. Kad imaš iza sebe nešto predivno, nešto svoje, nešto što bi svaka majka poželjela, a onda pad koji razumije samo Majka Marija.

Razumije svaka majka od nas običnih majki koje jedino u Malom Djetetu Isusu vide snagu za svoj daljnji hod jer moj život se svodi na tri točke života: crkva, u crkvi i izvan crkve; groblje; i dom u kojem živiš. Dom u koji se vraćaš da prespavaš i obitelj koja ti je ostala i s kojom živiš i dalje na najbolji mogući način u dubokoj vjeri i ljubavi. A onda se dogodi jedan dan, jedan poziv kad trebaš odlučiti da li poći u nepoznato, ali itekako poznati dom i kuću.

Doživiš zoru u predvečer u jeseni svog života. U predvečer dočeka te stol u dvorištu s par upaljenih svijeća, u vazi buket cvijeća no ne slagano po boji, veličini nego onako iz ruke. Košara puna kruha, ali to nije bio kao onaj koji možeš kupiti ili uzeti sa police u bilo kojem dućanu – crni, bijeli, ovakav ili onakav; to je bio kruh života. Kad pogledaš oko stola ljudi sa tolikom toplinom, veseljem uzimaju taj kruh, toče vrući čaj svi radosni. Koliki osmijeh na tim licima, kolika toplina u srcu domaćina koji te dočekuje i govori : „Uzmi koliko hoćeš, Vi ste moji anđeli“ – taj osjećaj, to je nešto što bi trebao svaki čovjek osjetiti, dati i primiti. Biti primljen pod tuđi krov, ne-

poznati doći nepoznatom čovjeku, a svi sjedinjeni u jedno – u ljubav Malog Isusa koji nas je sve odjednom povezao i sprijateljio, to se ne može opisati ni reći nego poželjeti svakom da to osjeti darom Duha Svetoga. Kad čovjek osjeća toliku bol i pred sebe stavi i nešto što misli da je nemoguće, ali opet krene i hodajući nešto što je nacrtano u obliku srca pa kažeš to je sve moguće, itekako moguće uz čvrstu volju i ljubav za centrom srca. U tome svemu umoran od puta uđeš pod krov gdje ćeš prenoći bolne noge, svi izmućeni, izmorena lica svojih prijatelja, a ono bjelina kreveta, cvjetići na krevetu, Sveta Obitelj iznad uzglavlja, kraj drugog kreveta Sveta tri kralja.

Ali što nema tople vode?!

Zamislite vi, nema tople vode pa se zapitaš tko smo to mi toliko svega, ali nema tople vode, primljen pod krov, nahranjen, omotan u toliku toplinu, a tebi hladno jer nema tople vode da opereš sebe i sve na sebi.

Zamislite koja je to sreća tri dana provesti, podijeliti s ljudima koji je svako za sebe na neki način svoj i poseban sa svojom brigom, podijeliš jedan s drugim u zaledništvu, sreću i tugu, brige i obaveze. A onda prođu tri dana provedena s ljudima sa svih strana ovog svijeta koji te dvore sa hranom, pićem s tolikim osmjehom na licu bez ijednog grča, umorni, a opet sretni jer usrećuju tolike ljudi. Ja osobno se divim tim ljudima i zahvaljujem od srca na tom Božjem daru koji imaju. I tako se vraćaš doma opet u proljeće s jeseni svog života sa novom zorom i toplinom na isti put: crkva dom Gospodnji – groblje i dom s toplom vodom i dobrodošlicom svojih ukućana, ali opet ostaje bolno majčino srce podijeljeno s veseljem i tugom te novom spoznajom o ljubavi koja je vječna.

Anica Kurjan, PMI, Bistra

SREĆA U NESREĆI

Često smo suočeni sa ozbiljnim događajima, koji bi mogli u potpunosti promijeniti naš život...

Takvo iskustvo imala je i naša župljanka sv. Jeronima, Prijateljica Maloga Isusa, djevojka, Gordana Mihalković. Bio je rujan mjesec i u tijeku devetnica u čast rođenja BDM (Male Gospe). Gordana se vraćala svojoj kući, ispunjena radošću Euharistijskog slavlja u čast Male Gospe u svetištu u Remetama. Ponesena radost možda je bila i nedostatak dovoljnog opreza, kada je izišavši iz autobusa, krenula na kolnik, gdje nije označen pješački prijelaz. Taj trenutak bio je dovoljan da je neoprezni vozač na ravnoj cesti gotovo usmrти. Ni sama ne zna kako se to zbilo, jer je već slijedećeg trenutka ležala na cesti bez svijesti, vidno ozlijedjena. Na sreću, netko je u velikoj brzini nazvao hitnu pomoć, koja

je na sreću teško ozlijedene Gordane brzo stigla i odvela je na hitnu operaciju u bolnicu Rebro. Najviše je stradala noga koja je bila operirana. Kada je postala svega svjesna, Gordana je srcem i dušom počela zahvaljivati Bogu za spašeni život. Čekao ju je naporan put oporavka, no svjesnost da je život mogao biti zaustavljen, dao joj je novu snagu i radost zahvaljivanja, te prikazivanja Gospodinu svoje boli.

Nakon kućnog liječenja, čekao ju je rehabilitacijski oporavak u Varaždinskim Toplicama.

Na putu u Varaždin, u posjet groblju dragih pokojnika, na SVE SVETE, navratili smo se u V. Toplice, u posjet bolesnoj Gordani. Doživjeli smo obostranu radost susreta, saslušavši bolesnu Gordanu u svjedočenju duševne situacije u kojoj se nalazi, i vjere u Boga u kojeg se svim srcem uzda! Prošli su dani oporavka u Toplicama i Gordana se vratila svojoj kući u utorak 4.12., a u četvrtak je obavila kontrolu kod kirurga, koji ju je pozitivno iznenadio, rekavši joj da može odložiti štake! Isti dan dolaska svojoj kući, hrabro je otišla u Remetsko svetište zahvaliti Gospi za sačuvani joj život!

I mi kažemo, Bogu hvala i hvala Remetskoj Gospo!

Marija Lukač, animatorica DPMI-a župe sv. Jeronima, Maksimir

LIJEPА STARОСТ, USPRKOS SVЕMU...

„Kada je Gospodin na prvom mjestu, onda je sve na pravom mjestu“... netko reče ovu mudru rečenicu, a meni je došla u misao pri ovom divnom susretu sa g. Katicom Galović, štićenicom doma u samostanu Antunovac, u Novoj Vesi. Put me je vodio, službeno u samostan Antunovac, i nakon obavljenog posla, zaželim vidjeti g.Katicu, koju sam prijašnjih godina češće posjećivala. I opet me dočekao široki osmjeh dobrodošlice, kao uvihek! Bio je to obostrano radostan susret. Krenuo je zanimljiv razgovor sa simpatičnim naglaskom, prepoznatljivim u slavonaca. Tako mi g.Katica otkrije da je rođena 28.2.1942 u Rokovcima, kod Vinkovaca. Sa mužem Antunom je izrodila četvero djece, od toga 3 sina i jednu kćer, koju je daro-

vala Gospodinu, za redovnicu, Služavku Maloga Isusa, našu s. Bernardicu. Suprug Antun se 1992. preselio kod Gospodina. G. Katica ima četvero unučadi sa kojima je u stalnom kontaktu, t.j. kada je posjeti draga kćer, s. Bernardica, tada se ona pobrije, da se mama čuje sa sinovima i unucima, pa je onda to, radost na radost! Tako bude subotom, a ostalim danima g. Katica gleda slike svojih dragih, koje su uredno poslagane na polici! Tu u domu, nalazi se već devetu godinu, jer ne može sama živjeti zbog bolesnih koljena, kralježnice i srca. Kaže da joj je ovdje lijepo, okružena je pažnjom i njegom, ujutro je bude ptice u vrtu. Puno moli i molitva je ispunja radošću, a radi i ručni rad, koliko može. Ponosno mi je pokazala košarice na poklon dragima, za Uskrs! Kaže da je nekad puno više šlingala i heklala, ali zbog bolesti ruku, više ne šlinga, već svake godine nahekla po neki zanimljiv uradak za poklon.

Ispočetka, kada je došla u dom, bila je tužna što nije mogla posjetiti groblje svojih dragih, posebno na Sve svete, no shvatila je i prihvatile, da dragi Bog nema ograničenja, pa na te dane upali lampione i stavi ih na prozor, usrdno se pomoli za njihove duše i osjeti duboki mir i povezanost sa dragim pokojnicima. Također je veoma sretna kada može otići do kapele u samostanu, na svetu Misu, i time dobije puninu radosti u srcu i duši! Uvijek kada dođem, čujem po koju zanimljivu mudrost iz njenog, bogato proživljenog života. Pokušala sam je zainteresirati da napiše svoj život i tako ostavi jedno bogatstvo svojoj djeci i unucima, ali se samo stidljivo na-smješila.., možda ipak ...

Susret se završio zajedničkom molitvom "Pozdravljenja Gospodnjeg", jer nas je podne zateklo zajedno!

U tom duhu molitve, zagrlile smo se i radosno oprostile!

Kako je malo potrebno da čovjek doživi istinsku radost u iskrenom susretu otvorenih duša...

Draga g. Katice, vjerujem da ćete jednog dana, kada Vas Gospodin pozove k sebi, imati još veći osmijeh na svom lijepom licu...

Marija Lukač, PMI župe sv. Jeronima, Maksimir

DR. SC. AGNEZA SZABO, ČLANICA PMI SUSRELA SE S VRHOVNIM POGLAVAROM ISUSOVAČKOГA REDA I VELIKIM KANCELAROM FA-KULTETA P. ARTUROM SOSOM, S.J.

U povodu obilježavanja i proslave 350. obljetnice postojanja Sveučilišta u Zagrebu i 30. obljetnice uspostave Fakulteta filozofije i religijske znanosti, u četvrtak 21. ožujka 2019., u dvorani Antuna Bauera Jordanovac 110 u Zagrebu, nazočile smo i mi sestre Služavke Maloga Isusa iz Vrhovne uprave Družbe. Toj važnoj svečanoj proslavi za Katoličku Crkvu u Hrvata i za naš hrvatski narod nazočio je i vrhovni poglavari isusovačkog reda i veliki kancelar Fakulteta p. Arturo Sosa, S. J.

Posebna radost i čast bila je da se, prije početka svečane akademije, dr. sc. Agneza Szabo, naša vanjska suradnica PMI, susrela s vrhovnim poglavarom isusovačkoga reda i velikim kancelarom Fakulteta p. Arturom Sosom, S.J.

Pater Stjepan Fridl i p. provincijal o. Dalibor Renić predstavili su dr. Szabo vrhovnom poglavaru isusovačkoga reda i velikom kancelaru Fakulteta p. Arturu Sosi, S.J. P. Provincijal predstavio je dr. Szabo kao uglednu znanstvenicu i povjesničarku, te dugi niz godina njihovu stalnu suradnicu, koja aktivno surađuje i u njihovim časopisima Obnovljeni život i Glasniku Srca Isusova i Marijina.

P. Provincijal naglasio je da je dr. Szabo, u povodu proslave 25. obljetnice uspostave Filozofskog fakulteta Družbe Isusove u Zagrebu, primila 6. studenoga 2013. godine počasni doktorat: doctor philosophiae honoris causa. Svečanu diplomu uručio je dr. Szabo tadašnji opunomoćenik velikog kancelara Fakulteta p. Ante Tustonjić, D.I. Pater Fridl posebno je predstavio dr. Szabo kao stalnu suradnicu u programima Radio Marije, te istakao kako su njezine tjedne emisije osobito rado slušane.

Dr. Szabo kratko je zahvalila p. Generalu i preporučila se u njegove molitve.

Radost mi je da i sve vas PMI upoznam s ovim važnim činom jer ovo priznanje i iskazana čast dr. Szabo, radost je za sve Prijatelje Maloga Isusa.

Dr. Szabo je velika štovateljica sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera koja mu se utječe u svojim molitvama, o njemu piše i govori u radijskim emisijama, predavanjima i slično. Dobročiniteljica je i naše Družbe Služavki Maloga Isusa pa joj od srca za sve zahvaljujemo preporučujući sve njene potrebe Presvetom Srcu Isusovu po zagовору Prečistog i Bezgrješnog Srca Marijina.

S. M. Mirjam Dedić

RADOST NA SLAVLJU 100. OBLJETNICE SMRTI SL. BOŽJEGA JOSIPA STADLERA U SARAJEVU

U životu bilo koje osobe kad se obilježava neki jubilej, emocije, očekivanja, doživljaji, svrhovitost življenja i djelovanja ostavljaju poseban trag. Ova godina 2018. bila je u znaku sluge Božjeg Josipa Stadlera zbog trostrukih jubilarnih godina; rođenja, svećeništva i naglašeno 100. obljetnica od prelaska u vječnu domovinu. Njegov život isписан je tropletom: duhovnost, znanost, graditeljstvo.

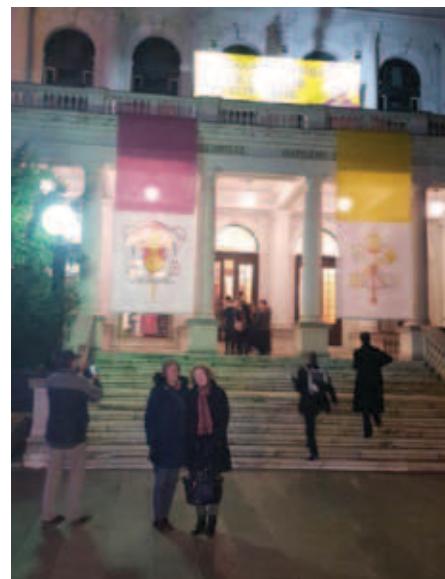
Izuzetna osobnost od siromašnog siročeta postao blagom Crkve. Njegovim odlaskom u vječnost nije sve stalo jer djela govore a on svijetli. Pobrinuo se On i osnovao Družbu sestara Služavki Maloga Isusa i ostavio sveti znamen kao vodilju:

Imaj prema Bogu srce djetinje,
prema bližnjemu srce materinje i
prema sebi srce sudačko.

Tijekom vremeplova Družbe osnovano je i Društvo Prijatelja Maloga Isusa koji nastoje uz sestre živjet Stadlerovu karizmu, brigom za Isusovu najmanju braću te molitvom jačati djelovanje na slavu Maloga Isusa. Ponosni smo kao članovi Društva PMI jer nam je ukazana milost da sa sestrama iz splitske provincije sa našom pročelnicom s. Dolores Brkić možemo sudjelovati na završnoj proslavi u Sarajevu. Ujedno nas 6 članova kao predstavnici Društva PMI-a zahvalni smo provincijalki s. Anemarie Radan za iskazano povjerenje i poklon, a s. Ani Mariji Kesten ravnateljici Društva za smještaj u Sarajevu. Doživjeli smo da smo dio Družbe. Svečana akademija koja je bila u sarajevskom kazalištu impresionirala nas je jednostavnošću a ujedno vrlo svečano baš onako kako Stadler zaslužuje. Budući da on svijetli svojom veličinom osjetilo se na sestrama koje su zračile zahvalnošću i pozitivnim ponosom. Naše sestre su velike glazbenice i pjevačice!!!

Slijedeći dan u katedrali svečano zahvalno Euharistijsko slavlje bilo je na takvom nivou kao da je Stadlerova beatifikacija. On to jest u našim srcima. Posebno je svih dirnula obnova zavjeta svih sestara i molitva sa kardinalom mons. Vinkom Puljićem i svećenicima na Stadlerovu grobu uz mnoštvo sestara koje su molile i pjevale sa srcem, vjerom i zahvalnošću.

Dio druženja za obiteljskim stolom žario je jedinstvo, radost i ljepotu služenja u Crkvi na

slavu Maloga Isusa. Međusobno smo komentirali kako je to plod predanja ali i zegovora velikog Stadlera. Molimo ga svi zajedno da Družbi izmoli podmladak da živi i svijetli poput svog Utemeljitelja. Nama članovima Društva PMI neka podari Mali Isus žarče djelovanje koje će biti proljeće Družbe i Crkve.

Vesna Mamić i Zrinka Ančić, PMI

SUSRET PRIJATELJA MALOGA ISUSA U PRISOJU

Kako u par rečenica opisati taj lijepi proljetni dan kada sam sa dragim sestrama Služavkama Maloga Isusa i ostalim članovima Društva PMI krenula u svoju novu avanturu. U život sa Malim Isusom. Ta subota, 23.3.2019., je na mene ostavila divne osjećaje. U tijeku svečane svete mise, i ja sam, zajedno sa još 10-tak osoba, postala novi član PMI. Dobila sam blagoslovljenu medaljicu, člansku karticu, statut PMI, bedž sa likom utemeljitelja SMI Josipa Stadlera. Putovanje je bilo dosta dugo u oba pravca, no za mene plodonosno. Srcem kličem: Bogu hvala i slava na svim milostima i darovima. Postavši novi član Prijatelja Maloga Isusa trudit ću se u svom vjerničkom životu činiti što više dobrih djela. Ona su jedina koja trajno ostaju kada mi odemo sa ove zemlje. U svakom čovjeku, posebno patniku, gledati Maloga Isusa za mene će biti svakodnevna zadaća. Hvala dragom Bogu na prilici da pristupim ovome članstvu i na svim darovima koje sam do sad primila i koje ću primiti. Divan je Bog u silnim djelima svojim.

Matea Klemo, nova članica PMI

IN MEMORIAM

+NADA BEGOVIĆ, PMI

Na treću korizmenu nedjelju, 24. ožujka 2019. u 82 godini života prestalo je kučati srce naše drage Nade Begović – Kaurinović, „tete Nade“, kako smo je od milja zvali. Ona je godinama bila aktivni član Prijatelja maloga Isusa, a posljednjih godina kako joj je zdravlje kopnilo, ostala je podupirajući član. Uvijek je bila uz nas svojom molitvom i podupirala je sve naše akcije. Naša je teta Nada, osim ako bi je spriječio odlazak liječniku (u toplice ili bolnicu), doslovno svaki dan bila u našoj župnoj crkvi. Na lijevoj strani crkve, u trećoj klupi pokraj oltara sv. Ane svakodnevno je godinama molila za svoje najmilije, za svećenike, časne sestre, svoje sumještane, domovinu, za pokojne... za cijeli svijet. Njezin ulazak u crkvu podsjećao je na mali obred. Nakon znaka križa na ulazu u crkvu, teta Nada je prvo molila pred kipom Srca Isusova, zatim kod Milosrdnog Isusa, Gospe Žalosne, Male Terezije, sv. Lucije, sv. Antuna, sv. Ane... a zatim bi se uputila svoju klupu gdje bi zajedno s ostalim članovim Društva sv. Krunice molila krunicu. Nakon krunice uslijedilo je misno slavlje. Uza sve to dok joj je god zdravlje dozvoljavalo, puno je pomagala i na uređenju crkve i njenog okoliša te bila na raspolaganju našim fratrima trećoredcima i časnim sestrama. Redovno je svake godine hodočastila u marijanska svetišta: Molve, Mariju Bistrigu, Međugorje te u svetište Predragocjene Krvi Kristove u Ludbreg. Bila je hodočasnica i na svim ostalim hodočašćima koje je organizirala naša župa....u Aljmaš, Trsat, Krašić, Pleternicu. S jednog od svojim mnogobrojnih hodočašća, donijela je kip Kraljice Mira i pokraj obiteljske kuće, uz pomoć dvoje djece i dobrih susjeda, rodbine i prijatelja sagradila kapelicu Gospo na čast i slavu. Redovno je brinula i o nakanama svetih misa za svoje pokojne, ali i za one za koje nije nitko molio. Nekoliko dana prije nego li ju je Gospodin pozvao k sebi već jako, jako bolesna, zasadila je mačuhice ispred svoje kapelice. U petak ujutro, već gotovo u komi, primila je svete sakramente i otisla u bolnicu, au nedjelju svom nebeskom Ocu. Molila je i pjevala u crkvi dugi niz godina, kao i u svom domu. Za lijepih dugih dana satima bi sjedila ispred svoje kapelice i prebirala zrnca krunice.

Zahvalna sam dragom Bogu i Majci Božjoj što su mi poklonili vrijeme, odnosno godine neopisive sreće koju sam podijelila s njom. Nikada neću zaboraviti njezine molitve i pjesme... a vječno će joj biti zahvalna na životnim savjetima koje mi je s puno ljubavi dala. Hodočašća s njom imala su za mene posebnu težinu. Moljenje krunice njenim zvonkim glasom odjekivalo bi cijelim autobusom, a pjevanje marijanskih pjesama ulazio mi je u srce i dušu. S posebnom ljubavlju pričala mi je o svojoj kćeri Terezi, sinu Milanu, snahi Andelki; a osmijeh joj ne bi silazio s lica kad bi spomenula svoje unuke na koje je bila jako ponosna. Dobri Bog joj je dao i tu milost da vidi svoju prounuku koja nosi njeni ime. Kad sam u petak došla na križni put, prvi put nakon smrti tete Nade, pogled mi se zaustavio na njenom sada praznom

mjestu. Oči su mi se ispunile suzama, a onda sam brzo podigla pogled prema nebu, nasmiješila se i rekla u себи: Znam draga teta Nada da nas gledaš iz doma Očeva i moliš za nas. Hvala ti na svemu!

Anđelka Kokotić, PMI-a Kloštar Podravski

SJEĆANJE NA NAŠEG JOSIPA

Josip Pintar, rođeni Međimurac gorljivo je živio svoju vjeru. Svakodnevnim odlaskom na svete mise, klanjanja, susrete Prijatelja malog Isusa, radionice te druge aktivnosti vezane za apostolat Društva bio je veliki primjer ustrajnog Kristovog prijatelja i učenika. 2. siječnja 2019. godine u 65. godini života napustio je ovozemaljski život te se preselio u nebesku domovinu. Prijatelji malog Isusa oprostili su se s njim sa mišlju da ga na kraju njegova puta dočeka Onaj čiji je na zemlji bio odan i vjeran prijatelj.

VAŽNIJI DOGAĐAJI KOJI ĆE PRATITI ŽIVOT I DJELOVANJE ČLANOVA DRUŠTVA PRIJATELJA MALOGA ISUSA DO KRAJA 2019. GODINE

1. Velika devetnica Božiću i priprava za slavlje 25. godišnjice osnutka Društva PMI
2. Misijski mjesec listopad, misijska nedjelja i misijske izložbe
3. Proslava Rafaelova 24. listopada i 129. rođendan Družbe sestara Služavki Maloga Isusa
4. III. Svjetski dan siromašnih
5. 8. Prosinca - 101. godišnjica smrti sluge Božjega Josipa Stadlera
5. Humanitarni božićni koncerti
6. Izložbe jaslica

PRIJATELJI MALOGA ISUSA:

- **Svakog 8. u mjesecu** molimo za proglašenje blaženim sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera.
- **Svakog 25. u mjesecu** molimo za pokojne članove Društva PMI i za naše dobročinitelje.
- **Cijena informativnog biltena *Prijatelj malenih*** - 20.00 kuna.
- **Godišnja članarina Društva PMI** - 50.00 kuna.

MOLITVA
SREDNJOŠKOLCA/SREDNJOŠKOLKE ZA
ZAGOVOR SLUGE BOŽJEGA JOSIPA STADLERA

Dobri Bože! Ti si Slugu svojega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i Utemeljitelja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, pozvao da kao dobri pastir i učitelj odgaja mladež u vjeri Crkve i poučava ih u istini koju si objavio o Bogu i čovjeku. Po njegovu primjeru vodi i mene putem vjere, da pronađem svoj životni poziv i zanimanje. Pomozi mi da mogu dati dragocjeni doprinos u izgradnji društva moje zemlje, koja trenutno prolazi kroz tešku krizu. Neka moj život bude ispunjen ljubavlju i daj da je uspijem podijeliti s drugima. Udijeli mi dar učenja i pamćenja da dobro svladam školsko gradivo. Daj da moji profesori budu puni razumjevanja za nas mlade i neka prema nama postupaju pravedno i s ljubavlju. Ulij mi dar mudrosti, znanja i sposobnosti da ostanem vjeran/vjerna kršćanskim idealima i u svom životu vrši, tvoju svetu volju. Amen.

S dopuštenjem Ordinarijata vrhbosanske nadbiskupije

Br. 406./2008. 10. travnja 2008.

Sestre Služavke Maloga Isusa, Sarajevo

(Molitve, zahvale i preporuke sluzi Božjem Josipu Stadleru možete slati na adresu uprave DPMI - a)